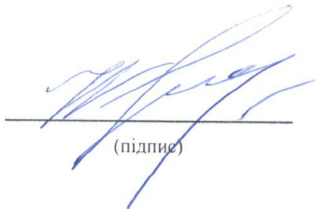

Переклад затверджений

Генеральний директор
Урядового офісу координації європейської та
євроатлантичної інтеграції
Секретаріату Кабінету Міністрів України
(найменування посади)

(підпис)

Н. В. Форсюк
(ініціали та прізвище)

23 вересня 2021 р.

02014L0065 — UA — 26.03.2020 — 005.001

Цей текст слугує суто засобом документування і не має юридичної сили. Установи Союзу не несуть жодної відповідальності за його зміст. Автентичні версії відповідних актів, включно з їхніми преамбулами, опубліковані в Офіційному віснику Європейського Союзу і доступні на EUR-Lex. Зазначені офіційні тексти безпосередньо доступні за покликаннями, вставленими в цей документ

- **В**   **ДИРЕКТИВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2014/65/ЄС**
                    від 15 травня 2014 року
про ринки фінансових інструментів та про внесення змін до Директиви 2002/92/ЄС
та Директиви 2011/61/ЄС
                    (нова редакція)
                    (Текст стосується СЕП)
                    (ОВ L 173, 12.06.2014, с. 349)

Зі змінами, внесеними:

		Офіційний вісник	
	№	сторінка	дата
► M1	РЕГЛАМЕНТОМ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) № 909/2014 від 23 липня 2014 року	L 257	1 28.08.2014
► M2	ДИРЕКТИВОЮ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) 2016/97 Текст стосується СЕП від 20 січня 2016 року	L 26	19 02.02.2016
► M3	ДИРЕКТИВОЮ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) 2016/1034 Текст стосується СЕП від 23 червня 2016 року	L 175	8 30.06.2016
► M4	ДИРЕКТИВОЮ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) 2019/2034 Текст стосується СЕП від 27 листопада 2019 року	L 314	64 05.12.2019
► M5	РЕГЛАМЕНТОМ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) № 2019/2115 від 27 листопада 2019 року	L 320	1 11.12.2019

Із виправленнями, внесеними:

РОЗДІЛ I

СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ І ТЕРМІНИ ТА ОЗНАЧЕННЯ

Стаття 1

Сфера застосування

1. Ця Директива застосовується до інвестиційних фірм, операторів ринку, надавачів послуг з повідомлення даних і фірм третіх країн, що надають інвестиційні послуги або здійснюють інвестиційну діяльність шляхом заснування філій на території Союзу.

2. Ця Директива встановлює вимоги щодо таких дій:

- (a) авторизація та умови роботи інвестиційних фірм;
- (b) надання інвестиційних послуг або здійснення інвестиційної діяльності фірмами третіх країн шляхом заснування філії;
- (c) авторизація та діяльність регульованих ринків;
- (d) авторизація та діяльність надавачів послуг з повідомлення даних; та
- (e) нагляд, співпраця та правозастосування з боку компетентних органів.

3. Указані нижче положення також застосовуються до кредитних установ, авторизованих згідно з Директивою 2013/36/ЄС, при наданні однієї або більше інвестиційних послуг та/або здійсненні інвестиційної діяльності:

- (a) стаття 2(2), стаття 9(3) та статті 14 і 16–20,
- (b) глава II розділу II, за винятком другого підпараграфу статті 29(2),
- (c) глава III розділу II, за винятком статті 34(2) і (3) та статті 35(2)–(6) і (9),
- (d) статті 67–75 та статті 80, 85 і 86.

4. Указані нижче положення також застосовуються до інвестиційних фірм і кредитних установ, авторизованих згідно з Директивою 2013/36/ЄС, у разі продажу або надання порад клієнтам щодо структурованих депозитів:

- (a) стаття 9(3), стаття 14 та стаття 16(2), (3) і (6);
- (b) статті 23–26, стаття 28 та стаття 29, за винятком другого підпараграфу її параграфу 2, а також стаття 30; та
- (c) статті 67–75.

5. Стаття 17(1)–(6) також застосовується до членів або учасників регульованих ринків і БТМ, для яких не вимагається авторизація згідно із цією Директивою відповідно до пунктів (a), (e), (i) та (j) статті 2(1).

6. Статті 57 та 58 також застосовуються до осіб, звільнених з-під дії Директиви відповідно до статті 2.

7. Усі багатосторонні системи, що використовують фінансові інструменти, повинні діяти згідно з положеннями розділу II стосовно БТМ або ОТМ або положеннями розділу III стосовно регульованих ринків.

Будь-які інвестиційні фірми, які на організованій, частій, систематичній та істотній основі здійснюють операції за власний рахунок, виконуючи розпорядження клієнтів за межами регульованого ринку, БТМ чи ОТМ, повинні діяти згідно з розділом III Регламенту (ЄС) № 600/2014.

Без обмеження статей 23 та 28 Регламенту (ЄС) № 600/2014, усі операції з фінансовими інструментами, як зазначено у першому та другому підпараграфі, які не здійснюються в багатосторонніх системах або систематичними інтерналізаторами, повинні відповідати релевантним положенням розділу III Регламенту (ЄС) № 600/2014.

Звільнення

1. Ця Директива не застосовується до:

- (a) страхових компаній або суб'єктів господарювання, які здійснюють діяльність з перестраховування та ретроцесії, зазначену в Директиві 2009/138/ЄС, у разі здійснення видів діяльності, вказаних у зазначеній Директиві;
- (b) осіб, які надають інвестиційні послуги виключно своїм материнським компаніям, своїм дочірнім компаніям або іншим дочірнім компаніям своїх материнських компаній;
- (c) осіб, які надають інвестиційні послуги, якщо такі послуги надаються на нерегулярній основі в ході професійної діяльності і цю діяльність регулюють правові або регуляторні норми чи кодекс етики, який регламентує таку професійну діяльність, включно з наданням таких послуг;
- (d) осіб, які здійснюють операції за власний рахунок щодо фінансових інструментів, інших ніж товарні деривативи, квоти на викиди або деривативи на них, і не надають будь-які інші інвестиційні послуги або не здійснюють будь-яку іншу інвестиційну діяльність щодо фінансових інструментів, інших ніж товарні деривативи, квоти на викиди або деривативи на них, крім випадків, коли такі особи:
  - (i) є маркет-мейкерами;

▼МЗ

- (ii) є членами або учасниками регульованого ринку або БТМ, з одного боку, або мають прямий електронний доступ до торговельного майданчика, з іншого боку, за винятком нефінансових суб'єктів, що здійснюють операції на торговельному майданчику, які в об'єктивно вимірюваний спосіб знижують ризики, прямо пов'язані з комерційною діяльністю або казначейським фінансуванням з боку таких нефінансових суб'єктів або їх груп;

▼В

- (iii) застосовують високочастотний метод алгоритмічної торгівлі; або
- (iv) здійснюють операції за власний рахунок, виконуючи розпорядження клієнтів;

Особи, звільнені з-під дії Директиви відповідно до пунктів (а), (і) або (j), не зобов'язані дотримуватися умов, встановлених у цьому пункті, щоб отримати звільнення.

- (e) операторів з обов'язками щодо відповідності згідно з Директивою 2003/87/ЄС, які здійснюють операції щодо квот на викиди, не виконують розпорядження клієнтів і не надають жодних інвестиційних послуг або не здійснюють жодної інвестиційної діяльності, крім здійснення операцій за власний рахунок, за умови, що такі особи не застосовують високочастотний метод алгоритмічної торгівлі;
- (f) осіб, які надають інвестиційні послуги, що полягають виключно в адмініструванні схем участі працівників;
- (g) осіб, які надають інвестиційні послуги, що полягають виключно в адмініструванні схем участі працівників і наданні інвестиційних послуг виключно своїм материнським компаніям, своїм дочірнім компаніям або іншим дочірнім компаніям своїх материнських компаній;
- (h) членів ЄСЦБ та інших національних органів, що виконують подібні функції в Союзі, інших органів публічної влади, які відповідають за або втручаються в управління публічним боргом у Союзі, і міжнародних фінансових установ, заснованих двома чи більше державами-членами, метою діяльності яких є мобілізація фінансування та надання фінансової допомоги на користь їхніх членів, у яких існують серйозні фінансові проблеми чи загроза їх виникнення;
- (i) компаній колективного інвестування та пенсійних фондів, незалежно від того, чи вони координуються на рівні Союзу, а також депозитаріїв і керівників таких суб'єктів господарювання;
- (j) осіб;

- (i) що здійснюють операції за власний рахунок, включно з маркет-мейкерами, щодо товарних деривативів, квот на викиди або деривативів на них, за винятком осіб, які здійснюють операції за власний рахунок при виконанні розпоряджень клієнтів; або
- (ii) що надають інвестиційні послуги, інші ніж здійснення операцій за власний рахунок, щодо товарних деривативів, квот на викиди або деривативів на них клієнтам або постачальникам у рамках своєї основної діяльності;

за умови, що:

- у кожному із зазначених випадків окремо і в сукупності ця діяльність є додатковою до їхньої основної діяльності, якщо розглядати на рівні групи, і що основна діяльність не передбачає надання інвестиційних послуг у розумінні цієї Директиви або банківських послуг згідно з Директивою 2013/36/ЄС чи виконання функцій маркет-мейкера щодо товарних деривативів;
  - такі особи не застосовують високочастотний метод алгоритмічної торгівлі; та
  - такі особи щорічно повідомляють відповідному компетентному органу, що вони користуються цим звільненням, і на вимогу повідомляють компетентний орган про підстави, на основі яких вони вважають, що їхня діяльність згідно з пунктами (i) та (ii) є додатковою до їхньої основної діяльності;
- (k) осіб, які надають інвестиційні поради в ході здійснення іншої професійної діяльності, що не підпадає під дію цієї Директиви, за умови, що за надання таких порад не стягується окрема плата;
  - (l) асоціацій, створених датськими та фінськими пенсійними фондами з виключною метою управління активами пенсійних фондів, які є членами таких асоціацій;
  - (m) брокерів (*agenti di cambio*), діяльність і функції яких регулюються статтею 201 Законодавчого декрету Італії № 58 від 24 лютого 1998 року;
  - (n) операторів системи передачі/ операторів газотранспортної системи, як означено у статті 2(4) Директиви 2009/72/ЄС або у статті 2(4) Директиви 2009/73/ЄС, при виконанні їхніх завдань згідно із зазначеними директивами, Регламентом (ЄС) № 714/2009, Регламентом (ЄС) № 715/2009 або мережевими кодексами чи настановами, ухваленими відповідно до зазначених регламентів, будь-яких осіб, що діють в якості надавачів послуг від їх імені під час виконання їхнього завдання згідно з такими законодавчими актами, мережевими кодексами або настановами, ухваленими відповідно до зазначених регламентів, і будь-яких операторів або адміністраторів механізму балансування енергії, мережі трубопроводів або системи для підтримання балансу між постачанням і використанням енергії при виконанні таких завдань.

Зазначене звільнення застосовується до осіб, які здійснюють види діяльності, визначені в цьому пункті, тільки якщо вони здійснюють інвестиційну діяльність або надають інвестиційні послуги, пов'язані з товарними деривативами, для здійснення таких видів діяльності. Зазначене звільнення не застосовується до функціонування вторинного ринку, у тому числі майданчика для вторинної торгівлі фінансовими правами на передачу;

▼ M1

- (o) центральних депозитаріїв цінних паперів, за винятком випадків, передбачених у статті 73 Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 909/2014 (¹).

▼ B

2. Права, що надаються цією Директивою, не поширюються на надання послуг у якості контрагента за операціями, що здійснюються органами публічної влади стосовно публічного боргу або членами ЄСЦБ, які виконують свої завдання, передбачені ДФЄС та Протоколом № 4 про Статут Європейської системи центральних банків і Європейського Центрального Банку, або які виконують еквівалентні функції згідно з національними положеннями.

3. Комісія повинна ухвалити делеговані акти згідно зі статтею 89, щоб уточнити, для цілей пункту (с) параграфу 1, коли діяльність здійснюється на нерегулярній основі.

4. Європейський орган із цінних паперів і ринків (ESMA) розробляє проекти регуляторних технічних стандартів, щоб визначити, для цілей пункту (j) параграфу 1, критерії встановлення випадків, коли діяльність повинна вважатися додатковою до основної діяльності на рівні групи.

Зазначені критерії повинні враховувати принаймні такі елементи:

- (a) необхідність того, щоб додаткові види діяльності становили меншу частку в обсязі діяльності на рівні групи;
- (b) обсяг їхньої торговельної діяльності порівняно із загальним обсягом торговельної діяльності на ринку за таким класом активів.

При визначенні того, наскільки додаткові види діяльності становлять меншу частку в обсязі діяльності на рівні групи, ESMA може визначити, що необхідно враховувати співвідношення капіталу, що використовується для здійснення додаткової діяльності, і капіталу, що використовується для здійснення основної діяльності. Однак зазначений фактор у жодному разі не є достатнім для підтвердження того, що діяльність є додатковою до основної діяльності групи.

Діяльність, зазначена в цьому параграфі, повинна розглядатися на рівні групи.

До елементів, зазначених у другому та третьому підпараграфі, не належать:

- (a) внутрішньогрупові операції, як зазначено у статті 3 Регламенту (ЄС) № 648/2012, що здійснюються для цілей підтримання ліквідності або управління ризиками на рівні групи;
- (b) операції щодо деривативів, які в об'єктивно вимірюваний спосіб знижують ризики, прямо пов'язані з комерційною діяльністю або казначейським фінансуванням;
- (c) операції щодо товарних деривативів і квот на викиди, які здійснюються з метою виконання обов'язків із забезпечення ліквідності на торговельному майданчику, коли виконання таких обов'язків вимагається регуляторними органами, згідно з правом Союзу або національними законами, підзаконними нормативно-правовими актами та адміністративними положеннями, або торговельними майданчиками.

ESMA повинен подати Комісії зазначені проекти регуляторних технічних стандартів до 03 липня 2015 року.

Комісії делеговані повноваження ухвалювати регуляторні технічні стандарти, зазначені у першому підпараграфі, відповідно до статей 10–14 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

Стаття 3

Додаткові звільнення

1. Держави-члени можуть вирішити не застосовувати цю Директиву до будь-яких осіб, для яких вони є державою-членом розташування головного офісу, за умови, що діяльність таких осіб авторизується та регулюється на національному рівні і такі особи:

- (a) не мають дозволу зберігати кошти або цінні папери клієнтів і у зв'язку з цим ніколи не можуть допускати дебетове сальдо за розрахунками зі своїми клієнтами;
- (b) не мають дозволу надавати будь-які інвестиційні послуги, за винятком прийому та передачі розпоряджень щодо обігових цінних паперів і паїв компаній колективного інвестування та/або надання інвестиційних порад щодо таких фінансових інструментів; та
- (c) у ході надання таких послуг можуть передавати розпорядження виключно:
  - (i) інвестиційним фірмам, авторизованим згідно із цією Директивою;
  - (ii) кредитним установам, авторизованим згідно з Директивою 2013/36/ЄС;
  - (iii) філіям інвестиційних фірм або кредитних установ, що авторизовані у третій країні, які підпадають під дію і дотримуються пруденційних правил, що їх компетентні органи вважають

щонайменше настільки ж суворими, як і ті, що встановлені в цій Директиві, Регламенті (ЄС) № 575/2013 або Директиві 2013/36/ЄС;

- (iv) компаніям колективного інвестування, що мають авторизацію, згідно з правом держави-члена, реалізувати свої паї громадськості, а також керівникам таких компаній; або
  - (v) інвестиційним компаніям з фіксованим капіталом, як означено у статті 17(7) Директиви Європейського Парламенту і Ради 2012/30/ЄС (²), цінні папери яких допущені до торгів або ними торгують на регульованому ринку в державі-члені; або
- (d) надають інвестиційні послуги виключно щодо товарів, квот на викиди та/або деривативів на них виключно з метою хеджування комерційних ризиків своїх клієнтів, які є виключно місцевими електроенергетичними підприємствами, як означено у статті 2(35) Директиви 2009/72/ЄС, та/або газовими підприємствами, як означено у статті 2(1) Директиви 2009/73/ЄС, за умови, що такі клієнти сукупно володіють 100% капіталу або прав голосу таких осіб, здійснюють спільний контроль і звільнені з-під дії Директиви згідно з пунктом (j) статті 2(1) цієї Директиви, якщо вони самостійно надають такі інвестиційні послуги; або
- (e) надають інвестиційні послуги виключно щодо квот на викиди та/або деривативів на них виключно з метою хеджування комерційних ризиків своїх клієнтів, якщо такі клієнти є виключно операторами, як означено в пункті (f) статті 3 Директиви 2003/87/ЄС, і за умови, що такі клієнти сукупно володіють 100% капіталу або прав голосу таких осіб, здійснюють спільний контроль і звільнені з-під дії Директиви згідно з пунктом (j) статті 2(1) цієї Директиви, якщо вони самостійно надають такі інвестиційні послуги.

2. Режими держав-членів повинні передбачати для осіб, зазначених у параграфі 1, вимоги, які принаймні аналогічні таким вимогам згідно із цією Директивою:

- (a) умови та процедури авторизації та постійного нагляду, як встановлено у статті 5(1) і (3), статтях 7–10, 21, 22 і 23 та у відповідних делегованих актах, ухвалених Комісією згідно зі статтею 89;
- (b) зобов'язання щодо ведення бізнесу, як встановлено у статті 24(1), (3), (4), (5), (7) і (10), статті 25(2), (5) і (6) та — якщо згідно з національним режимом таким особам дозволено призначати пов'язаних агентів — статті 29, а також у відповідних імплементаційних інструментах;
- (c) організаційні вимоги, як встановлено у першому, шостому та сьомому підпараграфі статті 16(3) та у статті 16(6) і (7), а також у відповідних делегованих актах, ухвалених Комісією згідно зі статтею 89.

Держави-члени повинні вимагати, щоб особи, звільнені з-під дії цієї Директиви відповідно до параграфу 1 цієї статті, були учасниками схеми компенсації інвесторам, визнаної відповідно до Директиви 97/9/ЄС. Держави-члени можуть дозволяти інвестиційним фірмам не бути учасниками таких схем за умови, що вони мають страхування професійної відповідальності, що, з урахуванням розміру, профілю ризиків і правового статусу осіб, звільнених з-під дії Директиви згідно з параграфом 1 цієї Директиви, забезпечує їхнім клієнтам еквівалентний захист.

Як відступ від другого підпараграфу цього параграфу, держави-члени, у яких до 02 липня 2014 року вже були такі закони, підзаконні нормативно-правові акти або адміністративні положення, можуть, до 03 липня 2019 року, вимагати, щоб у випадках, коли особи, звільнені з-під дії цієї Директиви відповідно до параграфу 1 цієї статті, надають інвестиційні послуги з прийому та передачі розпоряджень та/або надання інвестиційних порад щодо паїв компаній колективного інвестування та діють у якості посередника у відносинах з управлінською компанією, як означено в Директиві 2009/65/ЄС, вони несли солідарну відповідальність з управлінською компанією за будь-яку шкоду, завдану клієнту у зв'язку з такими послугами.

3. Особи, звільнені з-під дії цієї Директиви відповідно до параграфу 1, не повинні користуватися свободою надавати послуги, здійснювати діяльність або засновувати філії, як передбачено у статтях 34 і 35, відповідно.

4. Держави-члени повинні повідомити Комісію та ESMA про реалізацію опції згідно із цією статтею та повинні забезпечити, щоб у кожній авторизації, наданій згідно з параграфом 1, зазначалося, що вона надана відповідно до цієї статті.

5. Держави-члени повинні передати ESMA текст положень національного права, які є аналогічними вимогам цієї Директиви, визначеним у параграфі 2.

Стаття 4

Терміни та означення

1. Для цілей цієї Директиви застосовують такі терміни та означення:

- (1) «інвестиційна фірма» означає будь-яку юридичну особу, постійний рід занять або діяльність якої полягає в наданні одного або більше видів інвестиційних послуг третім особам та/або здійсненні одного або більше видів інвестиційної діяльності на професійній основі.

Держави-члени можуть включати в означення інвестиційних фірм суб'єктів господарювання, що не є юридичними особами, за умови, що:

- (a) їхній правовий статус забезпечує рівень захисту інтересів третіх осіб, еквівалентний рівню захисту, що забезпечується юридичними особами; та
- (b) вони підлягають еквівалентному пруденційному нагляду, що відповідає їхній організаційно-правовій формі.

Однак, коли фізична особа надає послуги, пов'язані зі зберіганням коштів або обігових цінних паперів третіх осіб, така особа може вважатися інвестиційною фірмою для цілей цієї Директиви та Регламенту (ЄС) № 600/2014, тільки якщо, без шкоди для інших вимог, установлених у цій Директиві, у Регламенті (ЄС) № 600/2014 та у Директиві 2013/36/ЄС, ця особа відповідає таким умовам:

- (a) майнові права третіх осіб на інструменти та кошти повинні бути захищені, особливо на випадок неплатоспроможності фірми або її власників, арешту, утримання або будь-якої іншої дії з боку кредиторів фірми або її власників;
- (b) фірма повинна підпадати під дію правил, розроблених для контролю платоспроможності фірми та її власників;
- (c) річну звітність фірми повинні перевіряти одна або кілька осіб, уповноважених здійснювати аудит звітності згідно з національним правом;
- (d) якщо у фірми лише один власник, ця особа повинна вжити заходів для захисту інвесторів у разі припинення діяльності фірми внаслідок смерті або недієздатності власника чи іншої подібної події;
- (2) «інвестиційні послуги та інвестиційна діяльність» означає будь-які послуги та види діяльності, передбачені в секції А додатка I, щодо будь-яких інструментів, передбачених у секції С додатка I.

Комісія ухвалює делеговані акти згідно із заходами, передбаченими статтею 89, що визначають:

- (a) деривативні контракти, зазначені в секції С.6 додатка I, які мають характеристики оптових енергетичних продуктів і повинні бути виконані у вигляді фізичного постачення, а також енергетичні деривативні контракти, передбачені в секції С.6;
- (b) деривативні контракти, зазначені в секції С.7 додатка I, які мають характеристики інших деривативних фінансових інструментів;
- (c) деривативні контракти, зазначені в секції С.10 додатка I, які мають характеристики інших деривативних фінансових інструментів, беручи до уваги, між іншим, чи торгівля ними здійснюється на регульованому ринку, БТМ або ОТМ;
- (3) «додаткові послуги» означає будь-які послуги, передбачені в секції В додатка I;
- (4) «інвестиційна порада» означає надання персональних рекомендацій клієнту за його запитом або за ініціативою інвестиційної фірми стосовно однієї або кількох операцій з фінансовими інструментами;
- (5) «виконання розпоряджень від імені клієнтів» означає здійснення дій з укладення договорів купівлі-

продажу одного або більше фінансових інструментів від імені клієнтів і включає укладення договорів продажу фінансових інструментів, випущених інвестиційною фірмою або кредитною установою, на момент їх випуску;

- (6) «здійснення операцій за власний рахунок» означає торгівлю за рахунок власного капіталу, що має наслідком здійснення операцій щодо одного або більше фінансових інструментів;
- (7) «маркет-мейкер» означає особу, що є постійним учасником фінансових ринків і готова здійснювати операції за власний рахунок шляхом купівлі-продажу фінансових інструментів за рахунок власного капіталу та за цінами, встановленими такою особою;
- (8) «управління портфелем» означає управління портфелями згідно з розпорядженнями клієнтів залежно від індивідуальних уподобань кожного клієнта, коли до таких портфелів входять один або більше фінансових інструментів;
- (9) «клієнт» означає будь-яку фізичну або юридичну особу, якій інвестиційна фірма надає інвестиційні або додаткові послуги;
- (10) «професійний клієнт» означає клієнта, що відповідає критеріям, встановленим у додатку II;
- (11) «непрофесійний клієнт» означає клієнта, що не є професійним клієнтом;
- (12) «ринок зростання МСП» означає БТМ, зареєстрований як ринок зростання МСП відповідно до статті 33;
- (13) «малі та середні підприємства» для цілей цієї Директиви означає компанії, середнє значення ринкової капіталізації яких було меншим за 200 000 000 євро за котируваннями на кінець року протягом попередніх трьох календарних років;
- (14) «лімітне розпорядження» означає розпорядження купити або продати фінансовий інструмент за ціною, не нижчою, ніж визначена гранична ціна, і у визначеному обсязі;
- (15) «фінансовий інструмент» означає інструменти, визначені в секції С додатка I;
- (16) «енергетичні деривативні контракти за секцією С6» означає опціони, ф'ючерси, свопи та будь-які інші деривативні контракти, згадані в секції С.6 додатка I, які стосуються вугілля або нафти, торгівля якими здійснюється на ОТМ і які повинні бути виконані у вигляді фізичного постачання;
- (17) «інструменти грошового ринку» означає класи інструментів, операції щодо яких зазвичай здійснюються на грошовому ринку, як-от казначейські векселі, депозитні сертифікати та комерційні папери, за винятком платіжних інструментів;
- (18) «оператор ринку» означає особу або осіб, які здійснюють управління та/або керують роботою регульованого ринку і самі можуть бути регульованим ринком;
- (19) «багатостороння система» означає будь-яку систему або механізм, що уможливорює взаємодію третіх сторін щодо купівлі-продажу фінансових інструментів у системі;
- (20) «систематичний інтерналізатор» означає інвестиційну фірму, яка на організованій, частій, систематичній та істотній основі здійснює операції за власний рахунок, виконуючи розпорядження клієнтів за межами регульованого ринку, БТМ чи ОТМ без організації багатосторонньої системи.

Частота і систематичність вимірюються за кількістю торговельних операцій поза організованим ринком щодо фінансових інструментів, здійснених інвестиційною фірмою за власний рахунок у рамках виконання розпоряджень клієнтів. Істотність вимірюється за співвідношенням обсягу торгівлі поза організованим ринком, що здійснюється інвестиційною фірмою, і загального обсягу торгівлі інвестиційної фірми конкретним фінансовим інструментом або за співвідношенням обсягу позабіржової торгівлі, що здійснюється інвестиційною фірмою, і загального обсягу торгівлі конкретним фінансовим інструментом у Союзі. Означення терміну «систематичний інтерналізатор» застосовується тільки в разі перевищення встановлених меж частоти, систематичності та істотності або коли інвестиційна фірма вибирає роботу в режимі систематичного інтерналізатора;

- (21) «регульований ринок» означає багатосторонню систему, що нею керує та/або управляє оператор

ринку, яка реалізує або забезпечує взаємодію третіх сторін щодо купівлі-продажу фінансових інструментів — у системі та згідно з її недискреційними правилами — у спосіб, що веде до укладення контрактів щодо фінансових інструментів, допущених до торгів згідно з її правилами та/або в її системах, і яка уповноважена та функціонує на регулярній основі та відповідно до розділу III цієї Директиви;

- (22) «багатосторонній торговельний майданчик», або «БТМ», означає багатосторонню систему, якою керує інвестиційна фірма або оператор ринку і яка забезпечує взаємодію третіх сторін щодо купівлі-продажу фінансових інструментів — у системі та згідно з її недискреційними правилами — у спосіб, що веде до укладення контрактів відповідно до розділу II цієї Директиви;
- (23) «організований торговельний майданчик», або «ОТМ», означає багатосторонню систему, що не є регульованим ринком або БТМ, яка забезпечує взаємодію третіх сторін щодо купівлі-продажу облігацій, структурованих фінансових продуктів, квот на викиди або деривативів у системі у спосіб, що веде до укладення контрактів відповідно до розділу II цієї Директиви;
- (24) «торговельний майданчик» означає регульований ринок, БТМ або ОТМ;
- (25) «ліквідний ринок» означає ринок фінансового інструмента чи класу фінансових інструментів, на якому постійно присутні покупці та продавці, що готові та бажають здійснювати операції, і який оцінюють відповідно до вказаних нижче критеріїв з урахуванням особливих ринкових структур відповідного фінансового інструмента або відповідного класу фінансових інструментів:
  - (a) середня частота та розмір операцій за різних ринкових умов з урахуванням характеру та життєвого циклу продуктів у межах класу фінансових інструментів;
  - (b) кількість і тип учасників ринку, включно зі співвідношенням кількості учасників і кількості інструментів, якими торгують, за конкретним продуктом;
  - (c) середній розмір спредів, за наявності;
- (26) «компетентний орган» означає орган, призначений кожною державою-членом згідно зі статтею 67, якщо інше не передбачене в цій Директиві;
- (27) «кредитна установа» означає кредитну установу, як означено в пункті (1) статті 4(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013;
- (28) «управлінська компанія UCITS» означає управлінську компанію, як означено в пункті (b) статті 2(1) Директиви Європейського Парламенту і Ради 2009/65/ЄС (³);
- (29) «пов'язаний агент» означає фізичну або юридичну особу, яка, під повну та безумовну відповідальність лише однієї інвестиційної фірми, від імені якої вона діє, просуває інвестиційні та/або додаткові послуги серед клієнтів або потенційних клієнтів, отримує та передає доручення або розпорядження клієнтів щодо інвестиційних послуг або фінансових інструментів чи надає поради клієнтам або потенційним клієнтам щодо таких фінансових інструментів або послуг;
- (30) «філія» означає місце ведення діяльності, крім головного офісу, яке є частиною інвестиційної фірми, не є юридичною особою та надає інвестиційні послуги та/або здійснює інвестиційну діяльність, а також може надавати додаткові послуги, на надання яких авторизована інвестиційна фірма; усі місця ведення діяльності, створені в одній державі-члені інвестиційною фірмою, головний офіс якої розташований в іншій державі-члені, вважаються однією філією;
- (31) «істотна участь» означає пряме чи опосередковане володіння, яке складає 10 або більше відсотків капіталу або прав голосу інвестиційної фірми, як визначено у статтях 9 і 10 Директиви Європейського Парламенту і Ради 2004/109/ЄС (⁴), з урахуванням умов їх консолідації, встановлених у статті 12(4) і (5) зазначеної Директиви, або яке уможливорює здійснення значного впливу на управління інвестиційною фірмою, у якій існує таке володіння;
- (32) «материнська компанія» означає материнську компанію у розумінні статей 2(9) і 22 Директиви Європейського Парламенту і Ради 2013/34/ЄС (⁵);
- (33) «дочірня компанія» означає дочірню компанію у розумінні статей 2(10) і 22 Директиви 2013/34/ЄС,

включно з будь-якою дочірньою компанією дочірньої компанії кінцевої материнської компанії;

- (34) «група» означає групу, як означено у статті 2(11) Директиви 2013/34/ЄС;
- (35) «тісні зв'язки» означає ситуацію, у якій дві або більше фізичних чи юридичних осіб пов'язані в будь-який із зазначених нижче способів:
- (a) участь у формі володіння, прямого чи шляхом контролю, 20 чи більше відсотками прав голосу або капіталу суб'єкта господарювання;
  - (b) «контроль», що означає відносини між материнською і дочірньою компаніями у всіх випадках, зазначених у статті 22(1) і (2) Директиви 2013/34/ЄС, або подібні відносини між будь-якою фізичною чи юридичною особою та суб'єктом господарювання, при цьому будь-яка дочірня компанія дочірньої компанії також вважається дочірньою компанією материнської компанії, яка очолює ці суб'єкти господарювання;
  - (c) постійний зв'язок їх обох або їх усіх з однією особою на основі відносин контролю;
- (36) «орган управління» означає орган чи органи інвестиційної фірми, оператора ринку або надавача послуг з повідомлення даних, які призначені відповідно до національного права, уповноважені визначати стратегію, цілі та загальний напрям діяльності суб'єкта, здійснюють контроль та моніторинг процесу вироблення й ухвалення управлінських рішень та до складу яких входять особи, що фактично управляють діяльністю суб'єкта;
- Якщо ця Директива посилається на орган управління і, відповідно до національного права, управлінські та наглядові функції органу управління покладаються на різні органи або різних членів одного органу, держава-член повинна визначити, які органи або члени органу управління є відповідальними відповідно до свого національного права, крім випадків, коли цією Директивою визначене інше.
- (37) «вище керівництво» означає фізичних осіб, які здійснюють виконавчі функції в інвестиційній фірмі, операторі ринку або надавачі послуг з повідомлення даних і є відповідальними та підзвітними перед органом управління за щоденне управління суб'єктом, у тому числі за реалізацію політики розповсюдження послуг і продуктів серед клієнтів фірмою та її персоналом;
- (38) «торгівля зі зведенням принципалів» означає операцію, у рамках якої організатор виступає посередником між покупцем і продавцем за операцією, але при цьому він не несе ринковий ризик протягом усього процесу виконання операції, обидві сторони виконують операцію одночасно, а сама операція здійснюється за ціною, яка не приносить організатору прибуток або збиток, за винятком попередньо визначеної комісії, плати або збору за здійснення операції;
- (39) «алгоритмічна торгівля» означає торгівлю фінансовими інструментами, у рамках якої комп'ютерний алгоритм визначає індивідуальні параметри розпоряджень, як-от необхідність ініціювання розпорядження, час, ціну або обсяг розпорядження чи порядок управління розпорядженням після його подання, з обмеженням втручання людини або без нього, і яка не включає систему, що використовується виключно з метою маршрутизації розпоряджень на один або більше торговельних майданчиків, опрацювання розпоряджень без визначення будь-яких торговельних параметрів, підтвердження розпоряджень або опрацювання результатів торгів після виконання операцій;
- (40) «високочастотний метод алгоритмічної торгівлі» означає метод алгоритмічної торгівлі, який має такі характеристики:
- (a) інфраструктура, призначена для мінімізації мережевих та інших типів затримок, включно з одним із таких способів алгоритмічного вводу розпоряджень: колокація, проксіміті-хостинг і високошвидкісний прямий електронний доступ;
  - (b) системне визначення початку ініціювання, генерування, маршрутизації або виконання розпоряджень без втручання людини для індивідуальних торговельних операцій або розпоряджень; та
  - (c) висока внутрішньодобова швидкість передачі повідомлень у формі розпоряджень, котирувань

або скасувань;

- (41) «прямий електронний доступ» означає механізм, у рамках якого член, учасник або клієнт торговельного майданчика дозволяє особі використовувати свій торговельний код для електронної передачі розпоряджень щодо фінансового інструмента безпосередньо на торговельний майданчик і який включає схеми, що передбачають використання особою інфраструктури такого члена, учасника або клієнта чи системи комутації, наданої таким членом, учасником або клієнтом, для передачі розпоряджень (прямий доступ до ринку), а також схеми, у рамках яких особа не використовує таку інфраструктуру (спонсорований доступ);
- (42) «практика перехресних продажів» означає пропонування інвестиційних послуг разом з іншою послугою або продуктом у рамках пакета або як умову одного договору або пакета;
- C1 (43) «структурований депозит» означає депозит, як означено в пункті (3) статті 2(1) Директиви Європейського Парламенту і Ради 2014/49/ЄС ◀ (6), що повністю виплачується після завершення строку дії на умовах виплати відсотків або премії чи перебуває під ризиком, що визначається за формулою з урахуванням таких факторів:
- (a) індексу або комбінації індексів, за винятком депозитів зі змінною ставкою, дохід від яких прямо прив'язаний до індексу відсоткової ставки, як-от Euribor або Libor;
  - (b) фінансового інструмента або комбінації фінансових інструментів;
  - (c) товару або комбінації товарів чи інших матеріальних або нематеріальних активів, визначених індивідуальними ознаками; або
  - (d) курсу іноземної валюти або комбінації курсів іноземної валюти;
- (44) «обігові цінні папери» означає класи цінних паперів, які перебувають в обігу на ринку капіталу, за винятком платіжних інструментів, зокрема:
- (a) акції компаній та інші цінні папери, еквівалентні акціям компаній, партнерств або інших суб'єктів, а також депозитарні розписки щодо акцій;
  - (b) облігації або інші форми сек'юритизованого боргу, включно з борговими розписками щодо таких цінних паперів;
  - (c) будь-які інші цінні папери, які дають право на придбання або продаж будь-яких таких обігових цінних паперів або призводять до розрахунків у грошовій формі, що визначаються з прив'язкою до обігових цінних паперів, відсоткових ставок або доходу, товарів або інших індексів чи величин;
- (45) «депозитарні розписки» означає цінні папери, які перебувають в обігу на ринку капіталу і які засвідчують право власності на цінні папери іноземного емітента та можуть допускатися до торгів на регульованому ринку або торгівля якими може здійснюватися незалежно від цінних паперів іноземного емітента;
- (46) «біржовий інвестиційний фонд» означає фонд, принаймні одним паєм або класом акцій якого торгують протягом дня на принаймні одному торговельному майданчику з принаймні одним маркет-мейкером, який вживає заходів, щоб забезпечити, що ціна його паїв або акцій на торговельному майданчику істотно не відрізняється від чистої вартості його активів і, якщо застосовно, від орієнтовної чистої вартості його активів;
- (47) «сертифікати» означає сертифікати, як означено у статті 2(1)(27) Регламенту (ЄС) № 600/2014;
- (48) «структуровані фінансові продукти» означає структуровані фінансові продукти, як означено у статті 2(1)(28) Регламенту (ЄС) № 600/2014;
- (49) «деривативи» означає деривативи, як означено у статті 2(1)(29) Регламенту (ЄС) № 600/2014;
- (50) «товарні деривативи» означає товарні деривативи, як означено у статті 2(1)(30) Регламенту (ЄС) № 600/2014;
- (51) «центральный контрагент» означає центрального контрагента, як означено у статті 2(1) Регламенту

(ЄС) № 648/2012;

- (52) «затверджений механізм публікації» означає особу, яка уповноважена, згідно з цією Директивою, надавати послугу з публікації торгових звітів від імені інвестиційних фірм відповідно до статей 20 та 21 Регламенту (ЄС) № 600/2014;
- (53) «надавач зведених даних (надавач послуг із розповсюдження в режимі безперервного оновлення консолідованої інформації)» означає особу, яка уповноважена, згідно з цією Директивою, надавати послугу з отримання торгових звітів щодо фінансових інструментів, визначених у статтях 6, 7, 10, 12, 13, 20 і 21 Регламенту (ЄС) № 600/2014, на регульованих ринках, БТМ, ОТМ і від затвердженого механізму публікації та їх консолідації у безперервний електронний прямий потік даних із зазначенням ціни та обсягу за фінансовим інструментом;
- (54) «затверджений механізм звітування» означає особу, яка уповноважена, згідно з цією Директивою, надавати послугу зі звітування про операції компетентним органам або ESMA від імені інвестиційних фірм;
- (55) «державо-член розташування головного офісу (рідна державо-член)» означає:
- (a) у випадку інвестиційних фірм:
    - (i) якщо інвестиційна фірма є фізичною особою, державо-члена, у якій розташований її головний офіс;
    - (ii) якщо інвестиційна фірма є юридичною особою, державо-члена, у якій розташований її зареєстрований офіс;
    - (iii) якщо інвестиційна фірма, відповідно до національного права, не має зареєстрованого офісу, державо-члена, у якій розташований її головний офіс;
  - (b) у випадку регульованого ринку, державо-члена, у якій зареєстрований регульований ринок, або, якщо згідно з правом такої держави-члена, він не має зареєстрованого офісу, державо-члена, у якій розташований головний офіс регульованого ринку;
  - (c) у випадку затвердженого механізму публікації, надавача зведених даних або затвердженого механізму звітування:
    - (i) якщо затверджений механізм публікації, надавач зведених даних або затверджений механізм звітування є фізичною особою, державо-члена, у якій розташований його головний офіс;
    - (ii) якщо затверджений механізм публікації, надавач зведених даних або затверджений механізм звітування є юридичною особою, державо-члена, у якій розташований його зареєстрований офіс;
    - (iii) якщо затверджений механізм публікації, надавач зведених даних або затверджений механізм звітування, відповідно до національного права, не має зареєстрованого офісу, державо-члена, у якій розташований його головний офіс;
- (56) «державо-член ведення діяльності» означає державо-члена, іншу ніж державо-член розташування головного офісу, у якій інвестиційна фірма має філію або надає інвестиційні послуги та/або здійснює інвестиційну діяльність, або державо-члена, у якій регульований ринок надає відповідні механізми для спрощення доступу до торгівлі в його системі для віддалених членів або учасників, заснованих у такій державі-члені;
- (57) «фірма третьої країни» означає фірму, яка була б кредитною установою, що надає інвестиційні послуги або здійснює інвестиційну діяльність, або інвестиційною фірмою, якби її головний або зареєстрований офіс був розташований на території Союзу;
- (58) «оптовий енергетичний продукт» означає оптові енергетичні продукти, як означено в пункті (4) статті 2 Регламенту (ЄС) № 1227/2011;
- (59) «деривативи на сільськогосподарську продукцію» означає деривативні контракти, що стосуються

продуктів, визначених у статті 1 та частинах I–XX і XXIV/1 додатка I до Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1308/2013 (⁷);

- (60) «суверенний емітент» означає будь-якого із зазначених нижче суб'єктів, що випускає боргові інструменти:
- (i) Союз;
  - (ii) державу-члена, у тому числі урядовий департамент, агентство або суб'єкта спеціального призначення такої держави-члена;
  - (iii) у випадку федеративної держави-члена, суб'єкта федерації;
  - (iv) суб'єкта спеціального призначення кількох держав-членів;
  - (v) міжнародну фінансову установу, засновану двома чи більше державами-членами, метою діяльності якої є мобілізація фінансування та надання фінансової допомоги на користь її членів, у яких існують серйозні фінансові проблеми чи загроза їх виникнення; або
  - (vi) Європейський інвестиційний банк;
- (61) «суверенний борг» означає борговий інструмент, випущений суверенним емітентом;
- (62) «довговічний носій» означає будь-який інструмент, що:
- (a) дає змогу клієнту зберігати інформацію, адресовану особисто такому клієнту, у спосіб, що уможлиблює її подальше використання, і протягом періоду часу, що відповідає характеру такої інформації; та
  - (b) уможлиблює відтворення інформації, що зберігається, без змін;
- (63) «надавач послуг з повідомлення даних» означає затверджений механізм публікації, надавача зведених даних або затверджений механізм звітування;

▼M1

- (64) «центральный депозитарій цінних паперів», або «CSD», означає центрального депозитарія цінних паперів, як означено в пункті (1) статті 2(1) Регламенту (ЄС) № 909/2014.

▼B

2. Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 89 для визначення додаткових технічних елементів термінів та означень, встановлених у параграфі 1, щоб адаптувати їх до ринкових змін, технологічного розвитку та досвіду, пов'язаного з поведінкою, забороненою згідно з Регламентом (ЄС) № 596/2014, і щоб забезпечити однакове застосування цієї Директиви.

РОЗДІЛ II

АВТОРИЗАЦІЯ ТА УМОВИ ДІЯЛЬНОСТІ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ФІРМ

ГЛАВА I

Умови та процедури авторизації

Стаття 5

Вимога щодо авторизації

1. Кожна держава-член повинна вимагати, щоб надання інвестиційних послуг та/або здійснення інвестиційної діяльності як постійного роду занять або діяльності на професійній основі підлягало попередній авторизації згідно із цією главою. Така авторизація повинна надаватися компетентним органом держави-члена розташування головного офісу, призначеним відповідно до статті 67.

2. Як відступ від параграфа 1, держави-члени повинні авторизувати будь-якого оператора ринку на управління БТМ або ОТМ на умовах попередньої перевірки його відповідності цій главі.

3. Держави-члени повинні реєструвати всі інвестиційні фірми. Такий реєстр повинен перебувати в загальному доступі та містити інформацію про послуги або діяльність, на надання/ здійснення яких авторизована інвестиційна фірма. Він підлягає регулярному оновленню. Про кожну авторизацію необхідно повідомляти ESMA.

ESMA повинен створити перелік всіх інвестиційних фірм у Союзі. Такий перелік повинен містити інформацію про послуги або діяльність, на надання/ здійснення яких авторизована кожна інвестиційна фірма, і підлягає регулярному оновленню. ESMA повинен опублікувати та оновлювати такий перелік на своєму вебсайті.

Якщо компетентний орган відкликав авторизацію згідно з пунктами (b), (c) і (d) статті 8, інформацію про таке відкликання необхідно публікувати в переліку протягом п'яти років.

4. Кожна держава-член повинна вимагати, щоб:

- (a) будь-яка інвестиційна фірма, що є юридичною особою, мала головний офіс у тій самій державі-члені, що й її зареєстрований офіс;
- (b) будь-яка інвестиційна фірма, що не є юридичною особою, або будь-яка інвестиційна фірма, що є юридичною особою, але, згідно з її національним правом, не має зареєстрованого офісу, мала головний офіс у державі-члені, на території якої вона фактично здійснює свою діяльність.

Стаття 6

Сфера дії авторизації

1. Держава-член розташування головного офісу повинна забезпечити, щоб в авторизації були зазначені інвестиційні послуги або види інвестиційної діяльності, на надання/ здійснення яких авторизована інвестиційна фірма. Авторизація може охоплювати одну або більше додаткових послуг, визначених у секції В додатка I. Авторизація в жодному разі не повинна бути надана тільки на надання додаткових послуг.

2. Інвестиційна фірма, що має намір отримати авторизацію для розширення своєї діяльності на інші інвестиційні послуги, види інвестиційної діяльності чи додаткові послуги, не передбачені в момент початкової авторизації, повинна подати заяву про розширення авторизації.

3. Авторизація діє на всій території Союзу та дозволяє інвестиційній фірмі надавати послуги або здійснювати види діяльності, на надання/ здійснення яких вона була авторизована, на території Союзу шляхом реалізації права на підприємницьку діяльність, у тому числі через філію, або шляхом реалізації свободи надавати послуги.

Стаття 7

Процедури задоволення та відхилення заяв про надання авторизації

1. Компетентний орган не повинен надавати авторизацію, якщо і доки він не буде повністю переконаний у відповідності заявника всім вимогам, які передбачені в положеннях, ухвалених відповідно до цієї Директиви.

2. Інвестиційна фірма повинна надати всю інформацію, включно з програмою діяльності, у якій, між іншим, визначені передбачені види діяльності та організаційна структура, які необхідні, щоб компетентний орган переконався, що на момент початкової авторизації інвестиційна фірма вжила всіх заходів для виконання своїх зобов'язань згідно із цією главою.

3. Заявника повідомляють про надання або відмову в наданні авторизації протягом шести місяців після подання повної заяви.

4. ESMA розробляє проекти регуляторних технічних стандартів, щоб визначити:

- (a) інформацію, яка повинна бути надана компетентному органу згідно з параграфом 2 цієї статті, включно з програмою діяльності;

- (b) вимоги, що застосовуються до управління інвестиційною фірмою відповідно до статті 9(6), а також інформацію для повідомлень відповідно до статті 9(5);
- (c) вимоги, що застосовуються до акціонерів і учасників з істотною участю, а також перешкоди, які можуть заважати ефективному виконанню наглядових функцій компетентного органу відповідно до статті 10(1) і (2).

ESMA повинен подати Комісії зазначені проекти регуляторних технічних стандартів до 03 липня 2015 року.

Комісії делеговані повноваження ухвалювати регуляторні технічні стандарти, зазначені у першому підпараграфі, відповідно до статей 10–14 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

5. ESMA розробляє проекти імплементаційних технічних стандартів, щоб визначити стандартні форми, шаблони та процедури повідомлення або надання інформації, передбаченої в параграфі 2 цієї статті та у статті 9(5).

ESMA повинен подати Комісії зазначені проекти імплементаційних технічних стандартів до 03 січня 2016 року.

Комісії надані повноваження ухвалювати імплементаційні технічні стандарти, зазначені у першому підпараграфі, згідно зі статтею 15 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

Стаття 8

Відкликання авторизації

Компетентний орган може відкликати авторизацію, видану інвестиційній фірмі, якщо така інвестиційна фірма:

- (a) не користується авторизацією упродовж 12 місяців, прямо відмовляється від авторизації або не надавала інвестиційні послуги чи не здійснювала інвестиційної діяльності упродовж останніх шести місяців, якщо тільки відповідна держава-член не передбачила припинення дії авторизації в таких випадках;
- (b) отримала авторизацію шляхом надання неправдивих заяв або використання інших неналежних засобів;
- (c) більше не виконує умови, згідно з якими було надано авторизацію, як-от дотримання умов, визначених у Регламенті (ЄС) № 575/2013;
- (d) серйозно або систематично порушувала положення, ухвалені відповідно до цієї Директиви або Регламенту (ЄС) № 600/2014, що регулюють умови діяльності інвестиційних фірм;
- (e) підпадає під будь-який із випадків, коли національним правом щодо питань, які не підпадають під сферу застосування цієї Директиви, передбачене відкликання.

Про кожне відкликання авторизації необхідно повідомляти ESMA.

Стаття 9

Орган управління

1. Компетентні органи, які надають авторизацію згідно зі статтею 5, повинні забезпечити, щоб інвестиційні фірми та їх органи управління відповідали статті 88 і статті 91 Директиви 2013/36/ЄС.

ESMA та ЕВА повинні спільно ухвалити настанови щодо елементів, передбачених у статті 91(12) Директиви 2013/36/ЄС.

2. При наданні авторизації згідно зі статтею 5 компетентні органи можуть дозволити членам органу управління обіймати ще одну посаду невиконавчого директора на додачу до посад, дозволених відповідно до статті 91(3) Директиви 2013/36/ЄС. Компетентні органи повинні регулярно повідомляти ESMA про такі авторизації.

ЕВА та ESMA повинні координувати збір інформації стосовно інвестиційних фірм, передбаченої в першому підпараграфі цього параграфа та у статті 91(6) Директиви 2013/36/ЄС.

3. Держави-члени повинні забезпечити, щоб орган управління інвестиційної фірми визначав, контролював та відповідав за впровадження механізмів управління, які забезпечують ефективне та розумне управління інвестиційною фірмою, у тому числі розподіл обов'язків в інвестиційній фірмі та запобігання конфліктам інтересів, у спосіб, що забезпечує цілісність ринку та захист інтересів клієнтів.

Без обмеження вимог, встановлених у статті 88(1) Директиви 2013/36/ЄС, такі механізми повинні також гарантувати, що орган управління визначає, затверджує та контролює:

- (а) організацію фірми для надання інвестиційних послуг або здійснення інвестиційної діяльності та надання додаткових послуг, включно з навичками, уміннями та експертними знаннями, необхідними для персоналу, ресурсами, процедурами та механізмами для надання послуг і здійснення діяльності, з урахуванням характеру, масштабу та складності її діяльності, а також усіх вимог, яким повинна відповідати фірма;
- (б) політику щодо пропонувананих або надаваних/здійснюваних послуг, діяльності, продуктів і операцій з урахуванням ступеня стійкості фірми до ризиків, а також характеристик і потреб клієнтів фірми, для яких їх будуть пропонувати або надавати/здійснювати, включно з проведенням належного стрес-тестування у відповідних випадках;
- (с) політику винагороди для осіб, що беруть участь у наданні послуг клієнтам, спрямовану на стимулювання відповідального ведення бізнесу, справедливого ставлення до клієнтів, а також уникнення конфліктів інтересів у відносинах із клієнтами.

Орган управління повинен здійснювати моніторинг і періодичне оцінювання належності та реалізації стратегічних цілей фірми у сфері надання інвестиційних послуг, додаткових послуг і здійснення інвестиційної діяльності, дієвості механізмів управління інвестиційної фірми та належності політик щодо надання послуг клієнтам і вживати належних заходів для усунення будь-яких недоліків.

Члени органу управління повинні мати належний доступ до інформації та документації, які необхідні для контролю та моніторингу вироблення й ухвалення управлінських рішень.

4. Компетентний орган відмовляє в наданні авторизації, якщо він не переконаний, що члени органу управління інвестиційної фірми мають достатньо добру репутацію, володіють достатніми знаннями, навичками та досвідом і присвячують достатньо часу виконанню своїх функцій в інвестиційній фірмі, або за наявності об'єктивних і явних підстав вважати, що орган управління фірми може становити загрозу для ефективного, надійного та розумного управління нею, належного врахування інтересів її клієнтів та для цілісності ринку.

5. Держави-члени повинні вимагати від інвестиційної фірми повідомляти компетентний орган про всіх членів її органу управління та про будь-які зміни у його складі разом з усією інформацією, необхідною для оцінювання відповідності фірми параграфам 1, 2 і 3.

6. Держави-члени повинні вимагати, щоб принаймні дві особи, що відповідають вимогам, встановленим у параграфі 1, фактично керували діяльністю інвестиційної фірми, що є заявником.

Як відступ від першого підпараграфа, держави-члени можуть надавати авторизацію інвестиційним фірмам, що є фізичними особами, або інвестиційним фірмам, що є юридичними особами, якими одноосібно управляє фізична особа згідно з їхніми установчими правилами та національними законами. Однак держави-члени повинні вимагати:

- (а) наявності альтернативних механізмів, які забезпечують надійне та розумне управління такими інвестиційними фірмами і належне врахування інтересів клієнтів та цілісності ринку;
- (б) щоб фізичні особи мали достатньо добру репутацію, володіли достатніми знаннями, навичками та досвідом і присвячували достатньо часу виконанню своїх обов'язків.

Акціонери та учасники з істотною участю

1. Компетентні органи не повинні надавати інвестиційній фірмі авторизацію на надання інвестиційних послуг або здійснення інвестиційної діяльності, доки їм не нададуть інформацію про акціонерів або учасників, незалежно від того, чи вони є прямими чи непрямими, фізичними чи юридичними особами, що мають істотну участь, і про розмір такої участі.

Компетентні органи відмовляють у наданні авторизації, якщо, з огляду на потребу забезпечити надійне та розумне управління інвестиційною фірмою, вони не переконалися у придатності акціонерів або учасників, які мають істотну участь.

За наявності тісних зв'язків між інвестиційною фірмою та іншими фізичними або юридичними особами, компетентні органи повинні надавати авторизацію тільки за умови, що такі зв'язки не перешкоджають ефективному виконанню наглядових функцій компетентних органів.

2. Компетентний орган відмовляє в наданні авторизації, якщо закони, підзаконні нормативно-правові акти або адміністративні положення третьої країни, які регулюють діяльність однієї або більше фізичних чи юридичних осіб, з якими суб'єкт господарювання має тісні зв'язки, або труднощі, пов'язані із забезпеченням їх виконання, перешкоджають ефективному виконанню його наглядових функцій.

3. Держави-члени повинні вимагати, щоб у випадках, коли вплив осіб, зазначених у першому підпараграфі параграфа 1, може негативно позначитися на надійному та розумному управлінні інвестиційною фірмою, компетентний орган вжив належних заходів для усунення такої ситуації.

Такими заходами можуть бути клопотання про видачу судових наказів, накладення санкцій на директорів чи осіб, відповідальних за управління, або тимчасове зупинення реалізації прав голосу, передбачених акціями/ частками, якими володіють відповідні акціонери або учасники.

Стаття 11

Повідомлення про запропоноване набуття

1. Держави-члени повинні вимагати, щоб будь-яка фізична або юридична особа чи такі особи, що діють спільно (далі — запропонований набувач), які ухвалили рішення набути, прямо чи опосередковано, істотну участь в інвестиційній фірмі або збільшити, прямо чи опосередковано, таку істотну участь в інвестиційній фірмі, у результаті чого частка належних їм прав голосу або капіталу досягне або перевищить 20%, 30% або 50% чи інвестиційна фірма стане їх дочірньою компанією (далі — запропоноване набуття), спочатку повідомили в письмовій формі компетентні органи про інвестиційну фірму, у якій вони мають намір набути або збільшити істотну участь, із зазначенням розміру відповідної частки участі та релевантної інформації, як вказано у статті 13(4).

Держави-члени повинні вимагати, щоб будь-яка фізична або юридична особа, яка ухвалила рішення відчужити, прямо або опосередковано, істотну участь в інвестиційній фірмі, спочатку повідомила про це в письмовій формі компетентні органи із зазначенням розміру відповідної частки участі. Така особа також повинна повідомити компетентним органам, якщо вона ухвалила рішення зменшити свою істотну участь так, що частка належних їй прав голосу або капіталу стане меншою за 20%, 30% або 50% або інвестиційна фірма перестане бути її дочірньою компанією.

Держави-члени не зобов'язані застосовувати порогове значення в розмірі 30%, якщо, згідно з пунктом (а) статті 9(3) Директиви 2004/109/ЄС, вони застосовують порогове значення в одну третину.

При визначенні того, чи виконані критерії для істотної участі, зазначені у статті 10 та в цій статті, держави-члени не повинні враховувати права голосу або акції/ частки, якими інвестиційні фірми або кредитні установи можуть володіти в результаті надання послуг з андеррайтингу фінансових інструментів та/або розміщення фінансових інструментів на підставі твердого зобов'язання, передбаченого в пункті 6 секції А додатка I, за умови, що такі права, з одного боку, не реалізують або іншим чином не використовують для втручання в управління емітентом і, з іншого боку, відчужують протягом одного року після набуття.

2. Відповідні компетентні органи повинні співпрацювати один з одним в повній консультації при проведенні оцінювання, передбаченого у статті 13(1) (далі — оцінювання), якщо запропонований набувач є однією з

таких осіб:

- (a) кредитна установа, компанія зі страхування життя, страхова компанія, перестрахова компанія, інвестиційна фірма або управлінська компанія UCITS, авторизована в іншій державі-члені або в секторі, іншому, ніж той, у якому пропонується набуття;
- (b) материнська компанія кредитної установи, компанії зі страхування життя, страхової компанії, перестрахової компанії, інвестиційної фірми або управлінської компанії UCITS, авторизованої в іншій державі-члені або в секторі, іншому, ніж той, у якому пропонується набуття; або
- (c) фізична або юридична особа, яка контролює кредитну устанovu, компанію зі страхування життя, страхову компанію, перестрахову компанію, інвестиційну фірму або управлінську компанію UCITS, авторизовану в іншій державі-члені або в секторі, іншому, ніж той, у якому пропонується набуття.

Компетентні органи повинні без невинуватої затримки надавати один одному будь-яку інформацію, яка є істотною або релевантною для оцінювання. З цією метою компетентні органи повинні повідомляти один одному за запитом всю релевантну інформацію та повинні повідомляти з власної ініціативи всю істотну інформацію. У рішенні компетентного органу, що авторизував інвестиційну фірму, у якій пропонується набуття, повинні зазначитися будь-які думки або зауваження, висловлені компетентним органом, відповідальним за запропонованого набувача.

3. Держави-члени повинні вимагати, щоб, якщо інвестиційній фірмі стає відомо про будь-яке набуття або відчуження часток участі в її капіталі, що призводить до того, що частки участі стають більшими або меншими за будь-яке з порогових значень, зазначених у першому підпараграфі параграфа 1, така інвестиційна фірма невідкладно повідомила про це компетентний орган.

Принаймні один раз на рік інвестиційні фірми також повинні повідомляти компетентному органу імена акціонерів і учасників, які мають істотну участь, і розмір відповідних часток участі, наприклад, згідно з інформацією, отриманою на річних загальних зборах акціонерів і учасників або в результаті дотримання нормативно-правових актів, застосованих до компаній, обігові цінні папери яких допущені до торгів на регульованому ринку.

4. Держави-члени повинні вимагати, щоб компетентні органи вживали заходів, подібних до тих, що зазначені у статті 10(3), стосовно осіб, які не виконали обов'язок щодо надання попередньої інформації стосовно набуття або збільшення істотної участі. У разі набуття частки участі, незважаючи на заперечення з боку компетентних органів, держави-члени повинні, незалежно від будь-яких інших санкцій, які можуть бути ухвалені, передбачити тимчасове зупинення реалізації відповідних прав голосу, визнання недійсними відданих голосів або можливість їх анулювання.

Стаття 12

Період оцінювання

1. Компетентні органи повинні невідкладно, але в будь-якому разі не пізніше двох робочих днів із моменту отримання повідомлення, що вимагається згідно з першим підпараграфом статті 11(1), а також після можливого подальшого отримання інформації, зазначеної в параграфі 2 цієї статті, підтвердити запропонованому набувачу їх отримання в письмовій формі.

Компетентним органам надається не більше шестидесяти робочих днів із дати письмового підтвердження отримання повідомлення та всіх документів, які держава-член вимагає додавати до повідомлення на підставі переліку, зазначеного у статті 13(4), (далі — період оцінювання) для проведення оцінювання.

Компетентні органи повинні повідомити запропонованому набувачу дату закінчення періоду оцінювання в момент підтвердження отримання.

2. Компетентні органи можуть протягом періоду оцінювання, за необхідності, але не пізніше, ніж на 50-й робочий день періоду оцінювання, запитувати будь-яку додаткову інформацію, необхідну для завершення оцінювання. Такий запит повинен бути поданий у письмовій формі із зазначенням необхідної додаткової інформації.

Період оцінювання тимчасово зупиняють на період між датою подання компетентними органами запиту на отримання інформації та отриманням відповіді на такий запит від запропонованого набувача. Строк такого тимчасового зупинення не повинен перевищувати 20 робочих днів. Усі подальші запити компетентних органів про доповнення або уточнення інформації подаються ними на їх розсуд, проте вони не повинні призводити до тимчасового зупинення періоду оцінювання.

3. Компетентні органи можуть продовжити строк тимчасового зупинення, зазначений у другому підпараграфі параграфа 2, до 30 робочих днів, якщо запропонований набувач є однією з таких осіб:

- (a) фізична чи юридична особа, яка розташована або діяльність якої регулюється за межами Союзу;
- (b) фізична чи юридична особа, яка не підлягає нагляду згідно із цією Директивою або директивами 2009/65/ЄС, 2009/138/ЄС чи 2013/36/ЄС.

4. Якщо компетентні органи після завершення оцінювання ухвалють рішення оскаржити запропоноване набуття, вони повинні, протягом двох робочих днів, але в межах періоду оцінювання, повідомити про це запропонованому набувачу в письмовій формі із зазначенням причин ухвалення такого рішення. Згідно з національним правом, відповідна інформація про причини ухвалення рішення може бути оприлюднена за запитом запропонованого набувача. Це не перешкоджає державі-члену надати компетентному органу дозвіл на розкриття такої інформації за відсутності запиту з боку запропонованого набувача.

5. Якщо компетентні органи не подадуть письмове заперечення проти запропонованого набуття протягом періоду оцінювання, воно вважається схваленим.

6. Компетентні органи можуть встановити максимальний строк здійснення запропонованого набуття та продовжувати його у відповідних випадках.

7. Держави-члени не повинні встановлювати суворіші вимоги щодо повідомлення компетентних органів про пряме або непряме набуття прав голосу або капіталу, ніж вимоги, визначені в цій Директиві.

8. ESMA розробляє проекти регуляторних технічних стандартів для встановлення вичерпного переліку інформації, зазначеної у статті 13(4), яку запропоновані набувачі повинні вказувати у своєму повідомленні, без обмеження параграфа 2 цієї статті.

ESMA повинен подати Комісії такі проекти регуляторних технічних стандартів до 01 січня 2014 року.

Комісії делеговані повноваження ухвалювати регуляторні технічні стандарти, зазначені у першому підпараграфі, відповідно до статей 10–14 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

9. ESMA розробляє проекти імплементаційних технічних стандартів, щоб визначити стандартні форми, шаблони та процедури, що стосуються умов процесу консультацій між відповідними компетентними органами, як зазначено у статті 11(2).

ESMA повинен подати Комісії зазначені проекти імплементаційних технічних стандартів до 01 січня 2014 року.

Комісії надані повноваження ухвалювати імплементаційні технічні стандарти, зазначені у першому підпараграфі, згідно зі статтею 15 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

Стаття 13

Оцінювання

1. При оцінюванні повідомлення, передбаченого у статті 11(1), та інформації, зазначеної у статті 12(2), компетентні органи, з метою забезпечення надійного та розумного управління інвестиційною фірмою, у якій пропонується набуття, та беручи до уваги ймовірний вплив запропонованого набувача на інвестиційну фірму, оцінюють придатність запропонованого набувача та фінансову стійкість запропонованого набуття згідно з такими критеріями:

- (a) репутація запропонованого набувача;
- (b) репутація та досвід будь-якої особи, що керуватиме діяльністю інвестиційної фірми у результаті запропонованого набуття;

- (с) фінансова стійкість запропонованого набувача, зокрема, з урахуванням виду діяльності, що ведеться та передбачається в інвестиційній фірмі, у якій пропонується набуття;
- (d) здатність інвестиційної фірми відповідати та підтримувати відповідність пруденційним вимогам згідно з цією Директивою та, якщо застосовно, згідно з іншими директивами, зокрема директивами 2002/87/ЄС та 2013/36/ЄС, у тому числі, придатність структури групи, частиною якої вона стане, для здійснення ефективного нагляду, ефективного обміну інформацією між компетентними органами та визначення розподілу обов'язків між компетентними органами;
- (e) наявність обґрунтованих підстав вважати, що у зв'язку із запропонованим набуттям здійснюється або планується спроба відмивання грошей або фінансування тероризму у розумінні статті 1 Директиви 2005/60/ЄС або що запропоноване набуття може підвищити ризик таких дій.

Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти згідно зі статтею 89, які коригують критерії, визначені в першому підпараграфі цього параграфа.

2. Компетентні органи можуть заперечувати проти запропонованого набуття, тільки якщо для цього існують обґрунтовані підстави з урахуванням критеріїв, визначених у параграфі 1, або якщо інформація, надана запропонованим набувачем, є неповною.

3. Держави-члени не повинні встановлювати будь-які попередні умови стосовно рівня участі, яку необхідно набутти, або дозволяти їхнім компетентним органам перевіряти запропоноване набуття з точки зору економічних потреб ринку.

4. Держави-члени повинні оприлюднити перелік із зазначенням інформації, яка є необхідною для оцінювання і яка повинна бути надана компетентним органам у момент подання повідомлення, зазначеного у статті 11(1). Інформація, що вимагається, повинна бути пропорційною і адаптованою до характеристик запропонованого набувача та запропонованого набуття. Держави-члени не повинні вимагати інформацію, яка не є релевантною для пруденційного оцінювання.

5. Незважаючи на статтю 12(1), (2) і (3), якщо компетентний орган повідомлено про дві або більше пропозицій щодо набуття або збільшення істотної участі в одній інвестиційній фірмі, він повинен розглянути кандидатури запропонованих набувачів на недискримінаційній основі.

Стаття 14

Участь у схемі компенсації авторизованим інвесторам

Компетентний орган повинен перевірити, чи будь-який суб'єкт, що бажає отримати авторизацію як інвестиційна фірма, на момент авторизації дотримується своїх зобов'язань згідно з Директивою 97/9/ЄС.

Обов'язок, встановлений у першому параграфі, повинен бути виконаний стосовно структурованих депозитів, якщо структурований депозит виданий кредитною установою, яка є учасником схеми гарантування депозитів, визнаної згідно з Директивою 2014/49/ЄС.

Стаття 15

Достатність початкового капіталу

Держави-члени повинні забезпечити, щоб компетентні органи надавали авторизацію, тільки якщо інвестиційна фірма має достатній початковий капітал згідно з вимогами Регламенту (ЄС) № 575/2013 з урахуванням характеру відповідної інвестиційної послуги або діяльності.

Стаття 16

Організаційні вимоги

1. Держава-член розташування головного офісу повинна вимагати, щоб інвестиційні фірми відповідали організаційним вимогам, встановленим у параграфах 2–10 цієї статті та у статті 17.

2. Інвестиційна фірма повинна встановити належні політики та процедури, які є достатніми для забезпечення відповідності фірми, у тому числі її керівників, працівників і пов'язаних агентів, своїм

зобов'язанням відповідно до цієї Директиви, а також належні правила, які регулюють особисті операції таких осіб.

3. Інвестиційна фірма повинна підтримувати та застосовувати дієві організаційні й адміністративні механізми для вжиття всіх можливих заходів, розроблених з метою запобігання негативному впливу конфліктів інтересів, як означено у статті 23, на її клієнтів.

Інвестиційна фірма, яка створює фінансові інструменти для продажу клієнтам, повинна підтримувати, застосовувати та переглядати процес затвердження кожного фінансового інструмента та істотних змін наявних фінансових інструментів до їх реалізації або розповсюдження серед клієнтів.

Процес затвердження продукту повинен визначати цільовий ринок кінцевих клієнтів у рамках відповідної категорії клієнтів для кожного фінансового інструмента та забезпечувати оцінювання всіх відповідних ризиків для такого визначеного цільового ринку і придатність передбаченої стратегії розповсюдження для визначеного цільового ринку.

Інвестиційна фірма також повинна регулярно переглядати фінансові інструменти, які вона пропонує або реалізує, беручи до уваги будь-яку подію, що може суттєво вплинути на потенційний ризик для визначеного цільового ринку, щоб оцінити принаймні, чи продукт продовжує відповідати потребам визначеного цільового ринку та чи передбачена стратегія розповсюдження залишається належною.

Інвестиційна фірма, яка створює фінансові інструменти, повинна надати будь-якому розповсюдженню всю відповідну інформацію про фінансовий інструмент і процес затвердження продукту, у тому числі про визначений цільовий ринок фінансового інструмента.

Якщо інвестиційна фірма пропонує або рекомендує фінансові інструменти, які вона не створює, вона повинна мати належні механізми для отримання інформації, зазначеної у п'ятому підпараграфі, і розуміння характеристик та визначеного цільового ринку кожного фінансового інструмента.

Політики, процеси та механізми, зазначені у цьому параграфі, не повинні обмежувати всі інші вимоги згідно із цією Директивою та Регламентом (ЄС) № 600/2014, у тому числі ті, що стосуються розкриття, придатності або доречності, виявлення конфліктів інтересів і управління ними, а також методів стимулювання.

4. Інвестиційна фірма повинна вживати розумних заходів, щоб забезпечити безперервність і регулярність надання інвестиційних послуг і здійснення інвестиційної діяльності. З цією метою інвестиційна фірма повинна використовувати належні та пропорційні системи, ресурси та процедури.

5. У разі використання послуг третіх осіб для виконання операційних функцій, які мають критично важливе значення для забезпечення безперервного та задовільного обслуговування клієнтів, а також безперервного та задовільного здійснення інвестиційної діяльності, інвестиційна фірма повинна забезпечити вжиття розумних заходів для уникнення невиправданого додаткового операційного ризику. Аутсорсинг важливих операційних функцій не повинен бути організований таким чином, щоб істотно знижувати якість внутрішнього контролю та здатність суб'єкта, що здійснює нагляд, здійснювати моніторинг дотримання фірмою своїх зобов'язань.

Інвестиційна фірма повинна мати надійні адміністративні та бухгалтерські процедури, механізми внутрішнього контролю, дієві процедури оцінювання ризиків і ефективні механізми контролю та захисту для систем оброблення інформації.

Без обмеження здатності компетентних органів вимагати надання доступу до комунікацій згідно із цією Директивою та Регламентом (ЄС) № 600/2014, інвестиційна фірма повинна мати надійні механізми захисту, щоб гарантувати безпеку й автентифікацію засобів передачі інформації, мінімізувати ризик пошкодження даних і несанкціонованого доступу, а також щоб запобігти витоку інформації та на постійній основі забезпечувати конфіденційність даних.

6. Інвестиційна фірма повинна забезпечити ведення записів щодо всіх своїх послуг, діяльності та операцій, які мають бути достатніми, щоб надати компетентним органам можливість виконувати їхні завдання з нагляду та вживати заходи із забезпечення виконання відповідно до цієї Директиви, Регламенту (ЄС) № 600/2014, Директиви 2014/57/ЄС та Регламенту (ЄС) № 596/2014 і, зокрема, щоб підтвердити, що інвестиційна фірма виконала всі свої зобов'язання, у тому числі щодо клієнтів або потенційних клієнтів та цілісності ринку.

7. До таких записів належать записи телефонних розмов або електронних комунікацій, що стосуються принаймні операцій, проведених під час здійснення операцій за власний рахунок, і надання послуг, пов'язаних із розпорядженнями клієнтів, які стосуються прийому, передачі та виконання розпоряджень клієнтів.

До таких телефонних розмов або електронних комунікацій також належать телефонні розмови або електронні комунікації, що здійснюються з наміром проведення операцій під час здійснення операцій за власний рахунок або надання послуг, пов'язаних із розпорядженнями клієнтів, які стосуються прийому, передачі та виконання розпоряджень клієнтів, навіть якщо такі розмови або комунікації не призводять до здійснення таких операцій або надання послуг, пов'язаних із розпорядженнями клієнтів.

З цією метою інвестиційна фірма повинна вжити всіх можливих заходів для записування відповідних телефонних розмов і електронних комунікацій, що їх здійснюють, надсилають чи отримують з використанням обладнання, яке надане інвестиційною фірмою працівнику чи підряднику або використання якого працівником чи підрядником схвалене або дозволене інвестиційною фірмою.

Інвестиційна фірма повинна повідомляти новим або наявним клієнтам, що телефонні комунікації або розмови між інвестиційною фірмою та її клієнтами, які призводять або можуть призвести до здійснення операцій, будуть записуватися.

Таке повідомлення може бути зроблене один раз перед наданням інвестиційних послуг новим і наявним клієнтам.

Інвестиційна фірма не повинна надавати по телефону інвестиційні послуги та здійснювати інвестиційну діяльність для клієнтів, яких заздалегідь не попередили про записування їхніх телефонних комунікацій або розмов, якщо такі інвестиційні послуги та інвестиційна діяльність стосуються прийому, передачі або виконання розпоряджень клієнтів.

Клієнти можуть надавати розпорядження через інші канали, однак такі комунікації повинні здійснюватися з використанням довговічного носія, як-от за допомогою листів, факсових повідомлень, повідомлень електронної пошти або документування розпоряджень клієнтів, наданих під час зустрічей. Зокрема, зміст відповідних особистих розмов із клієнтом може бути зафіксований у вигляді письмового протоколу або записів. Такі розпорядження повинні вважатися еквівалентними розпорядженням, отриманим по телефону.

Інвестиційна фірма повинна вжити всіх можливих заходів, щоб не допустити здійснення, надсилання або отримання працівником або підрядником відповідних телефонних розмов і електронних комунікацій із використанням особистого обладнання, з якого інвестиційна фірма не може зробити запис або копію.

Записи, зроблені згідно із цим параграфом, за запитом повинні бути надані відповідному клієнту та повинні зберігатися протягом п'яти років та, якщо цього вимагає компетентний орган, до семи років.

8. Інвестиційна фірма повинна, у разі володіння фінансовими інструментами, які належать клієнтам, вжити належних заходів, щоб захистити право власності клієнтів, особливо на випадок неплатоспроможності інвестиційної фірми, і щоб запобігти використанню фінансових інструментів клієнта за власний рахунок, крім випадків явної згоди клієнта.

9. Інвестиційна фірма повинна, у разі володіння коштами, які належать клієнтам, вжити належних заходів, щоб захистити права клієнтів і, за винятком кредитних установ, запобігти використанню коштів клієнтів за власний рахунок.

10. Інвестиційна фірма не повинна укладати угоди про фінансове забезпечення у формі передачі права власності з непрофесійними клієнтами з метою забезпечення або покриття поточних або майбутніх, фактичних або умовних і потенційних зобов'язань клієнтів.

11. У випадку філій інвестиційних фірм, компетентний орган держави-члена, на території якої розташована філія, повинен, без обмеження можливості компетентного органу держави-члена розташування головного офісу інвестиційної фірми мати прямий доступ до таких записів, забезпечити виконання обов'язку, встановленого в параграфах 6 і 7, стосовно операцій, здійснених філією.

Держави-члени можуть, за виняткових обставин, встановити вимоги до інвестиційних фірм щодо забезпечення збереженості активів клієнтів додатково до положень, визначених у параграфах 8, 9 і 10, і

відповідних делегованих актів, як вказано в параграфі 12. Такі вимоги повинні бути об'єктивно обґрунтованими та пропорційними, щоб у випадках, коли інвестиційні фірми забезпечують збереженість активів та коштів клієнтів, усувати конкретні ризики для захисту інвесторів або цілісності ринку, які мають виняткове значення в умовах структури ринку такої держави-члена.

Держави-члени повинні без невинуватої затримки повідомити Комісію про будь-яку вимогу, яку вони мають намір встановити відповідно до цього параграфа, принаймні за два місяці до дати, коли така вимога повинна набрати чинності. Повідомлення повинне містити обґрунтування такої вимоги. Будь-які такі додаткові вимоги не повинні обмежувати або будь-яким іншим чином негативно впливати на права інвестиційних фірм відповідно до статей 34 і 35.

Комісія повинна, протягом двох місяців після повідомлення, зазначеного у третьому підпараграфі, надати висновок щодо пропорційності та обґрунтованості додаткових вимог.

Держави-члени можуть зберегти додаткові вимоги за умови, що вони були повідомлені Комісії відповідно до статті 4 Директиви 2006/73/ЄС до 02 липня 2014 року і що виконано умови, встановлені в зазначеній статті.

Комісія повинна повідомити державам-членам і оприлюднити на своєму вебсайті додаткові вимоги, встановлені відповідно до цього параграфа.

12. Комісії надані повноваження ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 89, щоб визначити конкретні організаційні вимоги, встановлені в параграфах 2–10 цієї статті, для інвестиційних фірм і філій фірм третіх країн, які мають авторизацію відповідно до статті 41 на надання різних видів інвестиційних послуг та/або здійснення різних видів інвестиційної діяльності і додаткових послуг чи їх комбінацій.

Стаття 17

Алгоритмічна торгівля

1. Інвестиційна фірма, що здійснює алгоритмічну торгівлю, повинна мати дієві системи та механізми контролю ризиків, які придатні для її діяльності, щоб забезпечити, що її торгові системи є стійкими та мають достатню спроможність, забезпечують дотримання відповідних порогових значень і лімітів торгівлі та не допускають надсилання помилкових розпоряджень або здійснення системами будь-яких інших дій, що можуть призвести до порушень у роботі ринку або сприяти їх виникненню. Така фірма також повинна мати дієві системи та механізми контролю ризиків, щоб гарантувати, що торгові системи неможливо використовувати для будь-яких цілей, що суперечать Регламенту (ЄС) № 596/2014 або правилам торговельного майданчика, з яким вона з'єднана. Інвестиційна фірма повинна мати дієві механізми забезпечення безперервної роботи для усунення будь-якого порушення роботи її торгових систем і повинна забезпечити повне тестування та моніторинг її систем, щоб гарантувати їх відповідність вимогам, встановленим у цьому параграфі.

2. Інвестиційна фірма, що здійснює алгоритмічну торгівлю в державі-члені, повинна повідомити про це компетентні органи держави-члена розташування її головного офісу та торговельного майданчика, на якому інвестиційна фірма здійснює алгоритмічну торгівлю як член або учасник торговельного майданчика.

Компетентний орган держави-члена розташування головного офісу інвестиційної фірми може вимагати від інвестиційної фірми регулярного або спеціального надання опису характеру її стратегій алгоритмічної торгівлі, інформації про параметри або ліміти торгівлі, яких дотримується система, її основні механізми забезпечення відповідності та контролю ризиків для забезпечення виконання умов, встановлених у параграфі 1, а також інформацію про тестування її систем. Компетентний орган держави-члена розташування головного офісу інвестиційної фірми може в будь-який час вимагати від інвестиційної фірми надання додаткової інформації про її алгоритмічну торгівлю та системи, які використовуються для такої торгівлі.

Компетентний орган держави-члена розташування головного офісу інвестиційної фірми повинен, за запитом компетентного органу торговельного майданчика, на якому інвестиційна фірма здійснює алгоритмічну торгівлю як член або учасник торговельного майданчика, і без невинуватої затримки надавати інформацію, зазначену у другому підпараграфі, яку він отримує від інвестиційної фірми, що здійснює алгоритмічну торгівлю.

Інвестиційна фірма повинна забезпечити ведення записів з питань, зазначених у цьому параграфі, і достатність таких записів, щоб надати компетентному органу можливість здійснювати моніторинг відповідності вимогам цієї Директиви.

Інвестиційна фірма, що використовує високочастотний метод алгоритмічної торгівлі, повинна зберігати в затвердженій формі точні та послідовні в часі записи про всі розміщені нею розпорядження, у тому числі про скасування розпоряджень, виконані розпорядження та котирування на торговельних майданчиках, і повинна надавати їх компетентному органу на його вимогу.

3. Інвестиційна фірма, що здійснює алгоритмічну торгівлю для реалізації стратегії вирівнювання ринку, повинна, з урахуванням ліквідності, обсягу та характеру конкретного ринку і характеристик інструментів, якими здійснюється торгівля:

- (a) безперервно здійснювати таке вирівнювання ринку упродовж визначеної частки годин торгівлі на торговельному майданчику, крім виняткових обставин, у результаті чого на регулярній та передбачуваній основі забезпечується ліквідність на торговельному майданчику;
- (b) укласти зобов'язальний письмовий договір із торговельним майданчиком, у якому повинні принаймні вказуватися зобов'язання інвестиційної фірми відповідно до пункту (a); та
- (c) мати дієві системи та механізми контролю, щоб забезпечити постійне виконання нею зобов'язань за договором, зазначеним у пункті (b).

4. Для цілей цієї статті та статті 48 цієї Директиви інвестиційна фірма, що здійснює алгоритмічну торгівлю, вважається такою, що реалізує стратегію вирівнювання ринку, якщо її стратегія як члена або учасника одного або більше торговельних майданчиків при здійсненні операцій за власний рахунок передбачає розміщення твердих, одночасних двосторонніх котирувань порівнянного розміру та за конкурентними цінами стосовно одного або більше фінансових інструментів на одному торговельному майданчику або на різних торговельних майданчиках, у результаті чого на регулярній і частій основі забезпечується ліквідність усього ринку.

5. Інвестиційна фірма, що надає прямий електронний доступ до торговельного майданчика, повинна мати дієві системи та механізми контролю, що забезпечують належне оцінювання та перевірку придатності клієнтів, які користуються цією послугою, запобігання перевищення клієнтами, які користуються цією послугою, відповідних попередньо встановлених торговельних і кредитних порогових значень, належний моніторинг торгівлі клієнтів, які користуються цією послугою, а також те, що належні механізми контролю ризиків запобігають торгівлі, що може створити ризики для самої інвестиційної фірми, призвести до порушень роботи ринку чи сприяти їх виникненню або суперечити Регламенту (ЄС) № 596/2014 чи правилам торговельного майданчика. Прямий електронний доступ без таких механізмів контролю заборонений.

Інвестиційна фірма, що надає прямий електронний доступ, несе відповідальність за забезпечення дотримання клієнтами, які користуються такою послугою, вимог цієї Директиви та правил торговельного майданчика. Інвестиційна фірма повинна здійснювати моніторинг операцій, щоб виявляти порушення таких правил, неналежні умови торгівлі або поведінку, яка може містити ознаки зловживання на ринку та підлягас повідомленню компетентному органу. Інвестиційна фірма повинна забезпечити наявність зобов'язального письмового договору між інвестиційною фірмою та клієнтом щодо основних прав та обов'язків, пов'язаних із наданням цієї послуги, а також що за договором за інвестиційною фірмою зберігається відповідальність згідно із цією Директивою.

Інвестиційна фірма, що надає прямий електронний доступ до торговельного майданчика, повинна повідомити про це компетентні органи держави-члена розташування її головного офісу та торговельного майданчика, на якому інвестиційна фірма надає прямий електронний доступ.

Компетентний орган держави-члена розташування головного офісу інвестиційної фірми може вимагати від інвестиційної фірми регулярного або спеціального надання опису систем і механізмів контролю, зазначених у першому підпараграфі, а також докази їх застосування.

Компетентний орган держави-члена розташування головного офісу інвестиційної фірми повинен, за запитом компетентного органу торговельного майданчика, до якого інвестиційна фірма надає прямий електронний

доступ, надавати, без невинуваченої затримки, інформацію, зазначену в четвертому підпараграфі, яку він отримує від інвестиційної фірми.

Інвестиційна фірма повинна забезпечити ведення записів із питань, зазначених у цьому параграфі, і достатність таких записів, щоб надати відповідному компетентному органу можливість здійснювати моніторинг відповідності вимогам цієї Директиви.

6. Інвестиційна фірма, що діє як загальний учасник клірингу для інших осіб, повинна мати дієві системи та механізми контролю, щоб забезпечити застосування клірингових послуг лише до осіб, які є придатними та відповідають чітким критеріям, і встановлення належних вимог для таких осіб з метою зниження ризиків для інвестиційної фірми та ринку. Інвестиційна фірма повинна забезпечити наявність зобов'язального письмового договору між інвестиційною фірмою та особою щодо основних прав та обов'язків, пов'язаних із наданням цієї послуги.

7. ESMA розробляє проекти регуляторних технічних стандартів, щоб визначити:

- (a) детальні організаційні вимоги, встановлені в параграфах 1–6, що мають встановлюватися для інвестиційних фірм, які надають різні інвестиційні послуги і додаткові послуги та/або здійснюють різні види інвестиційної діяльності чи їх комбінації, при цьому у специфікаціях щодо організаційних вимог, встановлених у параграфі 5, повинні бути визначені конкретні вимоги щодо прямого доступу до ринку та спонсорованого доступу таким чином, щоб забезпечити, що механізми контролю, які застосовуються до спонсорованого доступу, принаймні еквівалентні механізмам контролю, які застосовуються до прямого доступу до ринку;
- (b) обставини, за яких інвестиційна фірма зобов'язана укласти договір про вирівнювання ринку, зазначений у пункті (b) параграфа 3, а також зміст таких договорів, у тому числі частку годин торгівлі на торговельному майданчику, встановлену в параграфі 3;
- (c) ситуації, що вважаються винятковими обставинами, зазначеними в параграфі 3, у тому числі обставини надзвичайної волатильності, політичні та макроекономічні питання, системні та операційні питання, а також обставини, що перешкоджають здатності інвестиційної фірми підтримувати розумні практики управління ризиками, як встановлено в параграфі 1;
- (d) зміст і формат затвердженої форми, зазначеної у п'ятому підпараграфі параграфа 2, а також строк, протягом якого такі записи повинні зберігатися інвестиційною фірмою.

ESMA повинен подати Комісії зазначені проекти регуляторних технічних стандартів до 03 липня 2015 року.

Комісії делеговані повноваження ухвалювати регуляторні технічні стандарти, зазначені у першому підпараграфі, відповідно до статей 10–14 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

Стаття 18

Процес торгівлі та завершення операцій на БТМ та ОТМ

1. Держави-члени повинні вимагати, щоб інвестиційні фірми та оператори ринку, які керують роботою БТМ чи ОТМ, на додачу до дотримання організаційних вимог, встановлених у статті 16, встановили прозорі правила та процедури справедливої та належної торгівлі, а також об'єктивні критерії ефективного виконання розпоряджень. Вони повинні мати механізми для розумного управління технічною експлуатацією об'єкта, включно зі встановленням дієвих механізмів на випадок надзвичайних ситуацій для подолання ризиків порушення роботи систем.

2. Держави-члени повинні вимагати, щоб інвестиційні фірми та оператори ринку, які керують роботою БТМ чи ОТМ, встановили прозорі правила щодо критеріїв визначення фінансових інструментів, якими можна торгувати в їхніх системах.

Держави-члени повинні вимагати, щоб, якщо застосовно, інвестиційні фірми та оператори ринку, які керують роботою БТМ чи ОТМ, надавали або забезпечували доступ до достатнього обсягу загальнодоступної інформації, щоб їхні користувачі мали змогу зробити інвестиційні висновки, враховуючи характер користувачів і типи інструментів, якими здійснюється торгівля.

3. Держави-члени повинні вимагати, щоб інвестиційні фірми та оператори ринку, які керують роботою БТМ чи ОТМ, встановили, опублікували, підтримували та виконували прозорі та недискримінаційні правила, які регулюють доступ до їхнього об'єкта на основі об'єктивних критеріїв.

4. Держави-члени повинні вимагати, щоб інвестиційні фірми та оператори ринку, які керують роботою БТМ чи ОТМ, мали механізми для чіткого визначення та управління потенційними негативними наслідками для роботи БТМ чи ОТМ або для членів чи учасників і користувачів будь-якого конфлікту інтересів між інтересами БТМ, ОТМ, їх власників або інвестиційної фірми чи оператора ринку, що керує роботою БТМ чи ОТМ, і надійним функціонуванням БТМ чи ОТМ.

5. Держави-члени повинні вимагати, щоб інвестиційні фірми та оператори ринку, які керують роботою БТМ чи ОТМ, дотримувалися статей 48 і 49 та мали всі необхідні для цього системи, процедури та механізми.

6. Держави-члени повинні вимагати, щоб інвестиційні фірми та оператори ринку, які керують роботою БТМ чи ОТМ, чітко інформували своїх членів або учасників про їхні відповідні обов'язки щодо проведення розрахунків за операціями, здійсненими на такому об'єкті. Держави-члени повинні вимагати, щоб інвестиційні фірми та оператори ринку, які керують роботою БТМ чи ОТМ, вжили необхідні заходи для сприяння ефективному проведенню розрахунків за операціями, здійсненими в системах такого БТМ чи ОТМ.

7. Держави-члени повинні вимагати, щоб БТМ і ОТМ мали принаймні трьох дійсно активних членів або користувачів, кожен з яких має можливість взаємодіяти з усіма іншими членами або користувачами в ході ціноутворення.

8. Якщо обіговим цінним папером, допущеним до торгів на регульованому ринку, також торгують на БТМ чи ОТМ без згоди емітента, на емітента не покладаються жодні обов'язки щодо початкового, регулярного або спеціального розкриття фінансової інформації у відношенні такого БТМ чи ОТМ.

9. Держави-члени повинні вимагати, щоб будь-яка інвестиційна фірма та оператор ринку, які керують роботою БТМ чи ОТМ, негайно виконували будь-які розпорядження компетентного органу відповідно до статті 69(2) щодо тимчасового зупинення торгів фінансовим інструментом або зняття фінансового інструмента з торгів.

10. Держави-члени повинні вимагати, щоб інвестиційні фірми та оператори ринку, які керують роботою БТМ чи ОТМ, надавали компетентному органу детальний опис функціонування БТМ чи ОТМ, у тому числі, без обмеження статті 20(1), (4) та (5), про будь-які зв'язки з регульованим ринком, БТМ, ОТМ або систематичним інтерналізатором, що перебуває у власності тієї самої інвестиційної фірми або оператора ринку, чи участь у них, а також перелік їх членів, учасників та/або користувачів. Компетентні органи повинні надавати таку інформацію ESMA на його вимогу. Про будь-яку авторизацію інвестиційної фірми або оператора ринку як БТМ чи ОТМ необхідно повідомляти ESMA. ESMA повинен створити перелік всіх БТМ і ОТМ у Союзі. Перелік повинен містити інформацію про послуги, які надає БТМ чи ОТМ, з унікальними кодами, які використовуються для ідентифікації БТМ і ОТМ у звітах згідно зі статтями 6, 10 та 26 Регламенту (ЄС) № 600/2014. Він підлягає регулярному оновленню. ESMA повинен опублікувати та оновлювати такий перелік на своєму вебсайті.

11. ESMA розробляє проекти імплементаційних технічних стандартів для визначення процедур і формату опису та повідомлення, зазначених у параграфі 10.

ESMA повинен подати Комісії зазначені проекти імплементаційних технічних стандартів до 03 січня 2016 року.

Комісії надані повноваження ухвалювати імплементаційні технічні стандарти, зазначені у першому підпараграфі, згідно зі статтею 15 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

Стаття 19

Спеціальні вимоги для БТМ

1. Держави-члени повинні вимагати, щоб інвестиційні фірми та оператори ринку, які керують роботою БТМ, на додачу до дотримання вимог, встановлених у статтях 16 і 18, встановили та виконували недискреційні правила виконання розпоряджень у системі.

2. Держави-члени повинні вимагати, щоб зазначені у статті 18(3) правила, які регулюють доступ до БТМ, відповідали умовам, встановленим у статті 53(3).
3. Держави-члени повинні вимагати, щоб інвестиційні фірми та оператори ринку, які керують роботою БТМ, вжили заходів:
  - (a) щоб мати належні ресурси для управління ризиками, на які він наражається, впровадити належні механізми і системи для виявлення усіх суттєвих ризиків для його діяльності та впровадити ефективні заходи для пом'якшення таких ризиків;
  - (b) щоб мати належні механізми для сприяння ефективному та своєчасному завершенню операцій, здійснених у його системах; та
  - (c) щоб мати, на момент авторизації та на постійній основі, достатні фінансові ресурси для забезпечення його належного функціонування з урахуванням характеру та обсягу операцій, здійснених на ринку, а також обсягу та ступеня ризиків, на які він наражається.
4. Держави-члени повинні забезпечити, щоб статті 24, 25, стаття 27(1), (2) і (4)–(10) та стаття 28 не застосовувалися до операцій, здійснених згідно з правилами, які регулюють БТМ, між його членами або учасниками чи між БТМ та його членами або учасниками стосовно використання БТМ. Однак члени або учасники БТМ повинні дотримуватися зобов'язань, передбачених у статтях 24, 25, 27 і 28, по відношенню до їхніх клієнтів у випадках, коли, діючи від імені клієнтів, вони виконують їхні розпорядження через системи БТМ.
5. Держави-члени не повинні дозволяти інвестиційним фірмам або операторам ринку, які керують роботою БТМ, виконувати розпорядження клієнтів за рахунок власного капіталу або здійснювати торгівлю зі зведенням принципалів.

Стаття 20

Спеціальні вимоги для ОТМ

1. Держави-члени повинні вимагати, щоб інвестиційна фірма та оператор ринку, які керують роботою ОТМ, впровадили заходи, які запобігають виконанню розпоряджень клієнтів на ОТМ за рахунок власного капіталу інвестиційної фірми, оператора ринку, що керує роботою ОТМ, або будь-кого суб'єкта, який є частиною тієї самої групи або юридичної особи, що й інвестиційна фірма чи оператор ринку.
2. Держави-члени повинні дозволяти інвестиційній фірмі чи оператору ринку, що керує роботою ОТМ, здійснювати торгівлю зі зведенням принципалів стосовно облігацій, структурованих фінансових продуктів, квот на викиди та певних деривативів, тільки якщо клієнт дав згоду на здійснення такого процесу.

Інвестиційна фірма чи оператор ринку, що керує роботою ОТМ, не повинні використовувати торгівлю зі зведенням принципалів для виконання на ОТМ розпоряджень клієнтів щодо деривативів, які належать до класу деривативів, що був оголошений таким, що підлягає обов'язку щодо клірингу відповідно до статті 5 Регламенту (ЄС) № 648/2012.

Інвестиційна фірма чи оператор ринку, що керує роботою ОТМ, повинні вжити заходів для забезпечення відповідності означенню торгівлі зі зведенням принципалів у пункті (38) статті 4(1).
3. Держави-члени повинні дозволяти інвестиційній фірмі чи оператору ринку, що керує роботою ОТМ, здійснювати операції за власний рахунок, інші ніж торгівля зі зведенням принципалів, тільки стосовно суверенних боргових інструментів, для яких не існує ліквідного ринку.
4. Держави-члени не повинні дозволяти виконання функцій ОТМ і систематичного інтерналізатора в межах однієї юридичної особи. ОТМ не повинен бути зв'язаний із систематичним інтерналізатором у спосіб, що уможливило б взаємодію між розпорядженнями на ОТМ та розпорядженнями або котируваннями в межах систематичного інтерналізатора. ОТМ не повинен бути зв'язаний з іншим ОТМ у спосіб, що уможливило б взаємодію між розпорядженнями на різних ОТМ.
5. Держави-члени не повинні перешкоджати інвестиційній фірмі чи оператору ринку, що керує роботою ОТМ, залучати іншу інвестиційну фірму для незалежного здійснення операцій із вирівнювання ринку на

такому ОТМ.

Для цілей цієї статті інвестиційна фірма не вважається такою, що незалежно здійснює операції з вирівнювання ринку на ОТМ, якщо вона має тісні зв'язки з інвестиційною фірмою чи оператором ринку, що керує роботою ОТМ.

6. Держави-члени повинні вимагати, щоб виконання розпоряджень на ОТМ здійснювалося на дискреційній основі.

Інвестиційна фірма чи оператор ринку, що керує роботою ОТМ, повинні діяти на дискреційній основі тільки за наявності будь-якої або обох із таких обставин:

- (а) у разі ухвалення рішення про розміщення або відкликання розпорядження на ОТМ, роботою якого вони керують;
- (б) у разі ухвалення рішення не зіставляти конкретне розпорядження клієнта з іншими розпорядженнями, наявними в системі в певний момент часу, за умови, що це відповідає конкретним вказівкам, отриманим від клієнта, і їхнім зобов'язаннями відповідно до статті 27.

Для системи, яка зіставляє розпорядження клієнтів, інвестиційна фірма або оператор ринку, що керує роботою ОТМ, може ухвалити рішення, чи, коли і скільки з двох або більше розпоряджень вони бажають зіставляти в системі. Згідно з параграфами 1, 2, 4 і 5 та без обмеження параграфа 3, що стосується системи, яка організовує операції з непайовими фінансовими інструментами, інвестиційна фірма або оператор ринку, що керує роботою ОТМ, може сприяти проведенню переговорів між клієнтами, щоб об'єднати два або більше потенційно сумісні торговельні інтереси в операцію.

Такий обов'язок не обмежує статті 18 та 27.

7. Компетентний орган може вимагати у випадках, коли інвестиційна фірма чи оператор ринку подають заяву на отримання авторизації на керування роботою ОТМ або в інший момент часу, надання детального пояснення, чому система не відповідає критеріям для регульованого ринку, БТМ або систематичного інтерналізатора і не може виконувати відповідні функції, детального опису того, як реалізуватимуться дискреційні повноваження, зокрема, коли можна відкликати розпорядження на ОТМ, а також коли і як два або більше розпоряджень клієнтів зіставлятимуться на ОТМ. Крім того, інвестиційна фірма чи оператор ринку, що керує роботою ОТМ, повинні надати компетентному органу інформацію з поясненням використання торгівлі зі зведенням принципалів. Компетентний орган повинен проводити моніторинг здійснення інвестиційною фірмою чи оператором ринку торгівлі зі зведенням принципалів, щоб переконатися, що вона продовжує відповідати означенню такої торгівлі і що здійснення ними торгівлі зі зведенням принципалів не призводить до конфліктів інтересів між інвестиційною фірмою чи оператором ринку та їхніми клієнтами.

8. Держави-члени повинні забезпечити, щоб статті 24, 25, 27 і 28 застосовувалися до операцій, що здійснюються на ОТМ.

ГЛАВА II

Умови роботи інвестиційних фірм

Секція 1

Загальні положення

Стаття 21

Регулярний перегляд умов початкової авторизації

1. Держави-члени повинні вимагати, щоб інвестиційна фірма, авторизована на їхній території, у будь-який час відповідала умовам початкової авторизації, встановленим у главі I.

2. Держави-члени повинні вимагати, щоб компетентні органи встановили належні методи моніторингу дотримання інвестиційними фірмами їхнього обов'язку відповідно до параграфа 1. Вони повинні вимагати, щоб інвестиційні фірми повідомляли компетентні органи про будь-які суттєві зміни умов початкової авторизації.

ESMA може розробити настанови щодо методів моніторингу, зазначених у цьому параграфі.

Стаття 22

Загальний обов'язок щодо здійснення постійного нагляду

Держави-члени повинні забезпечити, щоб компетентні органи здійснювали моніторинг діяльності інвестиційних фірм, щоб оцінити відповідність умовам діяльності, передбаченим у цій Директиві. Держави-члени повинні забезпечити наявність належних заходів, щоб надати компетентним органам можливість отримувати інформацію, необхідну для оцінювання дотримання інвестиційними фірмами відповідних зобов'язань.

Стаття 23

Конфлікти інтересів

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб інвестиційні фірми вживали всіх належних заходів для виявлення, запобігання або управління конфліктами інтересів між ними, у тому числі їхніми керівниками, працівниками і пов'язаними агентами, або між будь-якою особою, прямо або непрямо пов'язаною з ними відносинами контролю, і їхніми клієнтами або між клієнтами, які виникають у ході надання будь-яких інвестиційних і додаткових послуг чи їх комбінації, включно з конфліктами інтересів, які виникають у результаті отримання заохочень від третіх осіб або власної винагороди інвестиційної фірми, а також з інших структур стимулювання.

2. Якщо організаційні або адміністративні механізми, створені інвестиційною фірмою відповідно до статті 16(3) з метою запобігання негативному впливу конфліктів інтересів на інтереси її клієнтів, не є достатніми, щоб із достатньою впевненістю забезпечити запобігання ризикам завдання шкоди інтересам клієнтів, інвестиційна фірма повинна чітко повідомити клієнта про загальний характер та/або джерела конфліктів інтересів і заходи, вжиті для пом'якшення таких ризиків, перш ніж здійснювати операції від його/її імені.

3. Повідомлення, зазначене в параграфі 2, повинне:

- (a) бути надане на довговічному носії; та
- (b) містити достатньо детальну інформацію, з урахуванням характеру клієнта, щоб дати такому клієнту можливість ухвалити поінформоване рішення щодо послуги, у зв'язку з якою виникає конфлікт інтересів.

4. Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 89 з метою:

- (a) визначення заходів, вжиття яких можна обґрунтовано очікувати від інвестиційних фірм з метою виявлення конфліктів інтересів, запобігання їм, управління ними та повідомлення про них при наданні різних інвестиційних і додаткових послуг та їх комбінацій;
- (b) встановлення належних критеріїв для визначення типів конфліктів інтересів, існування яких може завдати шкоди інтересам клієнтів або потенційних клієнтів інвестиційної фірми.

Секція 2

Положення щодо забезпечення захисту інвесторів

Загальні принципи та інформація для клієнтів

1. Держави-члени повинні вимагати, щоб при наданні клієнтам інвестиційних послуг або, у відповідних випадках, додаткових послуг, інвестиційна фірма діяла чесно, справедливо, професійно та з максимальним урахуванням інтересів її клієнтів і дотримувалася, зокрема, принципів, визначених у цій статті та у статті 25.

2. Інвестиційні фірми, які створюють фінансові інструменти для продажу клієнтам, повинні забезпечити, щоб такі фінансові інструменти були розроблені з метою задоволення потреб визначеного цільового ринку кінцевих клієнтів у рамках відповідної категорії клієнтів, щоб стратегія розповсюдження фінансових інструментів була сумісною з визначеним цільовим ринком і щоб інвестиційна фірма вживала всіх можливих заходів для забезпечення розповсюдження фінансового інструмента на визначеному цільовому ринку.

Інвестиційна фірма повинна розбиратися у фінансових інструментах, які вона пропонує або рекомендує, оцінювати сумісність фінансових інструментів із потребами клієнтів, яким вона надає інвестиційні послуги, з урахуванням визначеного цільового ринку кінцевих клієнтів, як зазначено у статті 16(3), і забезпечити, щоб фінансові інструменти пропонували або рекомендували, тільки коли це в інтересах клієнта.

3. Уся інформація, у тому числі маркетингові комунікації, що їх інвестиційна фірма адресує клієнтам або потенційним клієнтам, повинна бути правдивою, чіткою та не вводити в оману. Маркетингові комунікації повинні бути чітко позначені як такі.

4. Клієнтам або потенційним клієнтам необхідно своєчасно надавати належну інформацію про інвестиційну фірму та її послуги, фінансові інструменти та пропоновані інвестиційні стратегії, місця виконання та всі витрати і пов'язані платежі. Зазначена інформація повинна містити такі елементи:

- (a) у разі надання інвестиційних порад інвестиційна фірма повинна своєчасно, перш ніж надавати інвестиційну пораду, повідомити клієнту:
  - (i) чи така порада має незалежний характер;
  - (ii) чи така порада ґрунтується на широкому чи більш обмеженому аналізі різних типів фінансових інструментів і, зокрема, чи їх асортимент обмежується фінансовими інструментами, випущеними або наданими суб'єктами, які мають тісні зв'язки з інвестиційною фірмою, або інші правові чи економічні відносини, як-от договірні відносини, які є настільки близькими, що становлять ризик для незалежності наданої поради;
  - (iii) чи інвестиційна фірма надаватиме клієнту періодичну оцінку придатності фінансових інструментів, рекомендованих такому клієнту;
- (b) інформація про фінансові інструменти та пропоновані інвестиційні стратегії повинна містити належні настанови та попередження про ризики, пов'язані з інвестиціями в такі інструменти або з певними інвестиційними стратегіями, а також відомості про те, чи фінансовий інструмент призначений для непрофесійних чи професійних клієнтів, з урахуванням визначеного цільового ринку відповідно до параграфа 2;
- (c) інформація про всі витрати та пов'язані платежі повинна містити відомості про інвестиційні та додаткові послуги, включно з вартістю порад, у відповідних випадках, вартістю фінансового інструмента, що його рекомендують або реалізують клієнту, і можливим способом оплати, а також охоплювати платежі на користь третіх осіб.

Інформація про всі витрати і платежі, у тому числі про витрати і платежі, пов'язані з інвестиційною послугою та фінансовим інструментом, які не спричинені базисним ринковим ризиком, повинна надаватися в агрегованій формі, щоб надати клієнту можливість зрозуміти загальну вартість, а також сукупний вплив на дохідність інвестицій, а також на вимогу клієнта має надаватися детальний розподіл за позиціями. Якщо застосовно, таку інформацію надають клієнту на регулярній основі, принаймні щорічно, протягом строку амортизації інвестицій.

5. Інформація, зазначена в параграфах 4 і 9, повинна надаватися у зрозумілій формі у спосіб, який дає клієнтам і потенційним клієнтам обґрунтовану можливість зрозуміти характер і ризики пропонованої

інвестиційної послуги та певного типу пропонованого фінансового інструмента і, відповідно, ухвалювати поінформовані інвестиційні рішення. Держави-члени можуть дозволити, щоб таку інформацію надавали у стандартизованому форматі.

6. Якщо інвестиційну послугу пропонують у складі фінансового продукту, який уже підпадає під дію інших положень права Союзу щодо кредитних установ і споживчих кредитів, які стосуються вимог щодо надання інформації, на таку послугу додатково не поширюються обов'язки, визначені в параграфах 3, 4 і 5.

7. Якщо інвестиційна фірма повідомляє клієнту, що інвестиційна порада має незалежний характер, така інвестиційна фірма повинна:

- (a) оцінити достатньо широкий асортимент доступних на ринку фінансових інструментів, який має бути достатньо різноманітним з огляду на їх тип, емітентів або надавачів продуктів, щоб забезпечити можливість належного досягнення інвестиційних цілей клієнта, і який не повинен обмежуватися фінансовими інструментами, випущеними або наданими:
  - (i) власне інвестиційною фірмою або суб'єктами, які мають тісні зв'язки з інвестиційною фірмою; або
  - (ii) іншими суб'єктами, з якими інвестиційна фірма має настільки тісні правові чи економічні відносини, як-от договірні відносини, що вони становлять ризик для незалежності наданої поради;
- (b) не приймати та не стягувати плату, комісію або будь-які грошові чи негрошові винагороди, що їх сплачують або надають будь-які треті особи або особи, які діють від імені третіх осіб, у зв'язку з наданням послуги клієнтам. Дрібні негрошові винагороди, як можуть підвищувати якість послуги, що надається клієнту, і за своїм обсягом і характером не можуть вважатися такими, що негативно впливають на дотримання інвестиційною фірмою свого обов'язку діяти з максимальним урахуванням інтересів клієнта, повинні чітко вказуватися та виключаються зі сфери дії цього пункту.

8. У разі управління портфелем інвестиційна фірма не повинна приймати або стягувати плату, комісію або будь-які грошові чи негрошові винагороди, що їх сплачують або надають будь-які треті особи або особи, які діють від імені третіх осіб, у зв'язку з наданням послуги клієнтам. Дрібні негрошові винагороди, як можуть підвищувати якість послуги, що надається клієнту, і за своїм обсягом і характером не можуть вважатися такими, що негативно впливають на дотримання інвестиційною фірмою свого обов'язку діяти з максимальним урахуванням інтересів клієнта, повинні чітко вказуватися та виключаються зі сфери дії цього параграфа.

9. Держави-члени повинні забезпечити, щоб інвестиційні фірми вважалися такими, що не виконують свої обов'язки відповідно до статті 23 або параграфа 1 цієї статті, якщо вони сплачують або отримують будь-яку плату чи комісію, надають або отримують будь-яку негрошову винагороду у зв'язку з наданням інвестиційної або додаткової послуги або від будь-якої особи, крім клієнта чи особи, що діє від імені клієнта, крім випадків, коли платіж або винагорода:

- (a) призначені для підвищення якості відповідної послуги для клієнта; та
- (b) не мають негативного впливу на обов'язок інвестиційної фірми діяти чесно, справедливо і професійно з максимальним урахуванням інтересів її клієнтів.

Про існування, характер і суму платежу або винагороди, зазначених у першому підпараграфі, або, якщо суму неможливо встановити, про метод розрахунку такої суми необхідно чітко, точно, зрозуміло та в повному обсязі повідомити клієнта, перш ніж надавати відповідну інвестиційну або додаткову послугу. Якщо застосовно, інвестиційна фірма також повинна повідомити клієнта про механізми передачі клієнту плати, комісії, грошової або негрошової винагороди, отриманої у зв'язку з наданням інвестиційної або додаткової послуги.

Платіж або винагорода, які уможливають або є необхідними для надання інвестиційних послуг, як-от плата за депозитарні послуги, збори за проведення розрахунків та обмін валюти, регуляторні збори або плата за юридичні послуги, що за своїм характером не можуть суперечити обов'язкам інвестиційної фірми діяти

чесно, справедливо та професійно з максимальним урахуванням інтересів її клієнтів, не підпадають під дію вимог, визначених у першому підпараграфі.

10. Інвестиційна фірма, яка надає інвестиційні послуги клієнтам, повинна гарантувати, що вона не сплачує винагороду за роботу свого персоналу та не оцінює її у спосіб, що суперечить її обов'язку діяти з максимальним урахуванням інтересів її клієнтів. Зокрема, вона не повинна створювати жодного механізму у формі винагороди, цільових показників продажів або в будь-якій іншій формі, що може стимулювати персонал рекомендувати непрофесійному клієнту певний фінансовий інструмент у випадку, коли інвестиційна фірма могла б порекомендувати інший фінансовий інструмент, який краще відповідав би потребам клієнта.

11. Якщо інвестиційну послугу пропонують разом з іншою послугою або продуктом як частину пакета або як умову одного договору або пакета, інвестиційна фірма повинна повідомити клієнту, чи можливо придбати різні компоненти окремо, і повинна окремо надати інформацію про витрати та платежі, пов'язані з кожним компонентом.

Якщо ризики, які випливають із такого договору або пакета, пропонованого непрофесійному клієнту, можуть відрізнитися від ризиків, пов'язаних з окремими компонентами, інвестиційна фірма повинна надати належний опис різних компонентів договору або пакета, а також способу, у який їх взаємодія змінює ризики.

ESMA у співпраці з ЕВА і ЕІОРА повинні розробити до 03 січня 2016 року та періодично оновлювати настанови щодо оцінювання практик перехресних продажів і нагляду за ними із зазначенням, зокрема, ситуацій, коли практики перехресних продажів не відповідають обов'язкам, встановленим у параграфі 1.

12. Держави-члени можуть, у виняткових випадках, встановити додаткові вимоги для інвестиційних фірм стосовно питань, охоплених цією статтею. Такі вимоги повинні бути об'єктивно обґрунтованими та пропорційними, щоб усувати конкретні ризики для захисту інвесторів або цілісності ринку, які мають виняткове значення в умовах структури ринку такої держави-члена.

Держави-члени повинні повідомити Комісію про будь-яку вимогу, яку вони мають намір встановити відповідно до цього параграфа, без невинуватої затримки, принаймні за два місяці до дати, коли така вимога повинна набрати чинності. Повідомлення повинне містити обґрунтування такої вимоги. Будь-які такі додаткові вимоги не повинні обмежувати або будь-яким іншим чином негативно впливати на права інвестиційних фірм відповідно до статей 34 і 35 цієї Директиви.

Комісія повинна, протягом двох місяців після повідомлення, зазначеного у другому підпараграфі, надати висновок щодо пропорційності та обґрунтованості додаткових вимог.

Комісія повинна повідомити державам-членам і оприлюднити на своєму вебсайті додаткові вимоги, встановлені відповідно до цього параграфа.

Держави-члени можуть зберегти додаткові вимоги, які були повідомлені Комісії відповідно до статті 4 Директиви 2006/73/ЄС до 02 липня 2014 року, у разі виконання умов, встановлених у зазначеній статті.

13. Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти згідно зі статтею 89, щоб забезпечити дотримання інвестиційними фірмами принципів, визначених у цій статті, при наданні інвестиційних або додаткових послуг їхнім клієнтам, включно з:

- (a) умовами, яким повинна відповідати інформація, щоб бути правдивою, чіткою та не вводити в оману;
- (b) детальними відомостями про зміст і формат інформації для клієнтів стосовно класифікації клієнтів, інвестиційних фірм та їхніх послуг, фінансових інструментів, витрат і зборів;
- (c) критеріями оцінювання асортименту доступних на ринку фінансових інструментів
- (d) критеріями оцінювання дотримання фірмами, які отримують заохочення, обов'язку діяти чесно, справедливо і професійно з максимальним урахуванням інтересів клієнта.

При розробленні вимог до інформації про фінансові інструменти, що стосуються пункту b параграфа 4, необхідно включати інформацію про структуру продукту, якщо застосовно, з урахуванням будь-якої релевантної стандартизованої інформації, що вимагається згідно з правом Союзу.

14. Делеговані акти, зазначені у параграфі 13, повинні враховувати:

- (a) характер послуги (послуг), що пропонується (пропонуються) або надається (надаються) клієнту або потенційному клієнту, з урахуванням типу, предмету, обсягу та частоти операцій;
- (b) характер і асортимент продуктів, що пропонуються або розглядаються, у тому числі різні типи фінансових інструментів;
- (c) непрофесійний або професійний характер клієнтів або потенційних клієнтів або, у випадку параграфів 4 і 5, їх класифікацію як прийнятних контрагентів.

Стаття 25

Оцінювання придатності та доречності і звітування перед клієнтами

1. Держави-члени повинні вимагати, щоб інвестиційні фірми забезпечили та довели компетентним органам на їх вимогу, що фізичні особи, які надають інвестиційні поради або інформацію про фінансові інструменти, інвестиційні або додаткові послуги клієнтам від імені інвестиційної фірми, володіють необхідними знаннями та компетентністю для виконання їхніх обов'язків відповідно до статті 24 та цієї статті. Держави-члени повинні опублікувати критерії, які мають використовуватися для оцінювання таких знань і компетентності.

2. При наданні інвестиційних порад або управлінні портфелем інвестиційна фірма повинна отримати необхідну інформацію про знання та досвід клієнта або потенційного клієнта в інвестиційній сфері, що має значення для конкретного типу продукту, фінансовий стан такої особи, зокрема її здатність нести збитки, та її інвестиційні цілі, включно з її стійкістю до ризиків, щоб інвестиційна фірма мала змогу рекомендувати клієнту або потенційному клієнту інвестиційні послуги та фінансові інструменти, які придатні для них та, зокрема, відповідають їх ступеню стійкості до ризиків і здатності нести збитки.

Держави-члени повинні забезпечити, щоб у випадках, коли інвестиційна фірма надає інвестиційну пораду, рекомендуючи пакет послуг або продуктів, об'єднаних відповідно до статті 24(11), увесь об'єднаний пакет був придатним.

3. Держави-члени повинні забезпечити, щоб інвестиційні фірми, при наданні інвестиційних послуг, інших ніж послуги, зазначені в параграфі 2, вимагали від клієнта або потенційного клієнта надання інформації про знання та досвід такої особи в інвестиційній сфері, що має значення для конкретного типу пропонованих або запитуваних продуктів або послуг, щоб інвестиційна фірма мала змогу оцінити доречність передбачених послуг або продуктів для клієнта. Якщо передбачене об'єднання послуг або продуктів відповідно до статті 24(11), при оцінюванні необхідно враховувати, чи весь об'єднаний пакет є доречним.

Якщо інвестиційна фірма вважає, на підставі інформації, отриманої згідно з першим підпараграфом, що продукт або послуга є недоречними для клієнта або потенційного клієнта, інвестиційна фірма повинна попередити про це клієнта або потенційного клієнта. Таке попередження може бути надане у стандартизованому форматі.

Якщо клієнти або потенційні клієнти не надають інформацію, зазначену в першому підпараграфі, або якщо вони надають недостатньо інформації стосовно їхніх знань і досвіду, інвестиційна фірма повинна попередити їх про те, що вона не може визначити, чи передбачені послуга або продукт є доречними для них. Таке попередження може бути надане у стандартизованому форматі.

4. Держави-члени повинні дозволяти інвестиційним фірмам, при наданні інвестиційних послуг, які передбачають тільки виконання або прийом і передачу розпоряджень клієнтів, із додатковими послугами або без них, за винятком надання кредитів або позик, як зазначено в секції В.1 додатка I, що не передбачають наявних кредитних лімітів за позиками, поточними рахунками та овердрафтами клієнтів, надавати такі інвестиційні послуги своїм клієнтам без необхідності отримання інформації або визначення доречності, як передбачено в параграфі 3, у разі дотримання всіх таких умов:

- (a) послуги стосуються будь-якого з таких фінансових інструментів:
  - (i) акції, допущені до торгів на регульованому ринку, еквівалентному ринку третьої країни або на БТМ, якщо це акції компаній, за винятком акцій компаній колективного інвестування, які не є

UCITS, і акцій, які включають дериватив;

- (ii) облігації або інші форми сек'юритизованого боргу, допущені до торгів на регульованому ринку, еквівалентному ринку третьої країни або на БТМ, за винятком тих, що включають дериватив або використовують структуру, що ускладнює розуміння клієнтом пов'язаного з ними ризику;
- (iii) інструменти грошового ринку, за винятком тих, що включають дериватив або використовують структуру, що ускладнює розуміння клієнтом пов'язаного з ними ризику;
- (iv) акції або паї в UCITS, за винятком структурованих UCITS, як вказано у другому підпараграфі статті 36(1) Регламенту (ЄС) № 583/2010;
- (v) структуровані депозити, за винятком тих, що використовують структуру, що ускладнює розуміння клієнтом ризику дохідності або витрат у зв'язку з достроковим виходом із продукту;
- (vi) інші нескладні фінансові інструменти для цілей цього параграфа.

▼МЗ

Для цілей цього пункту ринок третьої країни вважається еквівалентним регульованому ринку, якщо виконуються вимоги та процедури, встановлені відповідно до третього та четвертого підпараграфів.

За запитом компетентного органу держави-члена Комісія ухвалює рішення щодо еквівалентності згідно з експертною процедурою, зазначеною у статті 89а(2), у яких визначається, чи правові та наглядові рамки третьої країни забезпечують відповідність регульованого ринку, авторизованого у такій третій країні, юридично зобов'язальним вимогам, які є, для цілей застосування цього пункту, еквівалентними вимогам, що впливають із Регламенту (ЄС) № 596/2014, з розділу III цієї Директиви, з розділу II Регламенту (ЄС) № 600/2014 та з Директиви 2004/109/ЄС, і які підлягають дієвому нагляду та забезпеченню виконання в такій третій країні. Компетентний орган повинен зазначити, чому, на його думку, правові та наглядові рамки відповідної третьої країни мають вважатися еквівалентними, і повинен надати релевантну інформацію з цього питання.

Такі правові та наглядові рамки третіх країн можуть вважатися еквівалентними, якщо вони відповідають принаймні таким умовам:

- (i) ринки підлягають авторизації, а також дієвому нагляду та забезпеченню виконання на постійній основі;
- (ii) ринки мають чіткі та прозорі правила допуску цінних паперів до торгів, щоб такими цінними паперами можна було справедливо, належно та ефективно торгувати і вони перебували у вільному обігу;
- (iii) емітенти цінних паперів підпадають під дію вимог щодо періодичного та регулярного надання інформації, які забезпечують високий рівень захисту інвесторів; та
- (iv) прозорість і цілісність ринку забезпечуються шляхом запобігання зловживанням на ринку у формі інсайдерських операцій і маніпулювання ринком.

▼В

- (b) послугу надають за ініціативою клієнта або потенційного клієнта;
- (c) клієнту або потенційному клієнту чітко повідомили, що при наданні відповідної послуги інвестиційна фірма не зобов'язана оцінювати доречність фінансового інструмента або послуги, що їх надають або пропонують, і що у зв'язку з цим він/вона не користується відповідним захистом, передбаченим відповідними правилами ведення бізнесу. Таке попередження може бути надане у стандартизованому форматі;
- (d) інвестиційна фірма виконує свої зобов'язання згідно зі статтею 23.

5. Інвестиційна фірма повинна створити запис даних, що містить документ або документи, погоджені між інвестиційною фірмою та клієнтом, у яких визначені права та обов'язки сторін та інші умови, на яких

інвестиційна фірма надаватиме послуги клієнту. Права та обов'язки сторін контракту можуть бути зазначені шляхом покликання на інші документи або юридичні тексти.

6. Інвестиційна фірма повинна надавати клієнту належні звіти про надану послугу на довговічному носії. Такі звіти повинні включати періодичні комунікації з клієнтами, беручи до уваги тип і складність відповідних фінансових інструментів і характер послуги, яку надають клієнту, а також повинні включати, якщо застосовно, витрати, пов'язані з операціями та послугами, виконаними від імені клієнта.

У разі надання інвестиційних порад інвестиційна фірма повинна, перед здійсненням операції, надати клієнту підтвердження придатності на довговічному носії із зазначенням наданої поради і того, як така порада відповідає уподобанням, цілям та іншим характеристикам непрофесійного клієнта.

Якщо договір купівлі-продажу фінансового інструмента укладений із використанням засобів дистанційної комунікації, що не дає змоги завчасно надати підтвердження придатності, інвестиційна фірма може надати письмове підтвердження придатності на довговічному носії відразу після того, як клієнт візьме на себе зобов'язання за будь-яким договором, у разі виконання обох таких умов:

- (a) клієнт погодився на отримання підтвердження придатності без невинуватеної затримки після здійснення операції; та
- (b) інвестиційна фірма надала клієнту можливість відкласти операцію, щоб завчасно отримати підтвердження придатності.

Якщо інвестиційна фірма надає послугу з управління портфелем або повідомила клієнту, що вона проводитиме періодичне оцінювання придатності, періодичний звіт повинен містити оновлене підтвердження того, як інвестиція відповідає уподобанням, цілям та іншим характеристикам непрофесійного клієнта.

7. Якщо у кредитному договорі щодо житлової нерухомості, що підпадає під дію положень щодо оцінювання кредитоспроможності споживачів, встановлених у Директиві Європейського Парламенту і Ради 2014/17/ЄС (⁸), у якості передумови вказане надання тому самому споживачу інвестиційної послуги стосовно іпотечних облігацій, які спеціально випущені для забезпечення фінансування житлової нерухомості та передбачають ті самі умови, що й кредитний договір, для виплати, рефінансування або погашення такої позики, на таку послугу не повинні поширюватися обов'язки, визначені в цій статті.

8. Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 89, щоб забезпечити дотримання інвестиційними фірмами принципів, визначених у параграфах 2–6 цієї статті, при наданні інвестиційних або додаткових послуг їхнім клієнтам, включно з інформацією, яка підлягає отриманню при оцінюванні придатності або доречності послуг і фінансових інструментів для їхніх клієнтів, критеріями оцінювання нескладних фінансових інструментів для цілей пункту (a)(vi) параграфа 4 цієї статті, змістом і форматом записів та договорів надання послуг клієнтам, а також періодичних звітів для клієнтів про надані послуги. Такі делеговані акти повинні враховувати:

- (a) характер послуги (послуг), що пропонується (пропонуються) або надається (надаються) клієнту або потенційному клієнту, беручи до уваги тип, предмет, обсяг і частоту операцій;
- (b) характер продуктів, що пропонуються або розглядаються, у тому числі різні типи фінансових інструментів;
- (c) непрофесійний або професійний характер клієнтів або потенційних клієнтів або, у випадку параграфа 6, їх класифікацію як прийнятних контрагентів.

9. ESMA повинен ухвалити до 03 січня 2016 року настанови, у яких визначаються критерії оцінювання знань і компетентності, що вимагаються відповідно до параграфа 1.

10. ESMA повинен розробити до 03 січня 2016 року та періодично оновлювати настанови щодо оцінювання:

- (a) фінансових інструментів, структура яких ускладнює розуміння клієнтом пов'язаного з ними ризику, відповідно до пунктів (a)(ii) та (a)(iii) параграфа 4;
- (b) структурованих депозитів, структура яких ускладнює розуміння клієнтом ризику дохідності або витрат у зв'язку із достроковим виходом із продукту, відповідно до пункту (a)(v) параграфа 4.

11. ESMA може розробити та періодично оновлювати настанови щодо оцінювання фінансових інструментів, класифікованих як нескладні для цілей пункту (a)(vi) параграфу 4, з урахуванням делегованих актів, ухвалених відповідно до параграфу 8.

Стаття 26

Надання послуг за посередництва іншої інвестиційної фірми

Держави-члени повинні дозволяти інвестиційній фірмі, яка отримала доручення надати інвестиційні або додаткові послуги від імені клієнта за посередництва іншої інвестиційної фірми, використовувати клієнтську інформацію, надану останньою. Інвестиційна фірма, яка передає доручення, зберігає за собою відповідальність за повноту та достовірність переданої інформації.

Інвестиційна фірма, яка отримує доручення надати послуги від імені клієнта в такий спосіб, також може використовувати будь-які рекомендації стосовно послуги чи операції, які були надані клієнту іншою інвестиційною фірмою. Інвестиційна фірма, яка передає доручення, зберігає за собою відповідальність за придатність наданих рекомендацій або порад для клієнта.

Інвестиційна фірма, яка отримує доручення або розпорядження клієнта за посередництва іншої інвестиційної фірми, зберігає за собою відповідальність за надання послуги або здійснення операції на основі будь-якої такої інформації або рекомендацій згідно з відповідними положеннями цього розділу.

Стаття 27

Обов'язок виконувати розпорядження на найвигідніших для клієнта умовах

1. Держави-члени повинні вимагати, щоб інвестиційні фірми вживали всіх відповідних заходів для отримання, при виконанні розпоряджень, якомога кращого результату для їхніх клієнтів з урахуванням ціни, витрат, швидкості, ймовірності виконання та розрахунків, розміру, характеру або будь-яких інших чинників, що мають значення для виконання розпорядження. Однак за наявності конкретної вказівки від клієнта інвестиційна фірма повинна виконати розпорядження відповідно до конкретної вказівки.

Якщо інвестиційна фірма виконує розпорядження від імені непрофесійного клієнта, якомога кращий результат повинен визначатися з урахуванням загальної суми, що включає ціну фінансового інструмента та витрати, пов'язані з виконанням, до яких належать всі витрати, понесені клієнтом, які прямо пов'язані з виконанням розпорядження, включно з комісіями місця виконання, комісією за клірингово-розрахункове обслуговування і будь-якими іншими комісіями, які сплачуються на користь третіх осіб, що беруть участь у виконанні розпорядження.

Для цілей забезпечення якомога кращого результату відповідно до першого підпараграфу в разі наявності більше ніж одного конкурентного місця виконання розпорядження щодо фінансового інструмента, щоб оцінити та порівняти результати для клієнта, які будуть досягнуті в разі виконання розпорядження в кожному з місць виконання, які вказані у політиці виконання розпоряджень інвестиційної фірми та здатні виконати таке розпорядження, у ході такого оцінювання необхідно враховувати власні комісії та витрати інвестиційної фірми, пов'язані з виконанням розпорядження в кожному з прийнятних місць виконання.

2. Інвестиційна фірма не повинна отримувати жодну винагороду, знижку або негрошову винагороду за маршрутизацію розпоряджень клієнтів на певний торговельний майданчик або в певне місце виконання, що може порушити вимоги щодо конфліктів інтересів або заохочень, визначені в параграфі 1 цієї статті, статті 16(3) і статтях 23 та 24.

3. Держави-члени повинні вимагати, щоб для фінансових інструментів, на які поширюється зобов'язання щодо торгівлі у статтях 23 і 28 Регламенту (ЄС) № 600/2014, кожен торговельний майданчик і систематичний інтерналізатор, а для інших фінансових інструментів — кожне місце виконання, оприлюднювали без будь-яких комісій дані про якість виконання операцій на такому майданчику або в такому місці принаймні щороку і щоб після здійснення операції від імені клієнта інвестиційна фірма повідомляла клієнта, де було виконано розпорядження. Періодичні звіти повинні містити інформацію про ціну, витрати, швидкість і ймовірність виконання для окремих фінансових інструментів.

4. Держави-члени повинні вимагати від інвестиційних фірм створити та впровадити дієві механізми з метою дотримання параграфа 1. Зокрема, держава-член повинна вимагати, щоб інвестиційні фірми розробили та реалізували політику виконання розпоряджень, що дасть їм змогу отримувати якомога кращий результат для розпоряджень клієнтів відповідно до параграфа 1.

5. Політика виконання розпоряджень повинна містити, для кожного класу фінансових інструментів, інформацію про різні місця, у яких інвестиційна фірма виконує розпорядження своїх клієнтів, і фактори, які впливають на вибір місця виконання. У ній повинні бути вказані принаймні місця, які дають змогу інвестиційній фірмі систематично отримувати якомога кращий результат виконання розпоряджень клієнтів.

Держави-члени повинні вимагати, щоб інвестиційні фірми надавали своїм клієнтам належну інформацію про їхню політику виконання розпоряджень. Така інформація повинна чітко, достатньо детально та в доступний для клієнтів спосіб пояснювати, як інвестиційна фірма виконуватиме розпорядження для клієнтів. Держави-члени повинні вимагати, щоб інвестиційні фірми отримували від своїх клієнтів попередню згоду на застосування політики виконання розпоряджень.

Держави-члени повинні вимагати, щоб у випадках, коли в політиці виконання розпоряджень передбачена можливість виконання розпоряджень клієнтів за межами торговельного майданчика, інвестиційна фірма, зокрема, інформувала своїх клієнтів про таку можливість. Держави-члени повинні вимагати, щоб інвестиційні фірми отримували від своїх клієнтів чітко виражену попередню згоду, перш ніж виконувати їхні розпорядження за межами торговельного майданчика. Інвестиційні фірми можуть отримувати таку згоду у формі загальної згоди або щодо окремих операцій.

6. Держави-члени повинні вимагати, щоб інвестиційні фірми, які виконують розпорядження клієнтів, щорічно узагальнювали та оприлюднювали, для кожного класу фінансових інструментів, інформацію про п'ять найкращих місць виконання за обсягами торгівлі, у яких вони виконували розпорядження клієнтів протягом попереднього року, а також інформацію про якість виконання.

7. Держави-члени повинні вимагати, щоб інвестиційні фірми, які виконують розпорядження клієнтів, здійснювали моніторинг дієвості їхніх механізмів і політики виконання розпоряджень, щоб виявляти та, у відповідних випадках, виправляти будь-які недоліки. Зокрема, вони повинні регулярно оцінювати, чи місця виконання, зазначені в політиці виконання розпоряджень, забезпечують якомога кращий результат для клієнтів і чи їм потрібно внести зміни до їхніх механізмів виконання, беручи до уваги інформацію, опубліковану відповідно до параграфів 3 і 6. Держави-члени повинні вимагати, щоб інвестиційні фірми повідомляли клієнтів, з якими вони мають поточні відносини, про суттєві зміни їхніх механізмів або політики виконання розпоряджень.

8. Держави-члени повинні вимагати, щоб інвестиційні фірми були здатні довести своїм клієнтам, на їх вимогу, що вони виконали їхні розпорядження згідно з політикою виконання розпоряджень інвестиційної фірми, а також довести компетентному органу, на його вимогу, їх відповідність цій статті.

9. Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти згідно із статтею 89 щодо:

- (a) критеріїв визначення відносної важливості різних факторів, які, згідно з параграфом 1, можуть враховуватися для визначення якомога кращого результату, з урахуванням обсягу та типу розпорядження, а також непрофесійного або професійного характеру клієнта;
- (b) факторів, які можуть враховуватися інвестиційною фірмою при перегляді своїх механізмів виконання, і обставин, за яких доречно вносити зміни до таких механізмів, зокрема факторів для визначення того, які майданчики дають змогу інвестиційним фірмам систематично отримувати якомога кращий результат виконання розпоряджень клієнтів;
- (c) характеру та обсягу інформації про їхні політики виконання розпоряджень, яку необхідно надавати клієнтам відповідно до параграфа 5.

10. ESMA розробляє проекти регуляторних технічних стандартів, щоб визначити:

- (a) конкретний зміст, формат і періодичність публікації даних про якість виконання відповідно до параграфа 3, з урахуванням типу місця виконання та типу відповідного фінансового інструмента;
- (b) зміст і формат інформації, яку повинні публікувати інвестиційні фірми відповідно до параграфа 6.

ESMA повинен подати Комісії зазначені проекти регуляторних технічних стандартів до 03 липня 2015 року.

Комісії делеговані повноваження ухвалювати регуляторні технічні стандарти, зазначені у першому підпараграфі, відповідно до статей 10–14 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

Стаття 28

Правила опрацювання розпоряджень клієнтів

1. Держави-члени повинні вимагати, щоб інвестиційні фірми, авторизовані на виконання розпоряджень від імені клієнтів, впровадили процедури та механізми, які забезпечують оперативне, добросовісне та своєчасне виконання розпоряджень клієнтів по відношенню до інших розпоряджень клієнтів або торговельних інтересів інвестиційної фірми.

Такі процедури або механізми повинні забезпечувати виконання порівнянних за іншими характеристиками розпоряджень клієнтів залежно від часу їх отримання інвестиційною фірмою.

2. Держави-члени повинні вимагати, щоб у випадку лімітного розпорядження клієнта щодо акцій, які допущені до торгів на регульованому ринку або якими торгують на торговельному майданчику, що його не було негайно виконано за поточних ринкових умов, інвестиційні фірми, крім випадків, коли клієнтом чітко не визначене інше, вживали заходів для сприяння якомога швидшому виконанню такого розпорядження шляхом негайного оприлюднення такого лімітного розпорядження клієнта у спосіб, який є легкодоступним для інших учасників ринку. Держави-члени можуть ухвалити рішення, щоб інвестиційні фірми виконували такий обов'язок шляхом передачі лімітного розпорядження клієнта на торговельний майданчик. Держави-члени повинні передбачити, що компетентні органи можуть звільняти від обов'язку оприлюднювати лімітне розпорядження, яке має значний обсяг порівняно з нормальним ринковим обсягом, як визначено у статті 4 Регламенту (ЄС) № 600/2014.

3. Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 89, щоб визначити:

- (а) умови та характер процедур і механізмів, результатом яких є оперативне, добросовісне та своєчасне виконання розпоряджень клієнтів, а також ситуації, у яких, або типи операцій, для яких інвестиційні фірми можуть у розумних межах відходити від принципу оперативного виконання, щоб отримати вигідніші умови для клієнтів;
- (б) різні методи, які забезпечують, щоб інвестиційна фірма вважалася такою, що виконала свій обов'язок щодо розкриття лімітних розпоряджень клієнтів на ринку, які неможливо негайно виконати.

Стаття 29

Обов'язки інвестиційних фірм у разі призначення пов'язаних агентів

1. Держави-члени повинні дозволяти інвестиційній фірмі призначати пов'язаних агентів з метою просування послуг інвестиційної фірми, пошуку можливостей для бізнесу чи отримання розпоряджень від клієнтів або потенційних клієнтів та їх передачі, розміщення фінансових інструментів і надання порад щодо таких фінансових інструментів і послуг, які пропонує така інвестиційна фірма.

2. Держави-члени повинні вимагати, щоб у випадках, коли інвестиційна фірма вирішує призначити пов'язаного агента, вона зберігала за собою повну та безумовну відповідальність за будь-яку дію або бездіяльність з боку пов'язаного агента, якщо він діяв від імені інвестиційної фірми. Держави-члени повинні вимагати, щоб інвестиційна фірма забезпечила розкриття пов'язаним агентом інформації про те, у якій якості він/вона діє, та про інвестиційну фірму, яку він/вона представляє, при контактуванні або перед здійсненням операцій з будь-яким клієнтом або потенційним клієнтом.

Держави-члени можуть дозволяти, згідно зі статтею 16(6), (8) та (9), пов'язаним агентам, зареєстрованим на їхній території, зберігати грошові кошти та/або фінансові інструменти клієнтів від імені та під повну відповідальність інвестиційної фірми, для якої вони діють, на їхній території або, у випадку здійснення транскордонної діяльності, на території держави-члена, яка дозволяє пов'язаному агенту зберігати грошові кошти клієнта.

Держави-члени повинні вимагати від інвестиційних фірм здійснювати моніторинг діяльності їхніх пов'язаних агентів, щоб гарантувати, що вони продовжують відповідати цій Директиві, діючи через пов'язаних агентів.

3. Пов'язані агенти повинні бути зареєстровані в публічному реєстрі держави-члена, у якій вони засновані. ESMA повинен опублікувати на своєму вебсайті покликання або гіперпосилання на публічні реєстри, створені відповідно до цієї статті державами-членами, які вирішили дозволити інвестиційним фірмам призначати пов'язаних агентів.

Держави-члени повинні забезпечити, щоб пов'язаних агентів вносили до публічного реєстру, тільки якщо було встановлено, що вони мають достатньо добру репутацію і що вони володіють належними загальними, комерційними та професійними знаннями і компетентністю, щоб мати змогу надавати інвестиційну або додаткову послугу та точно повідомляти всю релевантну інформацію щодо послуги, пропонуваної клієнту або потенційному клієнту.

Держави-члени можуть ухвалити рішення про те, що, за умов належного контролю, інвестиційні фірми можуть перевіряти, чи призначені ними пов'язані агенти мають достатньо добру репутацію та володіють знаннями і компетентністю, зазначеними у другому підпараграфі.

Реєстр підлягає регулярному оновленню. Він повинен перебувати в загальному доступі для ознайомлення.

4. Держави-члени повинні вимагати, щоб інвестиційні фірми, які призначають пов'язаних агентів, вживали належних заходів для уникнення будь-якого можливого негативного впливу діяльності пов'язаного агента, яка не підпадає під сферу дії цієї Директиви, на діяльність, яку пов'язаний агент здійснює від імені інвестиційної фірми.

Держави-члени можуть дозволяти компетентним органам співпрацювати з інвестиційними фірмами та кредитними установами, їх асоціаціями та іншими суб'єктами в ході реєстрації пов'язаних агентів і моніторингу відповідності пов'язаних агентів вимогам параграфа 3. Зокрема, пов'язані агенти можуть бути зареєстровані інвестиційною фірмою, кредитною установою або їх асоціаціями та іншими суб'єктами під наглядом компетентного органу.

5. Держави-члени повинні вимагати, щоб інвестиційні фірми призначали тільки пов'язаних агентів, які включені до публічних реєстрів, зазначених у параграфі 3.

6. Держави-члени можуть ухвалити або залишити в силі більш жорсткі положення, ніж ті, які визначені в цій статті, або додати подальші вимоги до пов'язаних агентів, зареєстрованих у їхній юрисдикції.

Стаття 30

Операції, що здійснюються з прийнятними контрагентами

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб інвестиційні фірми, авторизовані на виконання розпоряджень від імені клієнтів та/або здійснення операцій за власний рахунок та/або отримання та передачу розпоряджень, могли забезпечувати здійснення або здійснювати операції з прийнятними контрагентами без необхідності виконувати зобов'язання відповідно до статті 24, за винятком параграфів 4 і 5, статті 25, за винятком параграфа 6, статті 27 і статті 28(1) щодо таких операцій або щодо будь-якої додаткової послуги, прямо пов'язаної з такими операціями.

Держави-члени повинні забезпечити, щоб у своїх відносинах із прийнятними контрагентами інвестиційні фірми діяли чесно, справедливо та професійно і спілкувалися чесно, чітко та без введення в оману, беручи до уваги характер прийнятного контрагента та його діяльності.

2. Держави-члени повинні визнавати прийнятними контрагентами для цілей цієї статті інвестиційні фірми, кредитні установи, страхові компанії, UCITS та інші управлінські компанії, пенсійні фонди та їх управлінські компанії, інші фінансові установи, які авторизовані або діяльність яких регулюється згідно з правом Союзу або національним правом держави-члена, національні уряди та їхні відповідні офіси, у тому числі публічні органи, які займаються питаннями публічного боргу на національному рівні, центральні банки та наднаціональні організації.

Класифікація в якості прийняттого контрагента згідно з першим підпараграфом не обмежує право таких суб'єктів вимагати, як у загальному, так і для кожної конкретної операції, щоб їх вважали клієнтами, чії операції з інвестиційною фірмою підпадають під дію статей 24, 25, 27 та 28.

3. Держави-члени також можуть визнавати прийнятними контрагентами інших суб'єктів господарювання, які відповідають попередньо визначеним пропорційним вимогам, у тому числі кількісним пороговим значенням. У випадку здійснення операції, потенційні контрагенти за якою розташовані в різних юрисдикціях, інвестиційна фірма повинна зважати на статус іншого суб'єкта господарювання, як визначено згідно з правом або інструментами держави-члена, у якій заснований такий суб'єкт господарювання.

Держави-члени повинні забезпечити, щоб інвестиційна фірма, коли вона здійснює операції відповідно до параграфу 1 з такими суб'єктами господарювання, отримала чітко виражене підтвердження згоди потенційного контрагента на те, щоб його вважали прийнятним контрагентом. Держави-члени повинні дозволити інвестиційній фірмі отримувати таке підтвердження у формі загальної згоди або щодо кожної окремої операції.

4. Держави-члени можуть визнавати прийнятними контрагентами суб'єктів третіх країн, які є еквівалентними відповідним категоріям суб'єктів, зазначеним у параграфі 2.

Держави-члени також можуть визнавати прийнятними контрагентами суб'єктів господарювання третіх країн, таких як суб'єкти господарювання, зазначені в параграфі 3, на таких самих умовах і відповідно до таких самих вимог, як ті, що встановлені в параграфі 3.

5. Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 89, щоб визначити:

- (a) процедури подання запиту на отримання статусу клієнтів відповідно до параграфу 2;
- (b) процедури отримання чітко вираженого підтвердження від потенційних контрагентів відповідно до параграфу 3;
- (c) попередньо визначені пропорційні вимоги, у тому числі кількісні порогові значення, які дають змогу суб'єкту господарювання вважатися прийнятним контрагентом відповідно до параграфу 3.

Секція 3

Прозорість і цілісність ринку

Стаття 31

Моніторинг дотримання правил БТМ чи ОТМ та інших юридичних обов'язків

1. Держави-члени повинні вимагати, щоб інвестиційні фірми та оператори ринку, які керують роботою БТМ чи ОТМ, створили та підтримували дієві механізми та процедури, які є релевантними для БТМ чи ОТМ, для регулярного моніторингу відповідності їх членів, учасників або користувачів їхнім правилам. Інвестиційні фірми та оператори ринку, які керують роботою БТМ чи ОТМ, повинні здійснювати моніторинг надісланих розпоряджень, включно зі скасуваннями, а також операцій, що здійснюються їх членами, учасниками або користувачами в їхніх системах, щоб виявляти порушення таких правил, неналежні умови торгівлі, дії, які можуть містити ознаки поведінки, забороненої згідно з Регламентом (ЄС) № 596/2014, або порушення роботи систем у відношенні фінансового інструмента, а також повинні використовувати ресурси, необхідні для забезпечення дієвості такого моніторингу.

2. Держави-члени повинні вимагати, щоб інвестиційні фірми та оператори ринку, що керують роботою БТМ чи ОТМ, невідкладно повідомляли компетентний орган про значні порушення їхніх правил, неналежні умови торгівлі, дії, які можуть містити ознаки поведінки, забороненої згідно з Регламентом (ЄС) № 596/2014, або порушення роботи систем стосовно фінансового інструмента.

Компетентні органи інвестиційних фірм і операторів ринку, що керують роботою БТМ чи ОТМ, повинні повідомляти ESMA та компетентним органам інших держав-членів інформацію, зазначену в першому підпараграфі.

Що стосується дій, які можуть містити ознаки поведінки, забороненої згідно з Регламентом (ЄС) № 596/2014, компетентний орган повинен переконатися, що така поведінка має або мала місце, перш ніж повідомляти компетентним органам інших держав-членів і ESMA.

3. Держави-члени також повинні вимагати, щоб інвестиційні фірми та оператори ринку, які керують роботою БТМ чи ОТМ, додатково надавали, без невиправданої затримки, інформацію, зазначену в параграфі 2, органу, компетентному проводити розслідування та притягати до відповідальності за зловживання на ринку, а також надавали повне сприяння останньому в розслідуванні та притягненні до відповідальності за зловживання на ринку в їхніх системах і через них.

4. Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 89, щоб визначити обставини, що зумовлюють необхідність застосування вимоги щодо надання інформації, як зазначено в параграфі 2 цієї статті.

Стаття 32

Тимчасове зупинення торгів фінансовими інструментами або зняття фінансових інструментів із торгів на БТМ чи ОТМ

1. Без обмеження права компетентного органу відповідно до статті 69(2) вимагати тимчасового зупинення торгів фінансовим інструментом або зняття його з торгів, інвестиційна фірма або оператор ринку, що керує роботою БТМ чи ОТМ, можуть тимчасово зупиняти торги фінансовим інструментом або знімати його з торгів, якщо він більше не відповідає правилам БТМ чи ОТМ, крім випадків, коли таке тимчасове зупинення або зняття може завдати істотної шкоди інтересам інвесторів або належному функціонуванню ринку.

2. Держави-члени повинні вимагати, щоб інвестиційна фірма або оператор ринку, які керують роботою БТМ чи ОТМ і тимчасово зупиняють торги фінансовим інструментом або знімають його з торгів, також тимчасово зупиняли торги або знімали з торгів деривативи, зазначені в пунктах (4)–(10) секції С додатка I, які пов'язані з таким фінансовим інструментом або посилаються на нього, якщо це необхідно для сприяння досягненню цілей тимчасового зупинення торгів базисним фінансовим інструментом або зняття його з торгів. Інвестиційна фірма або оператор ринку, що керує роботою БТМ чи ОТМ, повинні оприлюднити своє рішення про тимчасове зупинення торгів або зняття з торгів фінансового інструмента та будь-якого пов'язаного деривативу і повідомити про відповідні рішення компетентний орган.

Компетентний орган, у юрисдикції якого сталося тимчасове зупинення торгів або зняття з торгів, повинен вимагати, щоб регульовані ринки, інші БТМ, інші ОТМ і систематичні інтерналізатори, які підпадають під його юрисдикцію і торгують тим самим фінансовим інструментом або деривативами, зазначеними в пунктах (4)–(10) секції С додатка I до цієї Директиви, які пов'язані з таким фінансовим інструментом або посилаються на нього, також тимчасово зупинили торги таким фінансовим інструментом або деривативами чи зняли їх з торгів, якщо тимчасове зупинення або зняття зумовлене ймовірним зловживанням на ринку, пропозицією щодо придбання контрольного пакета акцій або нерозкриттям інсайдерської інформації про емітента або фінансовий інструмент, що порушує статі 7 і 17 Регламенту (ЄС) № 596/2014, за винятком випадків, коли таке тимчасове зупинення або зняття може завдати істотної шкоди інтересам інвесторів або належному функціонуванню ринку.

Компетентний орган держави-члена повинен невідкладно оприлюднити таке рішення та повідомити його ESMA та компетентним органам інших держав-членів.

Повідомлені компетентні органи інших держав-членів повинні вимагати, щоб регульовані ринки, інші БТМ, інші ОТМ і систематичні інтерналізатори, які підпадають під їх юрисдикцію і торгують тим самим фінансовим інструментом або деривативами, зазначеними в пунктах (4)–(10) секції С додатка I, які пов'язані з таким фінансовим інструментом або посилаються на нього, також тимчасово зупинили торги таким фінансовим інструментом або деривативами чи зняли їх з торгів, якщо тимчасове зупинення або зняття зумовлене ймовірним зловживанням на ринку, пропозицією щодо придбання контрольного пакета акцій або нерозкриттям інсайдерської інформації про емітента або фінансовий інструмент на порушення статей 7 і 17 Регламенту (ЄС) № 596/2014, за винятком випадків, коли таке тимчасове зупинення або зняття може нанести істотну шкоду інтересам інвесторів або належному функціонуванню ринку.

Кожен повідомлений компетентний орган повинен повідомити про своє рішення ESMA та інші компетентні органи з додаванням пояснення, якщо рішення не передбачає тимчасового зупинення торгів або зняття з торгів фінансового інструмента або деривативів, зазначених у пунктах (4)–(10) секції С додатка I, які пов'язані з таким фінансовим інструментом або посилаються на нього.

Цей параграф також застосовується в разі скасування тимчасового зупинення торгів фінансовим інструментом або деривативами, зазначеними в пунктах (4)–(10) секції С додатка I, які пов'язані з таким фінансовим інструментом або посилаються на нього.

Процедура повідомлення, зазначена в цьому параграфі, також застосовується у випадку, коли рішення про тимчасове зупинення торгів або зняття з торгів фінансового інструмента або деривативів, зазначених у пунктах (4)–(10) секції С додатка I, які пов'язані з таким фінансовим інструментом або посилаються на нього, ухвалює компетентний орган відповідно до пунктів (m) та (n) статті 69(2).

Щоб забезпечити пропорційне застосування обов'язку тимчасово зупинити торги такими деривативами або зняти їх з торгів, ESMA розробляє проекти регуляторних технічних стандартів, щоб додатково уточнити випадки, у яких зв'язок між деривативом, як зазначено в пунктах (4)–(10) секції С додатка I, що пов'язаний із фінансовим інструментом, торги яким тимчасово зупинені або який знятий з торгів, або посилається на нього, і первинним фінансовим інструментом передбачає тимчасове зупинення торгів деривативом або зняття його з торгів, щоб досягти мети тимчасового зупинення торгів базисним фінансовим інструментом або зняття його з торгів.

ESMA повинен подати Комісії зазначені проекти регуляторних технічних стандартів до 03 липня 2015 року.

Комісії делеговані повноваження ухвалювати регуляторні технічні стандарти, зазначені у першому підпараграфі, відповідно до статей 10–14 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

3. ESMA розробляє проекти імплементаційних технічних стандартів для визначення формату та строку повідомлення та публікації, зазначених у параграфі 2.

ESMA повинен подати Комісії зазначені проекти імплементаційних технічних стандартів до 03 січня 2016 року.

Комісії надані повноваження ухвалювати імплементаційні технічні стандарти, зазначені у першому підпараграфі, згідно зі статтею 15 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

4. Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 89, щоб визначити ситуації, які завдають істотної шкоди інтересам інвесторів та належному функціонуванню ринку, як зазначено в параграфах 1 і 2 цієї статті.

Секція 4

Ринки зростання МСП

Стаття 33

Ринки зростання МСП

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб оператор БТМ міг звернутися до компетентного органу рідної держави-члена із заявою про реєстрацію БТМ як ринку зростання МСП.
2. Держави-члени повинні забезпечити, щоб компетентний орган рідної держави-члена міг зареєструвати БТМ як ринок зростання МСП, якщо компетентний орган отримує заяву, зазначену в параграфі 1, і переконаний у виконанні вимог у параграфі 3 щодо БТМ.
3. Держави-члени повинні забезпечити, щоб на БТМ поширювалися дієві правила, системи та процедури, які забезпечують виконання таких вимог:
  - (a) принаймні 50% емітентів, чії фінансові інструменти допущені до торгів на БТМ, є МСП на момент реєстрації БТМ як ринку зростання МСП та в будь-якому календарному році потому;

- (b) встановлені належні критерії для первинного та регулярного допуску фінансових інструментів емітентів до торгів на ринку;
- (c) при первинному допуску фінансових інструментів до торгів на ринку опублікована достатня інформація, щоб інвестори могли зробити поінформовані висновки щодо того, чи варто інвестувати у фінансові інструменти, у формі відповідного документа про допуск або проспекту, якщо вимоги, встановлені в Директиві 2003/71/ЄС застосовуються до публічної пропозиції, яку здійснюють у зв'язку з початковим допуском фінансового інструмента до торгів на БТМ;
- (d) емітентом або від імені емітента на ринку регулярно надається фінансова звітність, наприклад річні звіти, які пройшли аудиторську перевірку;
- (e) емітенти на ринку, як означено в пункті (21) статті 3(1) Регламенту (ЄС) № 596/2014, особи, які виконують управлінські обов'язки, як означено в пункті (25) статті 3(1) Регламенту (ЄС) № 596/2014, і особи, що тісно пов'язані з ними, як означено в пункті (26) статті 3(1) Регламенту (ЄС) № 596/2014, виконують відповідні вимоги, застосовні до них згідно з Регламентом (ЄС) № 596/2014;
- (f) інформацію для цілей регулювання щодо емітентів на ринку зберігають і оприлюднюють;
- (g) існують дієві системи та механізми контролю, спрямовані на запобігання зловживанням на такому ринку та їх виявлення, як вимагається відповідно до Регламенту (ЄС) № 596/2014.

4. Критерії в параграфі 3 не обмежують виконання інвестиційною фірмою або оператором ринку, що керує роботою БТМ, інших зобов'язань відповідно до цієї Директиви, що стосуються керування роботою БТМ. Вони також не перешкоджають інвестиційній фірмі або оператору ринку, що керує роботою БТМ, встановлювати додаткові вимоги до тих, які визначені у вказаному параграфі.

5. Держави-члени повинні забезпечити, щоб компетентний орган рідної держави-члена міг скасувати реєстрацію БТМ як ринку зростання МСП у будь-якому з таких випадків:

- (a) інвестиційна фірма чи оператор ринку, що керує роботою ринку, подає заяву про скасування реєстрації;
- (b) вимоги в параграфі 3 більше не виконуються стосовно БТМ.

6. Держави-члени повинні вимагати, щоб, якщо компетентний орган рідної держави-члена реєструє БТМ як ринок зростання МСП або скасовує його реєстрацію згідно із цією статтею, він повинен якнайшвидше повідомити ESMA про таку реєстрацію або скасування реєстрації. ESMA повинен опублікувати на своєму вебсайті перелік ринків зростання МСП і підтримувати такий перелік в актуальному стані.

7. Держави-члени повинні вимагати, щоб у випадку, коли фінансовий інструмент емітента допускають до торгів на одному ринку зростання МСП, таким фінансовим інструментом також можна було торгувати на іншому ринку зростання МСП, тільки якщо про це повідомили емітента і він не заперечує. Однак у такому випадку на емітента не покладається жодний обов'язок, пов'язаний з корпоративним управлінням або з початковим, регулярним чи спеціальним розкриттям інформації щодо іншого ринку зростання МСП.

8. Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти згідно із статтею 89, у яких уточнюються вимоги, встановлені в параграфі 3 цієї статті. Такі інструменти повинні враховувати потребу в тому, щоб такі вимоги підтримували високий рівень захисту інвесторів для підвищення впевненості інвесторів у таких ринках і одночасної мінімізації адміністративного навантаження на емітентів на ринку, а також щоб реєстрацію не скасовували та не відмовляли в ній просто через тимчасове недотримання умов, визначених у пункті (a) параграфа 3 цієї статті.

▼ M5

9. Комісія повинна створити експертну групу стейкхолдерів до 01 липня 2020 року для здійснення моніторингу функціонування та успішності роботи ринків зростання МСП. До 01 липня 2021 року експертна група стейкхолдерів повинна опублікувати звіт про свої висновки.

▼ B

Свобода надання інвестиційних послуг і здійснення інвестиційної діяльності

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб будь-яка інвестиційна фірма, яка авторизована та перебуває під наглядом компетентних органів іншої держави-члена відповідно до цієї Директиви, а для кредитних установ — відповідно до Директиви 2013/36/ЄС, могла вільно надавати інвестиційні послуги та/або здійснювати інвестиційну діяльність, а також надавати додаткові послуги на їхній території за умови, що такі послуги та діяльність охоплюються її авторизацією. Додаткові послуги можуть надаватися тільки разом з інвестиційними послугами та/або інвестиційною діяльністю.

Держави-члени не повинні встановлювати будь-які додаткові вимоги для такої інвестиційної фірми або кредитної установи щодо питань, охоплених цією Директивою.

2. Будь-яка інвестиційна фірма, яка має намір надавати послуги або здійснювати діяльність на території іншої держави-члена вперше або яка має намір змінити асортимент послуг або спектр видів діяльності, що надаються/ здійснюються таким чином, повинна надати таку інформацію компетентним органам держави-члена розташування її головного офісу:

- (a) інформацію про державу-члена, у якій вона має намір здійснювати діяльність;
- (b) програму діяльності, у якій, зокрема, вказуються інвестиційні послуги та/або види інвестиційної діяльності, а також додаткові послуги, які вона має намір надавати/ здійснювати на території такої держави-члена, і чи вона має намір робити це з використанням пов'язаних агентів, заснованих у державі-члені розташування її головного офісу. Якщо інвестиційна фірма має намір використовувати пов'язаних агентів, така інвестиційна фірма повинна повідомити компетентному органу держави-члена розташування її головного офісу інформацію про таких пов'язаних агентів.

Якщо інвестиційна фірма має намір використовувати пов'язаних агентів, заснованих у державі-члені розташування її головного офісу, на території держав-членів, у яких вона має намір надавати послуги, компетентний орган держави-члена розташування головного офісу інвестиційної фірми повинен, упродовж одного місяця після отримання всієї інформації, повідомити компетентному органу держави-члена ведення діяльності, призначеному в якості контактної пункту згідно зі статтею 79(1), інформацію про пов'язаних агентів, яких інвестиційна фірма має намір використовувати для надання інвестиційних послуг і здійснення інвестиційної діяльності в такій державі-члені. Держави-член ведення діяльності повинна опублікувати таку інформацію. ESMA може вимагати надання доступу до такої інформації згідно з процедурою та відповідно до умов, визначених у статті 35 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

3. Компетентний орган держави-члена розташування головного офісу повинен, протягом одного місяця після отримання інформації, надати її компетентному органу держави-члена ведення діяльності, призначеному в якості контактної пункту згідно зі статтею 79(1). Після цього інвестиційна фірма може розпочинати надавати відповідні інвестиційні послуги та здійснювати відповідну інвестиційну діяльність у державі-члені ведення діяльності.

4. У разі зміни будь-яких даних, які повідомлено відповідно до параграфа 2, інвестиційна фірма повинна повідомити компетентний орган держави-члена розташування головного офісу про таку зміну в письмовій формі принаймні за один місяць до впровадження такої зміни. Компетентний орган держави-члена розташування головного офісу повинен повідомити про таку зміну компетентний орган держави-члена ведення діяльності.

5. Будь-яка кредитна установа, яка має намір надавати інвестиційні послуги або здійснювати інвестиційну діяльність, а також надавати додаткові послуги згідно з параграфом 1 з використанням пов'язаних агентів, повинна повідомити компетентному органу держави-члена розташування її головного офісу інформацію про таких пов'язаних агентів.

Якщо кредитна установа має намір використовувати пов'язаних агентів, заснованих у державі-члені розташування її головного офісу, на території держав-членів, у яких вона має намір надавати послуги, компетентний орган держави-члена розташування головного офісу кредитної установи повинен, упродовж одного місяця після отримання всієї інформації, повідомити компетентному органу держави-члена ведення діяльності, призначеному в якості контактної пункту згідно зі статтею 79(1), інформацію про пов'язаних агентів, яких кредитна установа має намір використовувати для надання послуг у такій державі-члені. Держава-член ведення діяльності повинна опублікувати таку інформацію.

6. Держави-члени повинні, без додаткових правових або адміністративних вимог, дозволяти інвестиційним фірмам і операторам ринку, які керують роботою БТМ та ОТМ, з інших держав-членів забезпечувати належні механізми на своїй території, щоб полегшити доступ до таких ринків і торгівлю на них для віддалених користувачів, членів або учасників, заснованих на їхній території.

7. Інвестиційна фірма чи оператор ринку, що керує роботою БТМ чи ОТМ, повинні повідомити компетентному органу держави-члена розташування їхнього головного офісу інформацію про державу-члена, у якій вони мають намір забезпечити такі механізми. Компетентний орган держави-члена розташування головного офісу повинен повідомити, упродовж одного місяця, таку інформацію компетентному органу держави-члена, у якій БТМ чи ОТМ має намір забезпечити такі механізми.

Компетентний орган держави-члена розташування головного офісу повинен, на вимогу компетентного органу держави-члена ведення діяльності БТМ і без невиправданої затримки, повідомити інформацію про віддалених членів або учасників БТМ, заснованих у такій державі-члені.

8. ESMA розробляє проекти регуляторних технічних стандартів, щоб визначити інформацію, яка підлягає повідомленню згідно з параграфами 2, 4, 5 і 7.

ESMA повинен подати Комісії зазначені проекти регуляторних технічних стандартів до 03 липня 2015 року.

Комісії делеговані повноваження ухвалювати регуляторні технічні стандарти, зазначені у першому підпараграфі, відповідно до статей 10–14 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

9. ►C3 ESMA розробляє проекти імплементаційних технічних стандартів, щоб встановити стандартні форми, шаблони та процедури передачі інформації відповідно до параграфів 2, 3, 4, 5 і 7. ◀

ESMA повинен подати Комісії такі проекти імплементаційних технічних стандартів до 31 грудня 2016 року.

Комісії надані повноваження ухвалювати імплементаційні технічні стандарти, зазначені у першому підпараграфі, згідно зі статтею 15 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

Стаття 35

Заснування філії

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб інвестиційні послуги та/або інвестиційна діяльність, а також додаткові послуги можна було надавати на їхній території згідно із цією Директивою та Директивою 2013/36/ЄС на основі права на підприємницьку діяльність шляхом заснування філії або використання пов'язаного агента, заснованого в державі-члені за межами держави-члена розташування головного офісу, за умови, що такі послуги або діяльність охоплені авторизацією, наданою інвестиційній фірмі або кредитній установі в державі-члені розташування головного офісу. Додаткові послуги можуть надаватися тільки разом з інвестиційними послугами та/або інвестиційною діяльністю.

Держави-члени не повинні встановлювати жодних додаткових вимог, крім вимог, дозволених згідно з параграфом 8, до організації та діяльності філії стосовно питань, охоплених цією Директивою.

2. Держави-члени повинні вимагати, щоб будь-яка інвестиційна фірма, яка має намір заснувати філію на території іншої держави-члена або використовувати пов'язаних агентів, заснованих в іншій державі-члені, у якій вона не заснувала філію, спочатку повідомила про це компетентний орган держави-члена розташування її головного офісу і надала йому таку інформацію:

(а) інформацію про держав-членів, на території яких вона планує заснувати філію, або держав-членів, у яких вона не заснувала філію, але планує використовувати пов'язаних агентів, заснованих на їхній

території;

- (b) програму діяльності, у якій, між іншим, визначені пропоновані інвестиційні послуги та/або інвестиційна діяльність, а також додаткові послуги;
- (c) у разі заснування філії — організаційну структуру філії із зазначенням того, чи філія має намір використовувати пов'язаних агентів, а також інформацію про таких пов'язаних агентів;
- (d) у разі використання пов'язаних агентів у державі-члені, у якій інвестиційна фірма не заснувала філію, — опис цільового використання пов'язаного агента (пов'язаних агентів) і організаційну структуру, включно з лініями підпорядкування, із зазначенням того, як агент (агенти) вписуються в корпоративну структуру інвестиційної фірми;
- (e) адресу в державі-члені ведення діяльності, за якою можна отримати документи;
- (f) імена осіб, відповідальних за управління філією, або пов'язаних агентів.

Якщо інвестиційна фірма використовує пов'язаного агента, заснованого в державі-члені за межами держави-члена розташування її головного офісу, такий пов'язаний агент прирівнюється до філії в разі її заснування і в будь-якому разі на нього поширюються положення цієї Директиви, які стосуються філії.

3. Крім випадків, коли компетентний орган держави-члена розташування головного офісу має підстави сумніватися в належності адміністративної структури або фінансового стану інвестиційної фірми, беручи до уваги передбачену діяльність, він повинен, упродовж трьох місяців після отримання всієї інформації, повідомити таку інформацію компетентному органу держави-члена ведення діяльності, призначеному в якості контактної пункту згідно зі статтею 79(1), і повідомити про це відповідну інвестиційну фірму.

4. На додачу до інформації, зазначеної в параграфі 2, компетентний орган держави-члена розташування головного офісу повинен повідомити інформацію про акредитовану схему компенсації, учасником якої є інвестиційна фірма згідно з Директивою 97/9/ЄС, компетентному органу держави-члена ведення діяльності. У разі зміни інформації компетентний орган держави-члена розташування головного офісу повинен повідомити про це компетентний орган держави-члена ведення діяльності.

5. Якщо компетентний орган держави-члена розташування головного офісу відмовляється надати інформацію компетентному органу держави-члена ведення діяльності, він повинен повідомити про причини такої відмови відповідну інвестиційну фірму протягом трьох місяців після отримання всієї інформації.

6. Після отримання повідомлення від компетентного органу держави-члена ведення діяльності або, у разі неотримання такого повідомлення від нього, не пізніше ніж через два місяці з дати передачі повідомлення компетентним органом держави-члена розташування головного офісу, філія може бути заснована та розпочати свою діяльність.

7. Будь-яка кредитна установа, яка має намір використовувати пов'язаного агента, заснованого в державі-члені за межами держави-члена розташування її головного офісу, для надання інвестиційних послуг та/або здійснення інвестиційної діяльності, а також надання додаткових послуг згідно із цією Директивою, повинна повідомити про це компетентний орган держави-члена розташування її головного офісу та надати йому інформацію, зазначену в параграфі 2.

Крім випадків, коли компетентний орган держави-члена розташування головного офісу має підстави сумніватися в належності адміністративної структури або фінансового стану кредитної установи, він повинен, упродовж трьох місяців після отримання всієї інформації, повідомити таку інформацію компетентному органу держави-члена ведення діяльності, призначеному в якості контактної пункту згідно зі статтею 79(1), і повідомити про це відповідну кредитну установу.

Якщо компетентний орган держави-члена розташування головного офісу відмовляється надати інформацію компетентному органу держави-члена ведення діяльності, він повинен повідомити про причини такої відмови відповідну кредитну установу протягом трьох місяців після отримання всієї інформації.

Після отримання повідомлення від компетентного органу держави-члена ведення діяльності або, у разі неотримання такого повідомлення від нього, не пізніше ніж через два місяці з дати передачі повідомлення

компетентним органом держави-члена розташування головного офісу, пов'язаний агент може розпочати свою діяльність. Такий пов'язаний агент підпадає під дію положень цієї Директиви, які стосуються філій.

8. На компетентний орган держави-члена, у якій розташована філія, покладається відповідальність за забезпечення відповідності послуг, які надає філія на її території, зобов'язанням, встановленим у статтях 24, 25, 27, 28 цієї Директиви і статтях 14–26 Регламенту (ЄС) № 600/2014, а також інструментах, ухвалених відповідно до них державою-членом ведення діяльності у випадках, коли це дозволено відповідно до статті 24(12).

Компетентний орган держави-члена, у якій розташована філія, має право перевіряти умови роботи філії та вимагати внесення змін, які суворо необхідні, щоб надати компетентному органу можливість забезпечувати виконання зобов'язань відповідно до статей 24, 25, 27, 28 цієї Директиви, статей 14–26 Регламенту (ЄС) № 600/2014 та інструментів, ухвалених відповідно до них, стосовно послуг та/або діяльності, які надає/здійснює філія на її території.

9. Кожна держава-член повинна забезпечити, щоб у випадках, коли інвестиційна фірма, авторизована в іншій державі-члені, заснувала філію на її території, компетентний орган держави-члена розташування головного офісу інвестиційної фірми, у ході виконання своїх обов'язків і після інформування компетентного органу держави-члена ведення діяльності, міг проводити виїзні інспекції в такій філії.

10. У разі зміни будь-якої інформації, повідомленої відповідно до параграфа 2, інвестиційна фірма повинна повідомити компетентний орган держави-члена розташування головного офісу про таку зміну в письмовій формі принаймні за один місяць до впровадження такої зміни. Компетентний орган держави-члена ведення діяльності також повинен бути поінформований про таку зміну компетентним органом держави-члена розташування головного офісу.

11. ESMA розробляє проекти регуляторних технічних стандартів, щоб визначити інформацію, яка підлягає повідомленню згідно з параграфами 2, 4, 7 і 10.

ESMA повинен подати Комісії зазначені проекти регуляторних технічних стандартів до 03 липня 2015 року.

Комісії делеговані повноваження ухвалювати регуляторні технічні стандарти, зазначені у першому підпараграфі, відповідно до статей 10–14 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

12. ►C3 ESMA розробляє проекти імплементаційних технічних стандартів, щоб встановити стандартні форми, шаблони та процедури передачі інформації відповідно до параграфів 2, 3, 4, 7 і 10. ◀

ESMA повинен подати Комісії зазначені проекти імплементаційних технічних стандартів до 03 січня 2016 року.

Комісії надані повноваження ухвалювати імплементаційні технічні стандарти, зазначені у першому підпараграфі, згідно зі статтею 15 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

Стаття 36

Доступ до регульованих ринків

1. Держави-члени повинні вимагати, щоб інвестиційні фірми з інших держав-членів, авторизовані на виконання розпоряджень клієнтів або здійснення операцій за власний рахунок, мали право членства або мали доступ до регульованих ринків, створених на їхній території, за допомогою будь-якого з таких механізмів:

- (a) безпосередньо, шляхом заснування філій у державах-членах ведення діяльності;
- (b) ставши віддаленими членами регульованого ринку або отримавши віддалений доступ до нього без необхідності бути заснованими у рідній державі-члені регульованого ринку, якщо процедури та системи торгівлі відповідного ринку не вимагають фізичної присутності для здійснення операцій на ринку.

2. Держави-члени не повинні встановлювати будь-які додаткові правові чи адміністративні вимоги щодо питань, охоплених цією Директивою, для інвестиційних фірм, які реалізують право, надане параграфом 1.

Стаття 37

Доступ до центрального контрагента, розрахунково-клірингових механізмів та право вибору системи розрахунків

1. Без обмеження розділів III, IV або V Регламенту (ЄС) № 648/2012, держави-члени повинні вимагати, щоб інвестиційні фірми з інших держав-членів мали право на прямий і непрямий доступ до центрального контрагента і розрахунково-клірингових систем на їхній території для цілей завершення або організації завершення операцій з фінансовими інструментами.

Держави-члени повинні вимагати, щоб прямий і непрямий доступ інвестиційних фірм до таких механізмів здійснювався на основі тих самих недискримінаційних, прозорих і об'єктивних критеріїв, які застосовуються до місцевих членів або учасників. Держави-члени не повинні обмежувати використання таких механізмів клірингом і розрахунками за операціями з фінансовими інструментами, здійсненими на торговельному майданчику на їхній території.

2. Держави-члени повинні вимагати, щоб регульовані ринки на їхній території пропонували всім своїм членам або учасникам право вибору системи розрахунків за операціями з фінансовими інструментами, здійсненими на такому регульованому ринку, за таких умов:

- (a) наявність зв'язків і домовленостей між вибраною системою розрахунків і будь-якою іншою системою або механізмом, які необхідні, щоб забезпечити ефективні та економічні розрахунки за відповідною операцією;
- (b) наявність згоди компетентного органу, відповідального за нагляд за регульованим ринком, щодо того, що технічні умови здійснення розрахунків за операціями, здійсненими на регульованому ринку, у системі розрахунків, іншій ніж та, що вибрана регульованим ринком, здатні забезпечити безперебійне та належне функціонування фінансових ринків.

Така оцінка компетентного органу регульованого ринку не обмежує компетенцію національних центральних банків як суб'єктів, що здійснюють оверсайт систем розрахунків, або інших наглядових органів, наділених компетенцією щодо таких систем. Компетентний орган повинен враховувати оверсайт/ нагляд, що вже здійснюється такими установами, щоб уникнути невиправданого дублювання контролю.

Стаття 38

Положення щодо центральних контрагентів, розрахунково-клірингових механізмів, які стосуються БТМ

1. Держави-члени не повинні перешкоджати інвестиційним фірмам і операторам ринку, які керують роботою БТМ, укладати належні домовленості із центральним контрагентом або кліринговою установою та системою розрахунків іншої держави-члена з метою забезпечення клірингу та/або розрахунків за певними або всіма операціями, здійсненими членами або учасниками в їхніх системах.

2. Компетентний орган інвестиційних фірм і операторів ринку, які керують роботою БТМ, не повинен заперечувати проти використання центрального контрагента, клірингових установ та/або систем розрахунків в іншій державі-члені, за винятком випадків, коли це явно необхідно для підтримки належного функціонування такого БТМ, і з урахуванням умов для систем розрахунків, встановлених у статті 37(2).

Щоб уникнути невиправданого дублювання контролю, компетентний орган повинен враховувати оверсайт і нагляд за діяльністю розрахунково-клірингової системи, що вже здійснюються центральними банками як суб'єктами, що здійснюють оверсайт розрахунково-клірингових систем, або іншими наглядовими органами, наділеними компетенцією стосовно таких систем.

ГЛАВА IV

Надання інвестиційних послуг та здійснення інвестиційної діяльності фірмами третіх країн

Секція 1

Надання послуг або здійснення діяльності фірмами третіх країн шляхом заснування філії

Стаття 39

Заснування філії

1. Держава-член може вимагати, щоб фірма третьої країни, яка має намір надавати інвестиційні послуги або здійснювати інвестиційну діяльність, з наданням будь-яких додаткових послуг або без них, непрофесійним або професійним клієнтам у розумінні секції II додатка II на її території, заснувала філію в такій державі-члені.
2. Якщо держава-член вимагає, щоб фірма третьої країни, яка має намір надавати інвестиційні послуги або здійснювати інвестиційну діяльність, з наданням будь-яких додаткових послуг або без них, на її території, заснувала філію, така філія повинна отримати попередню авторизацію від компетентних органів такої держави-члена згідно з такими умовами:
  - (a) надання послуг, для яких фірма третьої країни подає заяву про надання авторизації, підлягає авторизації та нагляду у третій країні, у якій заснована фірма, і фірма, що подала заяву, належним чином авторизована, при цьому компетентний орган належним чином враховує будь-які рекомендації Групи з розробки фінансових заходів боротьби з відмиванням грошей (ФАТФ) у контексті боротьби з відмиванням грошей і протидії фінансуванню тероризму;
  - (b) існують домовленості про співпрацю, які містять положення, що регулюють обмін інформацією для цілей збереження цілісності ринку та захисту інвесторів, між компетентними органами в державі-члені, у якій буде заснована філія, і компетентними наглядовими органами третьої країни, у якій заснована фірма;
  - (c) у вільному розпорядженні філії перебуває достатній початковий капітал;
  - (d) одна або більше осіб призначені відповідальними за управління філією і всі вони відповідають вимозі, встановленій у статті 9(1);
  - (e) третя країна, у якій заснована фірма третьої країни, підписала угоду з державою-членом, у якій має бути заснована філія, що повністю відповідає стандартам, встановленим у статті 26 Модельної конвенції ОЕСР щодо податків на доходи і капітал та забезпечує ефективний обмін інформацією з податкових питань, включно з багатосторонніми податковими угодами, за наявності;
  - (f) фірма, належить до схеми компенсації інвесторам, авторизованої або визнаної згідно з Директивою 97/9/ЄС.
3. Фірма третьої країни, зазначена в параграфі 1, повинна подати заяву компетентному органу держави-члена, у якій вона має намір заснувати філію.

Стаття 40

Обов'язок надавати інформацію

Фірма третьої країни, яка має намір отримати авторизацію на надання інвестиційних послуг або здійснення інвестиційної діяльності, з наданням будь-яких додаткових послуг або без них, на території держави-члена через філію, повинна надати компетентному органу такої держави-члена таку інформацію:

- (a) найменування органу, відповідального за нагляд за її діяльністю у відповідній третій країні. Якщо за нагляд відповідає більш ніж один орган, необхідно надати інформацію про відповідні сфери компетенції;
- (b) усю релевантну інформацію про фірму (найменування, організаційно-правова форма, зареєстрований офіс і адреса, члени органу управління, відповідні акціонери/ учасники) і програму діяльності, у якій визначені інвестиційні послуги та/або види інвестиційної діяльності, а також додаткові послуги, які

надаватимуться/ здійснюватимуться, а також організаційну структуру філії, включно з описом будь-якого аутсорсингу основних операційних функцій третім особам;

- (с) імена осіб, відповідальних за управління філією, і відповідні документи, що підтверджують відповідність вимогам, встановленим у статті 9(1);
- (d) інформацію про початковий капітал, що перебуває у вільному розпорядженні філії.

Стаття 41

Надання авторизації

1. Компетентний орган держави-члена, у якій фірма третьої країни заснувала або має намір заснувати філію, повинен надавати авторизацію, тільки якщо такий компетентний орган переконався, що:

- (a) виконані умови відповідно до статті 39; та
- (b) філія фірми третьої країни буде здатна відповідати положенням, зазначеним у параграфі 2.

Компетентний орган повинен повідомити фірму третьої країни про надання або відмову в наданні авторизації протягом шести місяців після подання повної заяви.

2. Філія фірми третьої країни, авторизована згідно з параграфом 1, повинна виконувати зобов'язання, встановлені у статтях 16–20, 23, 24, 25 і 27, статті 28(1) та статтях 30, 31 і 32 цієї Директиви та у статтях 3–26 Регламенту (ЄС) № 600/2014, а також в інструментах, ухвалених відповідно до них, і повинна підлягати нагляду з боку компетентного органу держави-члена, у якій була надана авторизація.

Держави-члени не повинні встановлювати жодних додаткових вимог до організації та діяльності філії стосовно питань, охоплених цією Директивою, і не повинні надавати будь-якій філії фірм третіх країн переваги порівняно з фірмами Союзу.

Стаття 42

Надання послуг за виключною ініціативою клієнта

Держави-члени повинні забезпечити, щоб у випадках, коли непрофесійний або професійний клієнт у розумінні секції II додатка II, заснований або розташований у Союзі, ініціює, за власною виключною ініціативою, надання інвестиційної послуги або здійснення інвестиційної діяльності фірмою третьої країни, вимога щодо авторизації відповідно до статті 39 не застосовується до надання такої послуги або здійснення такої діяльності фірмою третьої країни для такої особи, включно з відносинами, безпосередньо пов'язаними з наданням такої послуги або здійсненням такої діяльності. Ініціатива з боку таких клієнтів не надає права фірмі третьої країни реалізувати такому клієнту в інший спосіб, крім як через філію, якщо її наявність вимагається згідно з національним правом, нові категорії інвестиційних продуктів або інвестиційних послуг.

Секція 2

Відкликання авторизації

Стаття 43

Відкликання авторизації

Компетентний орган, який надав авторизацію згідно зі статтею 41, може відкликати авторизацію, видану фірмі третьої країни, якщо така фірма:

- (a) не користується авторизацією упродовж 12 місяців, прямо відмовляється від авторизації або не надавала інвестиційні послуги чи не здійснювала інвестиційної діяльності упродовж останніх шести місяців, якщо тільки відповідна держава-член не передбачила припинення дії авторизації у таких випадках;
- (b) отримала авторизацію шляхом надання неправдивих заяв або використання інших неналежних

засобів;

- (с) більше не відповідає умовам, згідно з якими було надано авторизацію;
- (d) серйозно або систематично порушувала положення, ухвалені відповідно до цієї Директиви, які регулюють умови роботи інвестиційних фірм і застосовні до фірм третіх країн;
- (е) підпадає під будь-який із випадків, коли національним правом щодо питань, які не підпадають під сферу застосування цієї Директиви, передбачене відкликання.

РОЗДІЛ III

РЕГУЛЬОВАНІ РИНКИ

Стаття 44

Авторизація та застосовне право

1. Держави-члени повинні надавати авторизацію в якості регульованого ринку системам, які відповідають цьому розділу.

Авторизація в якості регульованого ринку повинна надаватися, тільки якщо компетентний орган переконався, що оператор ринку та системи регульованого ринку відповідають принаймні вимогам, встановленим у цьому розділі.

У випадку регульованого ринку, що є юридичною особою та яким управляє або керує оператор ринку, інший ніж сам регульований ринок, держави-члени повинні встановити, як різні зобов'язання, які покладаються на оператора ринку згідно із цією Директивою, розподілятимуться між регульованим ринком і оператором ринку.

Оператор ринку повинен надати всю інформацію, включно з програмою діяльності, у якій, між іншим, визначені передбачені види діяльності та організаційна структура, які необхідні, щоб компетентний орган переконався, що на момент початкової авторизації регульований ринок вжив всіх заходів для виконання своїх зобов'язань згідно із цим розділом.

2. Держави-члени повинні вимагати від оператора ринку виконувати завдання, пов'язані з організацією та функціонуванням регульованого ринку, під наглядом компетентного органу. Держави-члени повинні забезпечити, щоб компетентні органи регулярно перевіряли відповідність регульованих ринків цьому розділу. Вони також повинні забезпечити, щоб компетентні органи здійснювали моніторинг постійної відповідності регульованих ринків умовам початкової авторизації, встановленим згідно із цим розділом.

3. Держави-члени повинні гарантувати, що оператор ринку відповідає за забезпечення відповідності регульованого ринку, який перебуває в його управлінні, вимогам, встановленим у цьому розділі.

Держави-члени також повинні забезпечити, щоб оператор ринку мав право на реалізацію прав, які належать регульованому ринку, що перебуває в його управлінні, згідно із цією Директивою.

4. Без обмеження будь-яких відповідних положень Регламенту (ЄС) № 596/2014 або Директиви 2014/57/ЄС, торгівля в системах регульованого ринку повинна регулюватися публічним правом рідної держави-члена регульованого ринку.

5. Компетентний орган може відкликати авторизацію, видану регульованому ринку, якщо він:

- (a) не користується авторизацією упродовж 12 місяців, прямо відмовляється від авторизації або не працював упродовж останніх шести місяців, якщо тільки відповідна держава-член не передбачила припинення дії авторизації у таких випадках;
- (b) отримав авторизацію шляхом надання неправдивих заяв або використання інших неналежних засобів;
- (с) більше не відповідає умовам, згідно з якими було надано авторизацію;
- (d) серйозно або систематично порушував положення, ухвалені відповідно до цієї Директиви або

Регламенту (ЄС) № 600/2014;

(е) підпадає під будь-який із випадків, коли національним правом передбачене відкликання.

6. Про кожне відкликання авторизації необхідно повідомляти ESMA.

Стаття 45

Вимоги до органу управління оператора ринку

1. Держави-члени повинні вимагати, щоб усі члени органу управління будь-якого оператора ринку постійно мали достатньо добру репутацію, володіли достатніми знаннями, навичками та досвідом для виконання своїх обов'язків. Загальний склад органу управління повинен відображати достатньо широкий спектр досвіду.

2. Члени органу управління повинні, зокрема, відповідати таким вимогам:

(а) Усі члени органу управління повинні приділяти достатньо часу виконанню своїх функцій в рамках оператора ринку. Кількість посад директора, яку одночасно може обіймати член органу управління в будь-якій юридичній особі, повинна визначитися з урахуванням конкретних обставин, характеру, обсягу та складності діяльності оператора ринку.

Крім випадків представництва інтересів держави-члена, члени органу управління операторів ринку, які є значимими з огляду на їх розмір, внутрішню організацію, характер, обсяг і складність їхньої діяльності, не повинні одночасно обіймати більше однієї з таких комбінацій посад:

- (i) одна посада виконавчого директора та дві посади невиконавчого директора;
- (ii) чотири посади невиконавчого директора.

Посади виконавчого або невиконавчого директора в межах однієї групи або суб'єктів господарювання, у яких оператор ринку має істотну участь, повинні розглядатися як одна посада директора.

Компетентні органи можуть дозволити членам органу управління обіймати одну додаткову посаду невиконавчого директора. Компетентні органи повинні регулярно повідомляти ESMA про надання таких дозволів.

Посади директора в організаціях, які не переслідують переважно комерційні цілі, звільняються від обмеження кількості посад директора, які може обіймати член органу управління.

(b) Орган управління повинен володіти належними колективними знаннями, навичками та досвідом, щоб мати змогу розуміти діяльність оператора ринку, у тому числі основні ризики.

(c) Кожен член органу управління повинен діяти чесно, добросовісно та незалежно, щоб ефективно оцінювати рішення вищого керівництва та заперечувати проти них, за необхідності, і щоб здійснювати дієвий контроль і моніторинг вироблення й ухвалення рішень.

3. Оператори ринку повинні виділяти достатні людські та фінансові ресурси для ввісного інструктажу та навчання членів органу управління.

4. Держави-члени повинні забезпечити, щоб оператори ринку, які є значимими з огляду на їх розмір, внутрішню організацію, характер, обсяг і складність їхньої діяльності, створили номінаційний комітет у складі членів органу управління, які не виконують жодних виконавчих функцій у рамках відповідного оператора управління.

Номінаційний комітет повинен здійснювати такі функції:

(а) визначати та рекомендувати, для затвердження органом управління або загальними зборами, кандидатури на вакантні посади в органі управління; У рамках цієї діяльності номінаційний комітет повинен оцінювати співвідношення знань, навичок, різноманіття та досвіду органу управління. Крім того, комітет повинен підготувати опис функцій і компетенцій для конкретного призначення та оцінити очікувану тривалість призначення на посаду. Більше того, номінаційний комітет повинен ухвалити рішення щодо цільового показника представництва гендерно недопредставлених груп в

органі управління та підготувати політику щодо збільшення кількості представників гендерно недопредставлених груп в органі управління для досягнення такого цільового показника;

- (b) періодично, але не рідше одного разу на рік, оцінювати структуру, розмір, склад і ефективність роботи органу управління та надавати рекомендації органу управління стосовно будь-яких змін;
- (c) періодично, але не рідше одного разу на рік, оцінювати знання, навички та досвід окремих членів органу управління та органу управління в цілому, і звітувати про це перед органом управління;
- (d) періодично переглядати політику органу управління щодо обрання та призначення вищого керівництва та надавати рекомендації органу управління.

У ході виконання своїх обов'язків номінаційний комітет повинен, наскільки це можливо, постійно враховувати необхідність забезпечення того, щоб у процесі вироблення й ухвалення рішень органом управління не домінувала будь-яка одна фізична особа або невелика група фізичних осіб у спосіб, що шкодить інтересам оператора ринку в цілому.

У ході виконання своїх обов'язків номінаційний комітет повинен мати можливість використовувати будь-які форми ресурсів, які він вважає доцільними, у тому числі зовнішні консультації.

У випадках, коли, згідно з національним правом, орган управління не має компетенції, пов'язаної із процесом відбору та призначення будь-якого з його членів, цей параграф не застосовується.

5. Держави-члени або компетентні органи повинні вимагати, щоб оператори ринку та їхні відповідні номінаційні комітети орієнтувалися на широкий спектр якостей і компетенцій при доборі членів органу управління і з цією метою впровадили політику просування різноманіття в органі управління.

6. Держави-члени повинні забезпечити, щоб орган управління оператора ринку визначав і контролював впровадження механізмів управління, які забезпечують ефективне та розумне управління організацією, у тому числі розподіл обов'язків в організації та запобігання конфліктам інтересів, у спосіб, що забезпечує цілісність ринку.

Держави-члени повинні забезпечити, щоб орган управління здійснював моніторинг і періодичне оцінювання дієвості механізмів управління оператора ринку та вживав належних заходів для усунення будь-яких недоліків.

Члени органу управління повинні мати належний доступ до інформації та документації, які необхідні для контролю та моніторингу вироблення й ухвалення управлінських рішень.

7. Компетентний орган повинен відмовити в наданні авторизації, якщо він не переконаний, що члени органу управління оператора ринку мають достатньо добру репутацію, володіють достатніми знаннями, навичками та досвідом і присвячують достатньо часу виконанню свої функцій, або за наявності об'єктивних і явних підстав вважати, що орган управління оператора ринку може становити загрозу для ефективного, надійного та розумного управління ним і належного врахування цілісності ринку.

Держави-члени повинні забезпечити, щоб у процесі авторизації регульованого ринку особа або особи, які фактично керують діяльністю та операціями вже авторизованого регульованого ринку згідно із цією Директивою, вважалися такими, що відповідають вимогам, встановленим у параграфі 1.

8. Держави-члени повинні вимагати від оператора ринку повідомляти компетентний орган про всіх членів його органу управління та про будь-які зміни у його складі разом з усією інформацією, необхідною для оцінювання відповідності оператора ринку параграфам 1–5.

9. ESMA видає настанови з таких питань:

- (a) поняття достатньої тривалості призначення на посаду члена органу управління для виконання його функцій з огляду на конкретні обставини, характер, обсяг і складність діяльності оператора ринку;
- (b) поняття належних колективних знань, навичок і досвіду органу управління, як зазначено в пункті (b) параграфа 2;
- (c) поняття чесності, доброчесності та незалежності члена органу управління, як зазначено в пункті (c) параграфа 2;

- (d) поняття достатніх людських та фінансових ресурсів, виділених для ввідного інструктажу та навчання членів органу управління, як зазначено в параграфі 3;
- (e) поняття різноманіття, що повинне враховуватися при відборі членів органу управління, як зазначено в параграфі 5.

ESMA повинен видати такі настанови до 03 січня 2016 року.

Стаття 46

Вимоги до осіб, що здійснюють значний вплив на управління регульованим ринком

1. Держави-члени повинні вимагати, щоб особи, які можуть здійснювати, прямо або опосередковано, значний вплив на управління регульованим ринком, були придатними.
2. Держави-члени повинні вимагати від оператора регульованого ринку:
  - (a) надавати компетентному органу та оприлюднювати інформацію про структуру власності регульованого ринку та/або оператора ринку, а також, зокрема, дані про будь-яких осіб, які можуть здійснювати значний вплив на управління, і розмір їхніх часток участі;
  - (b) повідомляти компетентному органу та оприлюднювати інформацію про будь-яку передачу права власності, що призводить до змін у складі осіб, які здійснюють значний вплив на керування роботою регульованого ринку.
3. Компетентний орган повинен відмовити в затвердженні пропонованих змін контрольних часток участі в регульованому ринку та/або операторі ринку за наявності об'єктивних і явних підстав вважати, що вони становитимуть загрозу для надійного та розумного управління регульованим ринком.

Стаття 47

Організаційні вимоги

1. Держави-члени повинні вимагати, щоб регульований ринок:
  - (a) мав механізми для чіткого визначення та управління потенційними негативними наслідками для роботи регульованого ринку або для його членів чи учасників будь-якого конфлікту інтересів між інтересами регульованого ринку, його власників або його оператора ринку і надійним функціонуванням регульованого ринку, зокрема, коли такі конфлікти інтересів можуть завдати шкоди виконанню будь-яких функцій, делегованих регульованому ринку компетентним органом;
  - (b) мав належні ресурси для управління ризиками, на які він наражається, впровадив належні механізми і системи для виявлення всіх суттєвих ризиків для його діяльності та впровадив ефективні заходи для пом'якшення таких ризиків;
  - (c) мав механізми для розумного управління технічною експлуатацією системи, включно зі встановленням дієвих механізмів на випадок надзвичайних ситуацій для подолання ризиків порушень роботи систем;
  - (d) мав прозорі та недискреційні правила та процедури справедливої та належної торгівлі та встановив об'єктивні критерії ефективного виконання розпоряджень;
  - (e) мав належні механізми для сприяння ефективному та своєчасному завершенню операцій, здійснених у його системах;
  - (f) мав, на момент авторизації та на постійній основі, достатні фінансові ресурси для забезпечення його належного функціонування з урахуванням характеру та обсягу операцій, що їх здійснюють на ринку, а також обсягу та ступеня ризиків, на які він наражається.
2. Держави-члени не повинні дозволяти операторам ринку виконувати розпорядження клієнтів за рахунок власного капіталу або здійснювати торгівлю зі зведенням принципалів на будь-якому з регульованих ринків, роботою яких вони керують.

Стійкість систем, тимчасове зупинення торгів і електронна торгівля

1. Держави-члени повинні вимагати, щоб регульований ринок мав ефективні системи, процедури та механізми для забезпечення того, що його торгові системи є стійкими, мають достатню спроможність, щоб впоратися з піковими обсягами розпоряджень і повідомлень, здатні забезпечувати належну торгівлю за умов значної напруженості на ринку, пройшли повне тестування, щоб забезпечити дотримання таких умов, і підпадають під дію дієвих механізмів забезпечення безперервної роботи в разі будь-якого порушення роботи його торгових систем.

2. Держави-члени повинні вимагати, щоб регульований ринок мав:

- (a) письмові договори з усіма інвестиційними фірмами, які реалізують стратегію вирівнювання ринку на регульованому ринку;
- (b) схеми для забезпечення участі достатньої кількості інвестиційних фірм у таких договорах, які вимагають, щоб вони розміщували тверді котирування за конкурентними цінами, в результаті чого забезпечується ліквідність на ринку на регулярній і передбачуваній основі, якщо така вимога є доречною з огляду на характер і обсяг торгівлі на такому регульованому ринку.

3. У письмовому договорі, зазначеному в параграфі 2, принаймні повинні бути визначені:

- (a) зобов'язання інвестиційної фірми щодо забезпечення ліквідності, а також, якщо застосовно, будь-яке інше зобов'язання, що впливає з участі у схемі, зазначеній у параграфі 2(b);
- (b) будь-які пільги у формі знижок або в іншій формі, які пропонує регульований ринок інвестиційній фірмі, щоб забезпечити ліквідність на ринку на регулярній і передбачуваній основі та, якщо застосовно, інші права, що їх отримує інвестиційна фірма в результаті участі у схемі, зазначеній у параграфі 2(b).

Регульований ринок повинен здійснювати моніторинг і забезпечувати відповідність інвестиційних фірм вимогам таких зобов'язальних письмових договорів. Регульований ринок повинен повідомити компетентному органу зміст зобов'язального письмового договору та повинен, на вимогу, надати компетентному органу всю додаткову інформацію, яка необхідна, щоб надати компетентному органу можливість переконатися у відповідності регульованого ринку цьому параграфу.

4. Держави-члени повинні вимагати, щоб регульований ринок мав дієві системи, процедури та механізми для відхилення розпоряджень, які перевищують попередньо визначені порогові значення обсягу та ціни або є явно помилковими.

5. Держави-члени повинні вимагати, щоб регульований ринок був здатний тимчасово зупиняти або обмежувати торги в разі значних змін ціни фінансового інструмента на такому ринку або на пов'язаному ринку упродовж короткого періоду часу та, у виняткових випадках, був здатний скасовувати, змінювати та коригувати будь-яку операцію. Держави-члени повинні вимагати, щоб регульований ринок забезпечив належне налаштування параметрів тимчасового зупинення торгів у спосіб, що враховує ліквідність різних класів і підкласів активів, характер моделі ринку та типи користувачів і є достатнім для уникнення істотних порушень порядку торгівлі.

Держави-члени повинні забезпечити, щоб регульований ринок звітував про параметри тимчасового зупинення торгів і будь-які суттєві зміни таких параметрів компетентному органу в узгоджений та порівнянний спосіб і щоб компетентний орган, у свою чергу, звітував про них ESMA. Держави-члени повинні вимагати, щоб у випадках, коли регульований ринок, що є значимим з огляду на ліквідність такого фінансового інструмента, тимчасово зупиняє торги в будь-якій державі-члені, такий торговельний майданчик мав необхідні системи та процедури для забезпечення надсилання ним повідомлення компетентним органам, щоб вони координували загальноринкові заходи та визначили, чи доцільно тимчасово зупиняти торги на інших майданчиках, на яких торгують таким фінансовим інструментом, до відновлення торгів на основному ринку.

6. Держави-члени повинні вимагати, щоб регульований ринок мав дієві системи, процедури та механізми, включно з вимогою до членів або учасників здійснювати належне тестування алгоритмів і створювати середовище для сприяння такому тестуванню, щоб гарантувати, що системи алгоритмічної торгівлі не можуть створити неналежні умови торгівлі на ринку або сприяти їх створенню, і щоб управляти будь-якими неналежними умовами торгівлі, які усе ж виникають через такі системи алгоритмічної торгівлі, включно із системами обмеження коефіцієнта невиконаних розпоряджень порівняно з операціями, які можуть бути введені в систему членом або учасником, щоб мати здатність уповільнити потік розпоряджень за наявності ризику досягнення максимальної потужності системи, обмежити мінімальний розмір кроку зміни ціни, який може бути здійснений на ринку, і забезпечити його дотримання.

7. Держави-члени повинні вимагати, щоб регульований ринок, який дозволяє прямий електронний доступ, мав дієві системи, процедури та механізми, щоб гарантувати, що членам або учасникам дозволяють надавати такі послуги, тільки якщо вони є інвестиційними фірмами, авторизованими згідно із цією Директивою, або кредитними установами, авторизованими згідно з Директивою 2013/36/ЄС, що встановлені та застосовуються належні критерії придатності осіб, яким може бути наданий такий доступ, і що член або учасник зберігає відповідальність за розпорядження та торговельні операції, здійснені з використанням такої послуги згідно з вимогами цієї Директиви.

Держави-члени також повинні вимагати, щоб регульований ринок встановив належні стандарти для механізмів контролю ризиків і порогові значення для торгівлі з використанням такого доступу і мав змогу відрізнити та, за необхідності, зупинити розпорядження або торги особи, що використовує прямий електронний доступ, окремо від інших розпоряджень або торгів члена чи учасника.

Регульований ринок повинен мати механізми тимчасового зупинення або припинення надання клієнту прямого електронного доступу членом або учасником у випадку недотримання цього параграфа.

8. Держави-члени повинні вимагати, щоб регульований ринок забезпечив прозорість, справедливість і недискримінаційність своїх правил надання послуг із колокації.

9. Держави-члени повинні вимагати, щоб регульований ринок забезпечив, що його структура плати, у тому числі комісія за виконання, додаткові збори та будь-які знижки, є прозорими, справедливими та недискримінаційними і що вони не створюють стимулів для розміщення, змінення або скасування розпоряджень чи виконання операцій у спосіб, що сприяє виникненню неналежних умов торгівлі або зловживань на ринку. Зокрема, держави-члени повинні вимагати, щоб регульований ринок встановив обов'язки щодо вирівнювання ринку для окремих акцій або придатного пакета акцій в обмін на надання будь-яких знижок.

Держави-члени повинні дозволити регульованому ринку коригувати плату за скасовані розпорядження залежно від періоду часу, протягом якого розпорядження виконували, і визначати плату для кожного фінансового інструмента, до якого вона застосовується.

Держави-члени можуть дозволити регульованому ринку встановлювати більшу плату за розміщення розпорядження, яке потім скасовують, ніж для розпорядження, яке виконують, а також встановлювати більшу плату для учасників із вищим коефіцієнтом скасованих розпоряджень порівняно з виконаними розпорядженнями та для учасників, які застосовують високочастотний метод алгоритмічної торгівлі, щоб відобразити додаткове навантаження на потужність системи.

10. Держави-члени повинні вимагати, щоб регульований ринок був здатний визначати, за допомогою позначень від членів або учасників, розпорядження, сформованих за допомогою методу алгоритмічної торгівлі, різні алгоритми, які використовують для створення розпоряджень, і відповідних осіб, які ініціюють такі розпорядження. Така інформація повинна бути надана компетентним органам на їх вимогу.

11. Держави-члени повинні вимагати, щоб на вимогу компетентного органу рідної держави-члена регульованого ринку, регульовані ринки надавали компетентному органу дані, які стосуються книги розпоряджень, або надавати компетентному органу доступ до книги розпоряджень, щоб дати йому можливість здійснювати моніторинг торгів.

12. ESMA розробляє проекти регуляторних технічних стандартів, щоб додатково визначити:

(a)

- вимоги для забезпечення того, що торгові системи регульованих ринків є стійкими та мають достатню спроможність;
- (b) коефіцієнт, зазначений у параграфі 6, з урахуванням факторів, таких як вартість невиконаних розпоряджень порівняно з вартістю виконаних операцій;
  - (c) механізми контролю прямого електронного доступу, що дають змогу забезпечити, що механізми контролю, які застосовуються до спонсорованого доступу, принаймні еквівалентні механізмам контролю, які застосовуються до прямого доступу до ринку;
  - (d) вимоги для забезпечення того, що послуги з колокації та структури плати є справедливими та недискримінаційними і що структури плати не створюють стимулів для виникнення неналежних умов торгівлі або зловживань на ринку;
  - (e) визначення значимості регульованого ринку з огляду на ліквідність відповідного фінансового інструмента;
  - (f) вимоги для забезпечення того, що схеми вирівнювання ринку є справедливими та недискримінаційними, і для встановлення мінімальних обов'язків щодо вирівнювання ринку, які повинні передбачити регульовані ринки при розробленні схеми вирівнювання ринку, а також умов, за яких вимога мати схему вирівнювання ринку є недоречною, з урахуванням характеру та обсягу торгівлі на такому регульованому ринку, у тому числі того, чи регульований ринок дозволяє або уможливорює здійснення алгоритмічної торгівлі в його системах;
  - (g) вимоги для забезпечення належного тестування алгоритмів, щоб гарантувати, що системи алгоритмічної торгівлі, включно із системами високочастотної алгоритмічної торгівлі, не можуть створювати неналежні умови торгівлі на ринку або сприяти їх виникненню.

ESMA повинен подати Комісії зазначені проекти регуляторних технічних стандартів до 03 липня 2015 року.

Комісії делеговані повноваження ухвалювати регуляторні технічні стандарти, зазначені у першому підпараграфі, відповідно до статей 10–14 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

13. ESMA повинен, до 03 січня 2016 року, розробити настанови щодо належного налаштування параметрів тимчасового зупинення торгів відповідно до параграфа 5, беручи до уваги фактори, вказані в зазначеному параграфі.

Стаття 49

Розміри кроку зміни ціни

▼M4

1. Держави-члени повинні вимагати, щоб регульовані ринки ухвалили режими розмірів кроку зміни ціни для акцій, депозитарних розписок, біржових інвестиційних фондів, сертифікатів та інших подібних фінансових інструментів, а також для будь-якого іншого фінансового інструмента, для якого розроблені регуляторні технічні стандарти згідно з параграфом 4. Застосування розмірів кроку зміни ціни не повинне перешкоджати регульованим ринками зіставляти великі за обсягом розпорядження за середньою ціною між поточними цінами купівлі та продажу.

▼B

2. Режими розмірів кроку зміни ціни, зазначені в параграфі 1, повинні:

- (a) підлягати коригуванню для відображення профілю ліквідності фінансового інструмента на різних ринках і середньої різниці між ціновими пропозиціями покупця і продавця, беручи до уваги доцільність підтримання помірно стабільних цін без невикорданого обмеження подальшого зменшення цінових різниць;
- (b) належним чином адаптувати розмір кроку зміни ціни для кожного фінансового інструмента.

3. ESMA розробляє проекти регуляторних технічних стандартів, щоб визначити мінімальні розміри кроку зміни ціни або режими розмірів кроку зміни ціни для конкретних акцій, депозитарних розписок, біржових

інвестиційних фондів, сертифікатів та інших подібних фінансових інструментів у випадках, коли необхідно забезпечити належне функціонування ринків, згідно з факторами в параграфі 2 та ціною, цінovими різницями та ступенем ліквідності фінансових інструментів.

ESMA повинен подати Комісії зазначені проекти регуляторних технічних стандартів до 03 липня 2015 року.

Комісії делеговані повноваження ухвалювати регуляторні технічні стандарти, зазначені у першому підпараграфі, відповідно до статей 10–14 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

4. ESMA може розробити проекти регуляторних технічних стандартів, щоб визначити мінімальні розміри кроку зміни ціни або режими розмірів кроку зміни ціни для конкретних фінансових інструментів, інших ніж ті, що визначені в параграфі 3, у випадках, коли необхідно забезпечити належне функціонування ринків, згідно з факторами в параграфі 2 та ціною, цінovими різницями та ступенем ліквідності фінансових інструментів.

ESMA повинен подати Комісії будь-які такі проекти регуляторних технічних стандартів до 03 січня 2016 року.

Комісії делеговані повноваження ухвалювати регуляторні технічні стандарти, зазначені у першому підпараграфі, відповідно до статей 10–14 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

Стаття 50

Синхронізація систем фіксації часу

1. Держави-члени повинні вимагати, щоб усі торговельні майданчики та їх члени або учасники синхронізували системи фіксації часу, які вони використовують для фіксації дати та часу будь-якої події, що підлягає звітуванню.

2. ESMA розробляє проекти регуляторних технічних стандартів, щоб визначити рівень точності, до якого необхідно синхронізувати системи фіксації часу згідно з міжнародними стандартами.

ESMA повинен подати Комісії зазначені проекти регуляторних технічних стандартів до 03 липня 2015 року.

Комісії делеговані повноваження ухвалювати регуляторні технічні стандарти, зазначені у першому підпараграфі, відповідно до статей 10–14 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

Стаття 51

Допуск фінансових інструментів до торгів

1. Держави-члени повинні вимагати, щоб регульовані ринки мали чіткі та прозорі правила допуску фінансових інструментів до торгів.

Такі правила повинні забезпечувати, щоб будь-якими фінансовими інструментами, допущеними до торгів на регульованому ринку, можна було справедливо, належно та ефективно торгувати і, у випадку обігових цінних паперів, вони перебували у вільному обігу;

2. У випадку деривативів, правила, зазначені в параграфі 1, повинні, зокрема, забезпечувати, щоб структура деривативного контракту гарантувала належне встановлення ціни, а також наявність ефективних умов розрахунків.

3. На додачу до обов'язків, визначених у параграфах 1 і 2, держави-члени повинні вимагати, щоб на регульованому ринку були встановлені та підтримувалися дієві механізми перевірки дотримання емітентами обігових цінних паперів, допущених до торгів на регульованому ринку, їхніх обов'язків згідно з правом Союзу щодо обов'язків стосовно початкового, регулярного та спеціального розкриття інформації.

Держави-члени повинні забезпечити, щоб на регульованому ринку були встановлені механізми для сприяння його членам або учасникам в отриманні доступу до інформації, яка була оприлюднена згідно з правом Союзу.

4. Держави-члени повинні забезпечити, щоб на регульованих ринках були встановлені необхідні механізми регулярної перевірки відповідності вимогам щодо допуску фінансових інструментів, що їх вони допускають до торгів.

5. Обіговий цінний папір, який був допущений до торгів на регульованому ринку, може бути потім допущений до торгів на інших регульованих ринках навіть без згоди емітента згідно з відповідними положеннями Директиви 2003/71/ЄС. Емітент повинен бути повідомлений регульованим ринком про те, що його цінними паперами торгують на такому регульованому ринку. На емітента не поширюються жодні обов'язки щодо надання інформації, яка вимагається згідно з параграфом 3, безпосередньо будь-якому регульованому ринку, який допустив цінні папери емітента до торгів без його згоди.

6. ESMA розробляє проекти регуляторних технічних стандартів, які:

- (a) визначають характеристики різних класів фінансових інструментів, які повинен враховувати регульований ринок при оцінюванні того, чи фінансовий інструмент випущений у спосіб, що відповідає умовам, встановленим у другому підпараграфі параграфа 1, для допуску до торгів на різних сегментах ринку, у яких він працює;
- (b) уточнюють механізми, які повинен впровадити регульований ринок, щоб вважатися таким, що виконав свій обов'язок щодо перевірки дотримання емітентом обігового цінного паперу своїх обов'язків згідно з правом Союзу щодо обов'язків стосовно початкового, регулярного та спеціального розкриття інформації;
- (c) уточнюють механізми, які регульований ринок повинен встановити відповідно до параграфа 3 для сприяння його членам або учасникам в отриманні доступу до інформації, яка була оприлюднена згідно з умовами, встановленими правом Союзу.

ESMA повинен подати Комісії зазначені проекти регуляторних технічних стандартів до 03 липня 2015 року.

Комісії делеговані повноваження ухвалювати регуляторні технічні стандарти, зазначені у першому підпараграфі, відповідно до статей 10–14 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

Стаття 52

Тимчасове зупинення торгів фінансовими інструментами або зняття фінансових інструментів із торгів на регульованому ринку

1. Без обмеження права компетентного органу відповідно до статті 69(2) вимагати тимчасового зупинення торгів фінансовим інструментом або зняття його з торгів, оператор ринку може тимчасово зупинити торги фінансовим інструментом або знімати його з торгів, якщо він більше не відповідає правилам регульованого ринку, крім випадків, коли таке тимчасове зупинення або зняття може завдати істотної шкоди інтересам інвесторів або належному функціонуванню ринку.

2. Держави-члени повинні вимагати, щоб оператор ринку, який тимчасово зупиняє торги фінансовим інструментом або знімає його з торгів, також тимчасово зупиняв торги або знімав із торгів деривативи, як зазначено в пунктах (4)–(10) секції С додатка I, які пов'язані з таким фінансовим інструментом або посилаються на нього, якщо це необхідно для сприяння досягненню цілей тимчасового зупинення торгів базисним фінансовим інструментом або зняття його з торгів. Оператор ринку повинен оприлюднити своє рішення про тимчасове зупинення торгів або зняття з торгів фінансового інструмента та будь-якого пов'язаного деривативу і повідомити про відповідні рішення компетентний орган.

Компетентний орган, у юрисдикції якого сталося тимчасове зупинення торгів або зняття з торгів, повинен вимагати, щоб інші регульовані ринки, БТМ, ОТМ і систематичні інтерналізатори, які підпадають під його юрисдикцію і торгують тим самим фінансовим інструментом або деривативами, як зазначено в пунктах (4)–(10) секції С додатка I до цієї Директиви, які пов'язані з таким фінансовим інструментом або посилаються на нього, також тимчасово зупинили торги таким фінансовим інструментом або деривативами чи зняли їх з торгів, якщо тимчасове зупинення або зняття зумовлене ймовірним зловживанням на ринку, пропозицією щодо придбання контрольного пакета акцій або нерозкриттям інсайдерської інформації про емітента або фінансовий інструмент, що порушує статті 7 і 17 Регламенту (ЄС) № 596/2014, за винятком випадків, коли таке тимчасове зупинення або зняття може завдати істотної шкоди інтересам інвесторів або належному функціонуванню ринку.

Кожен повідомлений компетентний орган повинен повідомити про своє рішення ESMA та інших компетентних органів з додаванням пояснення, якщо рішення не передбачає тимчасового зупинення торгів або зняття з торгів фінансового інструмента або деривативів, як зазначено в пунктах (4)–(10) секції С додатка I, які пов'язані з таким фінансовим інструментом або посиляються на нього.

Компетентний орган держави-члена повинен невідкладно оприлюднити таке рішення та повідомити його ESMA та компетентним органам інших держав-членів.

Повідомлені компетентні органи інших держав-членів повинні вимагати, щоб регульовані ринки, інші БТМ, інші ОТМ і систематичні інтерналізатори, які підпадають під їх юрисдикцію і торгують тим самим фінансовим інструментом або деривативами, зазначеними в пунктах (4)–(10) секції С додатка I до цієї Директиви, які пов'язані з таким фінансовим інструментом або посиляються на нього, також тимчасово зупинили торги таким фінансовим інструментом або деривативами чи зняли їх з торгів, якщо тимчасове зупинення або зняття зумовлене ймовірним зловживанням на ринку, пропозицією щодо придбання контрольного пакета акцій або нерозкриттям інсайдерської інформації про емітента або фінансовий інструмент на порушення статей 7 і 17 Регламенту (ЄС) № 596/2014, за винятком випадків, коли таке тимчасове зупинення або зняття може завдати істотної шкоди інтересам інвесторів або належному функціонуванню ринку.

Цей параграф також застосовується в разі скасування тимчасового зупинення торгів фінансовим інструментом або деривативами, зазначеними в пунктах (4)–(10) секції С додатка I, які пов'язані з таким фінансовим інструментом або посиляються на нього.

Процедура повідомлення, зазначена в цьому параграфі, також застосовується у випадку, коли рішення про тимчасове зупинення торгів або зняття з торгів фінансового інструмента або деривативів, як зазначено в пунктах (4)–(10) секції С додатка I, які пов'язані з таким фінансовим інструментом або посиляються на нього, ухвалює компетентний орган відповідно до пунктів (m) та (n) статті 69(2).

Щоб забезпечити пропорційне застосування обов'язку тимчасово зупинити торги такими деривативами або зняти їх з торгів, ESMA розробляє проекти регуляторних технічних стандартів, щоб додатково уточнити випадки, у яких зв'язок між деривативом, що пов'язаний із фінансовим інструментом, торги яким тимчасово зупинені або який знятий з торгів, або посиляється на нього, і первинним фінансовим інструментом передбачає тимчасове зупинення торгів деривативом або зняття його з торгів, щоб досягти мети тимчасового зупинення торгів базисним фінансовим інструментом або зняття його з торгів.

ESMA повинен подати Комісії зазначені проекти регуляторних технічних стандартів до 03 липня 2015 року.

Комісії делеговані повноваження ухвалювати регуляторні технічні стандарти, зазначені у першому підпараграфі, відповідно до статей 10–14 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

3. ESMA розробляє проекти імплементаційних технічних стандартів для визначення формату та строку повідомлення та публікації, зазначених у параграфі 2.

ESMA повинен подати Комісії зазначені проекти імплементаційних технічних стандартів до 03 січня 2016 року.

Комісії надані повноваження ухвалювати імплементаційні технічні стандарти, зазначені у першому підпараграфі, згідно зі статтею 15 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

4. Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 89, щоб визначити перелік обставин, які завдають істотної шкоди інтересам інвесторів та належному функціонуванню ринку, як зазначено в параграфах 1 і 2.

Стаття 53

Доступ до регульованого ринку

1. Держави-члени повинні вимагати, щоб на регульованому ринку встановили, впровадили та підтримували засновані на об'єктивних критеріях прозорі та недискримінаційні правила, які регулюють доступ до регульованого ринку або членство в ньому.

2. У правилах, зазначених у параграфі 1, повинні бути визначені обов'язки членів або учасників, які впливають із:

- (a) структури й адміністрування регульованого ринку;
- (b) правил щодо операцій на ринку;
- (c) професійних стандартів, встановлених для персоналу інвестиційних фірм або кредитних установ, які працюють на ринку;
- (d) умов, встановлених для членів або учасників, інших ніж інвестиційні фірми та кредитні установи, відповідно до параграфа 3;
- (e) правил та процедур здійснення клірингу та розрахунків за операціями, здійсненими на регульованому ринку;

3. Регульовані ринки можуть приймати в якості членів або учасників інвестиційні фірми, кредитні установи, авторизовані згідно з Директивою 2013/36/ЄС, а також інших осіб, що:

- (a) мають достатньо добру репутацію;
- (b) мають достатній рівень торговельної спроможності, компетентності та досвіду;
- (c) мають, якщо застосовно, належні організаційні заходи;
- (d) мають достатні ресурси для здійснення функцій, які вони здійснюють, з урахуванням різних фінансових механізмів, які могли встановити регульовані ринки, щоб гарантувати належні розрахунки за операціями;

4. Держави-члени повинні забезпечити, щоб стосовно операцій, здійснених на регульованому ринку, члени та учасники не були зобов'язані застосовувати один до одного обов'язки, встановлені у статтях 24, 25, 27 і 28. Однак члени або учасники регульованого ринку повинні застосовувати обов'язки, передбачені у статтях 24, 25, 27 і 28, по відношенню до їх клієнтів у випадках, коли, діючи від імені клієнтів, вони виконують їхні розпорядження на регульованому ринку.

5. Держави-члени повинні забезпечити, щоб правила доступу до регульованого ринку або членства чи участі в ньому передбачали безпосередню або віддалену участь інвестиційних фірм і кредитних установ.

6. Держави-члени повинні, без додаткових правових або адміністративних вимог, дозволяти регульованим ринкам з інших держав-членів забезпечувати належні механізми на своїй території, щоб полегшити доступ до таких ринків і торгівлю на них для віддалених членів або учасників, заснованих на їхній території.

Регульований ринок повинен повідомити компетентному органу рідної держави-члена інформацію про державу-члена, у якій він має намір забезпечити такі механізми. Компетентний орган рідної держави-члена повинен повідомити таку інформацію компетентному органу держави-члена, у якій регульований ринок має намір забезпечити такі механізми, упродовж 1 місяця. ESMA може вимагати надання доступу до такої інформації згідно з процедурою та відповідно до умов, визначених у статті 35 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

Компетентний орган рідної держави-члена регульованого ринку повинен, на вимогу компетентного органу держави-члена ведення діяльності і без невинуватої затримки, повідомити інформацію про членів або учасників регульованого ринку, заснованих у такій державі-члені.

7. Держави-члени повинні вимагати від оператора ринку регулярно надавати перелік членів або учасників регульованого ринку компетентному органу регульованого ринку.

Стаття 54

Моніторинг дотримання правил регульованого ринку та інших юридичних обов'язків

1. Держави-члени повинні вимагати, щоб на регульованих ринках встановили та підтримували дієві механізми та процедури, включно з необхідним ресурсом для регулярного моніторингу відповідності їх членів або учасників їхнім правилам. Регульовані ринки повинні здійснювати моніторинг надісланих розпоряджень, включно зі скасуваннями, а також операцій, що здійснюються їх членами або учасниками в їхніх системах, щоб виявляти порушення таких правил, неналежні умови торгівлі, дії, які можуть містити

ознаки поведінки, забороненої згідно з Регламентом (ЄС) № 596/2014, або порушення роботи систем щодо фінансового інструмента.

2. Держави-члени повинні вимагати, щоб оператори регульованих ринків невідкладно повідомляли відповідні компетентні органи про значні порушення їхніх правил, неналежні умови торгівлі, дії, які можуть містити ознаки поведінки, забороненої згідно з Регламентом (ЄС) № 596/2014, або порушення роботи систем щодо фінансового інструмента.

Компетентні органи регульованих ринків повинні повідомляти ESMA та компетентним органам інших держав-членів інформацію, зазначену в першому підпараграфі.

Що стосується дій, які можуть містити ознаки поведінки, забороненої згідно з Регламентом (ЄС) № 596/2014, компетентний орган повинен переконатися, що така поведінка має або мала місце, перш ніж повідомляти компетентним органам інших держав-членів і ESMA.

3. Держави-члени також повинні вимагати, щоб оператор ринку надавав релевантну інформацію без не виправданої затримки органу, компетентному проводити розслідування та притягати до відповідальності за зловживання на регульованому ринку, а також надавав повне сприяння останньому в розслідуванні та притягненні до відповідальності за зловживання на ринку в системах регульованого ринку і через них.

4. Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 89, щоб визначити обставини, що зумовлюють необхідність застосування вимоги щодо надання інформації, як зазначено в параграфі 2 цієї статті.

Стаття 55

Положення щодо центральних контрагентів та розрахунково-клірингових механізмів

1. Без обмеження розділів III, IV або V Регламенту (ЄС) № 648/2012, держави-члени не повинні перешкоджати регульованим ринкам укладати належні домовленості із центральним контрагентом або кліринговою установою та системою розрахунків іншої держави-члена з метою забезпечення клірингу та/або розрахунків за певними або всіма операціями, здійсненими учасниками ринку в їхніх системах.

2. Без обмеження розділів III, IV або V Регламенту (ЄС) № 648/2012, компетентний орган регульованого ринку не повинен заперечувати проти використання центрального контрагента, клірингових установ та/або систем розрахунків в іншій державі-члені, за винятком випадків, коли це явно необхідно для підтримки належного функціонування такого регульованого ринку, і з урахуванням умов для систем розрахунків, встановлених у статті 37(2) цієї Директиви.

Щоб уникнути не виправданого дублювання контролю, компетентний орган повинен враховувати оверсайт/нагляд за діяльністю розрахунково-клірингової системи, що вже здійснюються центральними банками як суб'єктами, що здійснюють оверсайт розрахунково-клірингових систем, або іншими наглядовими органами, наділеними компетенцією стосовно таких систем.

Стаття 56

Перелік регульованих ринків

Кожна держава-член повинна скласти перелік регульованих ринків, для яких вона є рідною державою-членом, і направити такий перелік іншим державам-членам та ESMA. Подібне повідомлення необхідно надавати щодо кожної зміни такого переліку. ESMA повинен опублікувати та оновлювати перелік всіх регульованих ринків на своєму вебсайті. Такий перелік повинен містити унікальний код, встановлений ESMA згідно зі статтею 65(6) для ідентифікації регульованих ринків з метою використання у звітах відповідно до пункту (g) статті 65(1) та пункту (g) статті 65(2) цієї Директиви, а також статей 6, 10 та 26 Регламенту (ЄС) № 600/2014.

ЛІМІТИ ПОЗИЦІЙ, ЗАХОДИ КОНТРОЛЮ УПРАВЛІННЯ ПОЗИЦІЯМИ ЗА ТОВАРНІМИ ДЕРИВАТИВАМИ ТА ЗВІТУВАННЯ

Стаття 57

Ліміти позицій та заходи контролю управління позиціями за товарними деривативами

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб компетентні органи, згідно з методологією розрахунку, визначеною ESMA, встановили та застосовували ліміти на розмір чистої позиції, яку може тримати особа в будь-який момент часу за товарними деривативами, якими торгують на торговельних майданчиках, і за економічно еквівалентними позабіржовими контрактами. Ліміти повинні бути встановлені на основі всіх позицій, які тримає особа, і позицій, які тримають за її дорученням на сукупному рівні групи, щоб:

- (a) запобігти зловживанням на ринку;
- (b) підтримати належні умови ціноутворення та розрахунків, у тому числі запобігти позиціям, які викривляють ринок, і забезпечити, зокрема, конвергенцію між цінами деривативів у місяці постачення та спотовими цінами на базисний товар, без обмеження виявлення ціни на ринку для базисного товару.

Ліміти позицій не застосовуються до позицій, утримуваних нефінансовим суб'єктом або за його дорученням, які в об'єктивно вимірюваний спосіб знижують ризики, прямо пов'язані з комерційною діяльністю такого нефінансового суб'єкта.

2. Ліміти позицій повинні містити чіткі кількісні пороги значення максимального розміру позиції за товарним деривативом, яку можуть тримати особи.

3. ESMA розробляє проекти регуляторних технічних стандартів, щоб визначити методологію розрахунку, яку повинні застосовувати компетентні органи при встановленні лімітів позицій для найближчого місяця постачення та лімітів позицій для інших місяців для товарних деривативів, що виконуються на умовах фізичного постачення або грошових розрахунків, на основі характеристик відповідного деривативу. Методологія розрахунку повинна враховувати принаймні такі фактори:

- (a) строк товарних деривативних контрактів;
- (b) пропозиції на постачення за базисним товаром;
- (c) загальну суму відкритих позицій за таким контрактом і загальну суму відкритих позицій за іншими фінансовими інструментами з тим самим базисним товаром;
- (d) волатильність відповідних ринків, включно з ринками замінних деривативів і базисних товарів;
- (e) кількість і розмір учасників ринку;
- (f) характеристики ринку базисних товарів, у тому числі структури виробництва, споживання та транспортування на ринок;
- (g) розроблення нових контрактів.

ESMA повинен брати до уваги досвід, який стосується лімітів позицій інвестиційних фірм або операторів ринку, які керують роботою торговельного майданчика, або інших юрисдикцій.

ESMA повинен подати Комісії такі проекти регуляторних технічних стандартів, зазначені у першому підпараграфі, до 03 липня 2015 року.

Комісії делеговані повноваження ухвалювати регуляторні технічні стандарти, зазначені у першому підпараграфі, відповідно до статей 10–14 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

4. Компетентний орган повинен встановити ліміти для всіх контрактів щодо товарних деривативів, якими торгують на торговельних майданчиках, на основі методології розрахунку, визначеної ESMA відповідно до параграфу 3. Такий ліміт позиції повинен включати економічно еквівалентні позабіржові контракти.

Компетентний орган повинен переглянути ліміти позицій у разі суттєвої зміни пропозиції для постачення або суми відкритих позицій чи будь-якої іншої суттєвої зміни на ринку з огляду на його визначення пропозиції на

постачення та суми відкритих позицій, а також перевстановити ліміт позицій згідно з методологією розрахунку, розробленою ESMA.

5. Компетентні органи повинні повідомити ESMA точні ліміти позицій, які вони мають намір встановити згідно з методологією розрахунку, встановленою ESMA відповідно до параграфа 3. Протягом двох місяців після отримання такого повідомлення ESMA видає відповідному компетентному органу висновок за результатами оцінювання сумісності лімітів позицій із цілями параграфа 1 і методології розрахунку, встановленої ESMA відповідно до параграфа 3. ESMA публікує такий висновок на своєму вебсайті. Відповідний компетентний орган повинен змінити ліміти позицій відповідно до висновку ESMA або надати ESMA обґрунтування того, чому така зміна не вважається необхідною. Якщо компетентний орган встановлює ліміти всупереч висновку ESMA, він повинен невідкладно опублікувати на своєму вебсайті повідомлення з повним поясненням причин таких дій.

Якщо ESMA визначає, що ліміт позиції не відповідає методології розрахунку в параграфі 3, він повинен вжити заходів у межах своїх повноважень відповідно до статті 17 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

6. Якщо тим самим товарним деривативом торгують у значних обсягах на торговельних майданчиках у більш ніж одній юрисдикції, компетентний орган торговельного майданчика з найбільшим обсягом торгів (далі — центральний компетентний орган) повинен встановити єдиний ліміт позиції, який застосовується до всіх торгів таким контрактом. Центральний компетентний орган повинен провести консультації з компетентними органами інших торговельних майданчиків, на яких таким деривативом торгують у значних обсягах, щодо застосовного єдиного ліміту позиції та будь-яких переглядів такого єдиного ліміту позиції. Якщо компетентні органи не згодні, вони повинні вказати в письмовій формі повні та детальні причини того, чому вони вважають, що вимоги, встановлені в параграфі 1, не дотримані. ESMA повинен врегулювати будь-який спір, що впливає з незгоди компетентних органів, у межах своїх повноважень відповідно до статті 19 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

Компетентні органи торговельних майданчиків, на яких торгують тим самим товарним деривативом, а також компетентні органи власників позицій за таким товарним деривативом повинні впровадити механізми співпраці, включно з обміном релевантними даними, щоб уможливити моніторинг і забезпечення дотримання єдиного ліміту позиції.

7. ESMA принаймні раз на рік повинен здійснювати моніторинг того, як компетентні органи впровадили ліміти позицій, встановлені згідно з методологією розрахунку, встановленою ESMA відповідно до параграфа 3. При цьому ESMA повинен забезпечити ефективне застосування ліміту позиції до того самого контракту незалежно від місця, де ним торгують, відповідно до параграфа 6.

8. Держави-члени повинні забезпечити, щоб інвестиційна фірма або оператор ринку, що керує роботою торговельного майданчика, на якому торгують товарними деривативами, застосовували заходи контролю управління позиціями. До таких заходів контролю принаймні повинні належати повноваження торговельного майданчика:

- (a) здійснювати моніторинг за сумами відкритих позицій осіб;
- (b) отримувати доступ до інформації, у тому числі до всієї відповідної документації, отриманої від осіб, про розмір та мету позиції або експозицію, інформації про бенефіціарних або основних власників, будь-які домовленості про спільні дії, а також будь-які пов'язані активи чи зобов'язання на базисному ринку;
- (c) вимагати від особи закрити або зменшити позицію на постійній або тимчасовій основі, залежно від обставин, і в односторонньому порядку вживати належних заходів для забезпечення закриття або зменшення позиції, якщо особа не виконає вимогу;
- (d) у відповідних випадках, вимагати від особи забезпечити ліквідність на ринку за погодженою ціною та в погодженому обсязі на тимчасовій основі з явним наміром пом'якшити вплив великої або переважної позиції;

9. Ліміти позицій та заходи контролю управління позиціями повинні бути прозорими та недискримінаційними і визначати, як вони застосовуються до осіб, а також враховувати характер і склад

учасників ринку та використання ними контрактів, виставлених на торги.

10. Інвестиційна фірма або оператор ринку, що керує роботою торговельного майданчика, повинні повідомити компетентному органу інформацію про заходи контролю управління позиціями.

Компетентний орган повинен повідомити таку саму інформацію, а також інформацію про встановлені ним ліміти позицій ESMA, що повинен опублікувати та вести на своєму вебсайті базу даних, у якій узагальнені ліміти позицій і заходи контролю управління позиціями.

11. Ліміти позицій у параграфі 1 повинні бути встановлені компетентними органами відповідно до пункту (р) статті 69(2).

12. ESMA розробляє проекти регуляторних технічних стандартів, щоб визначити:

- (a) критерії та методи визначення того, чи позиція може бути класифікована як така, що знижує ризики, безпосередньо пов'язані з комерційною діяльністю;
- (b) методи визначення того, коли позиції особи підлягають агрегації в межах групи;
- (c) критерії визначення того, чи контракт є економічно еквівалентним позабіржовим контрактом до контракту, яким торгують на торговельному майданчику, як зазначено в параграфі 1, у спосіб, що полегшує звітування про відкриті позиції за еквівалентними позабіржовими контрактами відповідному компетентному органу, як визначено у статті 58(2);
- (d) означення того самого товарного деривативу та значних обсягів відповідно до параграфа 6 цієї статті;
- (e) методологію агрегації та нетінгу позицій за позабіржовими товарними деривативами та товарними деривативами, якими торгують на майданчику, з метою визначення чистої позиції для цілей оцінювання дотримання лімітів. Такі методології повинні встановлювати критерії визначення того, які позиції підлягають взаємозаліку, і не повинні сприяти нарощуванню позицій у спосіб, що суперечить цілям, визначеним у параграфі 1 цієї статті;
- (f) процедуру, що визначає, як особи можуть подати заяву про звільнення від зобов'язань згідно з другим підпараграфом параграфа 1 цієї статті і як відповідний компетентний орган задовольнятиме такі заяви;
- (g) метод розрахунку для визначення майданчика з найбільшим обсягом торгів товарним деривативом і значних обсягів згідно з параграфом 6 цієї статті.

ESMA повинен подати Комісії такі проекти регуляторних технічних стандартів, зазначені у першому підпараграфі, до 03 липня 2015 року.

Комісії делеговані повноваження ухвалювати регуляторні технічні стандарти, зазначені у першому підпараграфі, відповідно до статей 10–14 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

13. Компетентні органи не повинні встановлювати ліміти, які є більш обмежувальними, ніж ліміти, ухвалені відповідно до параграфа 1, крім виняткових випадків, коли вони об'єктивно обґрунтовані та пропорційні з урахуванням ліквідності конкретного ринку та належного функціонування такого ринку. Компетентні органи повинні опублікувати на своєму вебсайті інформацію про більш обмежувальні ліміти позицій, які вони вирішили встановити і які повинні діяти протягом початкового періоду, що не перевищує шість місяців із дати їх публікації на вебсайті. Строк дії більш обмежувальних лімітів позиції може бути продовжений на додаткові періоди, кожен з яких не перевищує шість місяців, якщо продовжують застосовуватися підстави для обмеження. Якщо після завершення шести місяців строк їх дії не буде продовжений, він автоматично завершується.

Якщо компетентні органи ухвалюють рішення про встановлення більш обмежувальних лімітів позицій, вони повинні повідомити ESMA. Таке повідомлення повинне містити обґрунтування більш обмежувальних лімітів позицій. ESMA повинен, протягом 24 годин, видати висновок, чи, на його думку, більш обмежувальні ліміти позицій є необхідними для конкретного виняткового випадку. Висновок повинен бути опублікований на вебсайті ESMA.

Якщо компетентний орган встановлює ліміти всупереч висновку ESMA, він повинен невідкладно опублікувати на своєму вебсайті повідомлення з повним поясненням причин таких дій.

14. Держави-члени повинні забезпечити, щоб компетентні органи могли здійснювати свої повноваження застосовувати санкції згідно із цією Директивою за недотримання лімітів позицій, встановлених відповідно до цієї статті, до:

- (a) позицій осіб, які розташовані або працюють на їхній території або за кордоном, що перевищують ліміти для товарних деривативних контрактів, встановлені компетентним органом для контрактів на торговельних майданчиках, які розташовані або працюють на їхній території, або для економічно еквівалентних позабіржових контрактів;
- (b) позицій осіб, які розташовані або працюють на їхній території, що перевищують ліміти для товарних деривативних контрактів, встановлені компетентними органами інших держав-членів.

Стаття 58

Звітування про позиції за категоріями власників позицій

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб інвестиційна фірма або оператор ринку, що керує роботою торговельного майданчика, на якому торгують товарними деривативами, квотами на викиди або деривативами на них:

- (a) оприлюднювали щотижневий звіт про сукупні позиції, що їх тримають різні категорії осіб за різними товарними деривативами, квотами на викиди або деривативами на них, якими торгують на їхньому торговельному майданчику, із зазначенням довгих і коротких позицій за такими категоріями, їх змін з моменту оприлюднення першого звіту, відсотка, який становить кожна категорія від загальної суми відкритих позицій, і кількості осіб, які тримають позицію за кожною категорією відповідно до параграфа 4, і подавали такий звіт компетентному органу та ESMA; потім ESMA повинен у централізованому порядку опублікувати інформацію, що входить до таких звітів;
- (b) надавали компетентному органу повний розподіл позицій, що їх тримають такі особи, включно з їх членами або учасниками та клієнтами, на такому торговельному майданчику, принаймні щодня.

Обов'язок, встановлений в пункті (a), застосовується, тільки коли кількість осіб і їхніх відкритих позицій перевищує мінімальні порогові значення.

2. Держави-члени повинні забезпечити, щоб інвестиційні фірми, які торгують товарними деривативами, квотами на викиди або деривативами на них за межами торговельного майданчика, надавали компетентному органу торговельного майданчика, на якому торгують товарними деривативами, квотами на викиди або деривативами на них, або центральному компетентному органу, якщо товарними деривативами, квотами на викиди або деривативами на них торгують у значних обсягах на торговельних майданчиках у більш ніж одній юрисдикції, принаймні повний розподіл їхніх позицій за товарними деривативами, квотами на викиди або деривативами на них, якими торгують на торговельному майданчику, і за економічно еквівалентними позабіржовими контрактами, а також таку саму інформацію про їхніх клієнтів і клієнтів таких клієнтів аж до кінцевого клієнта згідно зі статтею 26 Регламенту (ЄС) № 600/2014 і, якщо застосовно, статтею 8 Регламенту (ЄС) № 1227/2011.

3. Щоб уможливити моніторинг відповідності статті 57(1), держави-члени повинні вимагати від членів або учасників регульованих ринків, БТМ і клієнтів ОТМ повідомляти інвестиційній фірмі або оператору ринку, що керує роботою такого торговельного майданчика, інформацію про власні позиції, утримувані в рамках контрактів, якими торгують на такому торговельному майданчику, принаймні щодня, а також таку саму інформацію про їхніх клієнтів і клієнтів таких клієнтів аж до кінцевого клієнта.

4. Осіб, які тримають позиції за товарними деривативами, квотами на викиди або деривативами на них, інвестиційна фірма або оператор ринку, що керує роботою такого торговельного майданчика, класифікує за характером їхньої основної діяльності, з урахуванням будь-якої застосовної авторизації, як:

- (a) інвестиційні фірми або кредитні установи;
- (b)

інвестиційні фонди: як компанії колективного інвестування в обігові цінні папери (UCITS), як означено в Директиві 2009/65/ЄС, або як управителів альтернативних інвестиційних фондів, як означено у Директиві 2011/61/ЄС;

- (c) інші фінансові установи, у тому числі страхові компанії та перестрахові компанії, як означено в Директиві 2009/138/ЄС, а також установи професійного пенсійного забезпечення, як означено в Директиві 2003/41/ЄС;
- (d) комерційні суб'єкти;
- (e) у випадку квот на викиди або деривативів на них, як операторів з обов'язками щодо відповідності згідно з Директивою 2003/87/ЄС.

У звітах, зазначених у пункті (а) параграфу 1, повинні бути вказані кількість довгих і коротких позицій за категорією осіб, будь-які їх зміни з моменту опублікування попереднього звіту, відсоток загальної суми відкритих позицій за кожною категорією, а також кількість осіб у кожній категорії.

У звітах, зазначених у пункті (а) параграфу 1, і в розподілах, зазначених у параграфі 2, повинні розрізнятися:

- (a) позиції, ідентифіковані як позиції, які в об'єктивно вимірюваний спосіб знижують ризики, безпосередньо пов'язані з комерційною діяльністю; та
- (b) інші позиції.

5. ESMA розробляє проекти імплементаційних технічних стандартів, щоб визначити формат звітів, зазначених у пункті (а) параграфу 1, і розподілів, зазначених у параграфі 2.

ESMA повинен подати Комісії зазначені проекти імплементаційних технічних стандартів до 03 січня 2016 року.

Комісії надані повноваження ухвалювати імплементаційні технічні стандарти, зазначені у першому підпараграфі, згідно зі статтею 15 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

У випадку квот на викиди або деривативів на них, звітування не обмежує обов'язки щодо відповідності згідно з Директивою 2003/87/ЄС.

6. Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти згідно зі статтею 89, щоб визначити порогові значення, зазначені у другому підпараграфі параграфу 1 цієї статті, з урахуванням загальної суми відкритих позицій та їх розміру, а також загальної кількості осіб, які тримають позицію.

7. ESMA розробляє проекти імплементаційних технічних стандартів, щоб визначити заходи, згідно з якими всі звіти, зазначені в пункті (а) параграфу 1, необхідно буде надсилати в указаний час щотижня для їх централізованої публікації останнім.

ESMA повинен подати Комісії зазначені проекти імплементаційних технічних стандартів до 03 січня 2016 року.

Комісії надані повноваження ухвалювати імплементаційні технічні стандарти, зазначені у першому підпараграфі, згідно зі статтею 15 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

РОЗДІЛ V

ПОСЛУГИ З ПОВІДОМЛЕННЯ ДАНИХ

Секція 1

Процедури авторизації надавачів послуг з повідомлення даних

Стаття 59

Вимога щодо авторизації

1. Держави-члени повинні вимагати, щоб надання послуг з повідомлення даних, описаних у секції D додатку I, як постійний рід занять або діяльність підлягало попередній авторизації згідно із цією секцією. Така авторизація повинна надаватися компетентним органом держави-члена розташування головного офісу, призначеним відповідно до статті 67.

2. Як відступ від параграфа 1, держави-члени повинні дозволяти інвестиційній фірмі або оператору ринку, що керує роботою торговельного майданчика, керувати послугами з повідомлення даних затвердженого механізму публікації, надавача зведених даних і затвердженого механізму звітування за умови попередньої перевірки їх відповідності цьому розділу. Така послуга повинна бути включена в їхню авторизацію.

3. Держави-члени повинні реєструвати всіх надавачів послуг з повідомлення даних. Такий реєстр повинен перебувати в загальному доступі та містити інформацію про послуги, на надання яких авторизований надавач послуг з повідомлення даних. Він підлягає регулярному оновленню. Про кожну авторизацію необхідно повідомляти ESMA.

ESMA повинен створити перелік всіх надавачів послуг з повідомлення даних у Союзі. Такий перелік повинен містити інформацію про послуги, на надання яких авторизований надавач послуг з повідомлення даних, і підлягає регулярному оновленню. ESMA повинен опублікувати та оновлювати такий перелік на своєму вебсайті.

Якщо компетентний орган відкликав авторизацію згідно зі статтею 62, інформацію про таке відкликання необхідно публікувати в переліку протягом 5 років.

4. Держави-члени повинні вимагати, щоб надавачі послуг з повідомлення даних надавали свої послуги під наглядом компетентного органу. Держави-члени повинні забезпечити, щоб компетентні органи регулярно перевіряли відповідність надавачів послуг з повідомлення даних цьому розділу. Вони також повинні забезпечити, щоб компетентні органи здійснювали моніторинг постійної відповідності надавачів послуг з повідомлення даних умовам початкової авторизації, встановленим згідно із цим розділом.

Стаття 60

Сфера дії авторизації

1. Держави-член розташування головного офісу повинна забезпечити, щоб в авторизації була зазначена послуга з повідомлення даних, на надання якої авторизований надавач послуг з повідомлення даних. Надавач послуг з повідомлення даних, що має намір розширити свою діяльність на додаткові послуги з повідомлення даних, повинен подати заяву про розширення авторизації.

2. Авторизація діє на всій території Союзу та дозволяє надавачу послуг з повідомлення даних надавати послуги, на надання яких він був авторизований, на території Союзу.

Стаття 61

Процедури задоволення та відхилення заяв про надання авторизації

1. Компетентний орган не повинен надавати авторизацію, якщо і доки він не буде повністю переконаний у відповідності заявника всім вимогам, які передбачені в положеннях, ухвалених відповідно до цієї Директиви.

2. Надавач послуг з повідомлення даних повинен надати всю інформацію, включно з програмою діяльності, у якій, між іншим, визначені передбачені види послуг та організаційна структура, які необхідні, щоб компетентний орган переконався, що на момент початкової авторизації надавач послуг з повідомлення даних вжив всіх заходів для виконання своїх зобов'язань згідно з положеннями цього розділу.

3. Заявника повідомляють про надання або відмову в наданні авторизації протягом шести місяців після подання повної заяви.

4. ESMA розробляє проекти регуляторних технічних стандартів, щоб визначити:

(a) інформацію, яка повинна бути надана компетентному органу згідно з параграфом 2, включно з програмою діяльності;

(b) інформацію, що її вказують у повідомленнях відповідно до статті 63(3).

ESMA повинен подати Комісії проекти регуляторних технічних стандартів, зазначені у першому підпараграфі, до 03 липня 2015 року.

Комісії делеговані повноваження ухвалювати регуляторні технічні стандарти, зазначені у першому підпараграфі, відповідно до статей 10–14 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

▼C2

5. ESMA розробляє проекти імплементаційних технічних стандартів, щоб визначити стандартні форми, шаблони та процедури повідомлення або надання інформації, передбаченої в параграфі 2 цієї статті та у статті 63(3).

▼B

ESMA повинен подати Комісії зазначені проекти імплементаційних технічних стандартів до 03 січня 2016 року.

Комісії надані повноваження ухвалювати імплементаційні технічні стандарти, зазначені у першому підпараграфі, згідно зі статтею 15 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

Стаття 62

Відкликання авторизації

Компетентний орган може відкликати авторизацію, видану надавачу послуг з повідомлення даних, якщо такий надавач:

- (a) не користується авторизацією упродовж 12 місяців, прямо відмовляється від авторизації або не надавав послуги з повідомлення даних упродовж останніх шести місяців, якщо тільки відповідна держава-член не передбачила припинення дії авторизації у таких випадках;
- (b) отримав авторизацію шляхом надання неправдивих заяв або використання інших неналежних засобів;
- (c) більше не відповідає умовам, згідно з якими було надано авторизацію;
- (d) серйозно або систематично порушував положення цієї Директиви або Регламенту (ЄС) № 600/2014;

Стаття 63

Вимоги до органу управління надавача послуг з повідомлення даних

1. Держави-члени повинні вимагати, щоб усі члени органу управління надавача послуг з повідомлення даних постійно мали достатньо добру репутацію, володіли достатніми знаннями, навичками та досвідом і приділяли достатньо часу виконанню своїх обов'язків.

Орган управління повинен володіти належними колективними знаннями, навичками та досвідом, щоб мати змогу розуміти діяльність надавача послуг з повідомлення даних. Кожен член органу управління повинен діяти чесно, добросовісно та з незалежністю думки для ефективного оскарження рішень вищого керівництва, якщо необхідно, та для ефективного нагляду та контролю за виробленням й ухваленням управлінських рішень, за необхідності.

Якщо оператор ринку бажає отримати авторизацію для здійснення діяльності затвердженого механізму публікації, надавача зведених даних або затвердженого механізму звітування і члени органу управління затвердженого механізму публікації, надавача зведених даних або затвердженого механізму звітування також є членами органу управління регульованого ринку, вважається, що такі особи відповідають вимозі, встановленій у першому підпараграфі.

2. ESMA повинен, до 03 січня 2016 року, розробити настанови щодо оцінювання придатності членів органу управління, описаної в параграфі 1, з урахуванням різних ролей і функцій, які вони виконують, і необхідності уникнення конфліктів інтересів між членами органу управління та користувачами затвердженого механізму публікації, надавача зведених даних або затвердженого механізму звітування.

3. Держави-члени повинні вимагати від надавача послуг з повідомлення даних повідомляти компетентний орган про всіх членів його органу управління та про будь-які зміни у його складі разом з усією інформацією, необхідною для оцінювання відповідності суб'єкта параграфу 1.

4. Держави-члени повинні забезпечити, щоб орган управління надавача послуг з повідомлення даних визначав і контролював впровадження механізмів управління, які забезпечують ефективне та розумне управління організацією, у тому числі розподіл обов'язків в організації та запобігання конфліктам інтересів, у спосіб, що забезпечує цілісність ринку та захист інтересів його клієнтів.

5. Компетентний орган повинен відмовити в наданні авторизації, якщо він не переконаний, що особа чи особи, які фактично керують діяльністю надавача послуг з повідомлення даних, мають достатньо добру репутацію, або за наявності об'єктивних і явних підстав вважати, що пропонувані зміни в керівництві надавача становлять загрозу для надійного та розумного управління ним, належного врахування інтересів його клієнтів та для цілісності ринку.

Секція 2

Умови для затверджених механізмів публікації

Стаття 64

Організаційні вимоги

1. Рідна держава-член повинна вимагати, щоб затверджений механізм публікації мав належні політики та механізми оприлюднення інформації, що вимагається згідно зі статтями 20 і 21 Регламенту (ЄС) № 600/2014, максимально наближено, наскільки це технічно можливо, до реального часу на розумній комерційній основі. Інформація повинна бути доступною на безоплатній основі через 15 хвилин після її публікації затвердженим механізмом публікації. Рідна держава-член повинна вимагати, щоб затверджений механізм публікації був здатний ефективно та послідовно розповсюджувати таку інформацію у спосіб, що забезпечує швидкий доступ до інформації, на недискримінаційній основі та у форматі, що полегшує консолідацію інформації з подібними даними з інших джерел.

2. Інформація, оприлюднена затвердженим механізмом публікації згідно з параграфом 1, повинна включати принаймні такі дані:

- (a) ідентифікатор фінансового інструмента;
- (b) ціну, за якою була здійснена операція;
- (c) обсяг операції;
- (d) час операції;
- (e) час звітування про операцію;
- (f) валюту операції;
- (g) код торговельного майданчика, на якому була виконана операція або, якщо операція була виконана через системного інтерналізатора, код «SI» або, в іншому випадку, код «OTC»;
- (h) якщо застосовно, зазначення того, що до операції застосовувалися особливі умови.

3. Рідна держава-член повинна вимагати, щоб затверджений механізм публікації використовував і підтримував дієві адміністративні механізми, призначені для запобігання конфліктам інтересів з його клієнтами. Зокрема, затверджений механізм публікації, який також є оператором ринку або інвестиційною фірмою, повинен опрацьовувати всю зібрану інформацію в недискримінаційний спосіб і повинен використовувати та підтримувати належні механізми для відокремлення різних видів діяльності.

4. Рідна держава-член повинна вимагати, щоб затверджений механізм публікації мав надійні механізми захисту, призначені для гарантування безпеки засобів передачі інформації, мінімізації ризику пошкодження даних і несанкціонованого доступу, а також для запобігання витоку інформації до публікації. Затверджений

механізм публікації повинен підтримувати належні ресурси та мати резервні засоби, щоб пропонувати свої послуги та підтримувати їх безперервне надання.

5. Рідна держава-член повинна вимагати, щоб затверджений механізм публікації мав системи, які можуть ефективно перевіряти повноту торгових звітів, виявляти пропущену інформацію та явні помилки і вимагати повторної передачі будь-яких таких помилкових звітів.

6. ESMA розробляє проекти регуляторних технічних стандартів для визначення спільних форматів, стандартів даних і технічних механізмів, які спрощують консолідацію інформації, як зазначено в параграфі 1.

ESMA повинен подати Комісії проекти регуляторних технічних стандартів, зазначені у першому підпараграфі, до 03 липня 2015 року.

Комісії делеговані повноваження ухвалювати регуляторні технічні стандарти, зазначені у першому підпараграфі, відповідно до статей 10–14 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

7. Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 89, які уточнюють, що є розумною комерційною основою для оприлюднення інформації, як зазначено в параграфі 1 цієї статті.

8. ESMA розробляє проекти регуляторних технічних стандартів, у яких визначені:

- (a) засоби, за допомогою яких затверджений механізм публікації може виконати обов'язок щодо публікації інформації, зазначений у параграфі 1;
- (b) зміст інформації, опублікованої згідно з параграфом 1, включно з принаймні інформацією, зазначеною в параграфі 2, так щоб уможливити публікацію інформації, що вимагається згідно зі статтею 64;
- (c) конкретні організаційні вимоги, встановлені в параграфах 3, 4 і 5.

ESMA повинен подати Комісії зазначені проекти регуляторних технічних стандартів до 03 липня 2015 року.

Комісії делеговані повноваження ухвалювати регуляторні технічні стандарти, зазначені у першому підпараграфі, відповідно до статей 10–14 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

Секція 3

Умови для надавачів зведених даних

Стаття 65

Організаційні вимоги

1. Рідна держава-член повинна вимагати, щоб надавач зведених даних мав належні політики та механізми для збору інформації, оприлюдненої згідно зі статтями 6 і 20 Регламенту (ЄС) № 600/2014, її консолідації в безперервний потік електронних даних та оприлюднення інформації максимально наближено, наскільки це технічно можливо, до реального часу на розумній комерційній основі.

Така інформація повинна містити, принаймні, такі дані:

- (a) ідентифікатор фінансового інструмента;
- (b) ціну, за якою була здійснена операція;
- (c) обсяг операції;
- (d) час операції;
- (e) час звітування про операцію;
- (f) валюту операції;
- (g) код торговельного майданчика, на якому була виконана операція або, якщо операція була виконана через системного інтерналізатора, код «SI» або, в іншому випадку, код «OTC»;
- (h) якщо застосовно, інформацію про те, що комп'ютерний алгоритм в інвестиційній фірмі

використовувався для ухвалення інвестиційного рішення та виконання операції;

- (i) якщо застосовно, зазначення того, що до операції застосовувалися особливі умови;
- (j) якщо обов'язок щодо оприлюднення інформації, вказаний у статті 3(1) Регламенту (ЄС) № 600/2014, був скасований відповідно до пункту (а) або (б) статті 4(1) зазначеного Регламенту, позначка, що вказує, яка із зазначених у ньому підстав для скасування була застосована до операції.

Інформація повинна бути доступною на безоплатній основі через 15 хвилин після її публікації надавачем зведених даних. Рідна держава-член повинна вимагати, щоб надавач зведених даних був здатний ефективно та послідовно розповсюджувати таку інформацію у спосіб, що забезпечує швидкий доступ до інформації, на недискримінаційній основі та у форматах, які є легкодоступними та придатними для використання учасниками ринку.

2. Рідна держава-член повинна вимагати, щоб надавач зведених даних мав належні політики та механізми для збору інформації, оприлюдненої згідно зі статтями 10 і 21 Регламенту (ЄС) № 600/2014, її консолідації в безперервний потік електронних даних та оприлюднення такої інформації максимально наближено, наскільки це технічно можливо, до реального часу на розумній комерційній основі, включно з принаймні такими даними:

- (a) ідентифікатор або ідентифікаційні характеристики фінансового інструмента;
- (b) ціна, за якою була здійснена операція;
- (c) обсяг операції;
- (d) час операції;
- (e) час звітування про операцію;
- (f) валюта операції;
- (g) код торговельного майданчика, на якому була виконана операція або, якщо операція була виконана через системного інтерналізатора, код «SI» або, в іншому випадку, код «OTC»;
- (h) якщо застосовно, зазначення того, що до операції застосовувалися особливі умови.

Інформація повинна бути доступною на безоплатній основі через 15 хвилин після її публікації надавачем зведених даних. Рідна держава-член повинна вимагати, щоб надавач зведених даних був здатний ефективно та послідовно розповсюджувати таку інформацію у спосіб, що забезпечує швидкий доступ до інформації, на недискримінаційній основі та у загальноприйнятих форматах, які є сумісними (взаємодійними), легкодоступними та придатними для використання учасниками ринку.

3. Рідна держава-член повинна вимагати, щоб надавач зведених даних забезпечив консолідацію даних, отриманих від усіх регульованих ринків, БТМ, ОТМ і затверджених механізмів публікації, для фінансових інструментів, визначених у регуляторних технічних стандартах відповідно до пункту (с) параграфа 8.

4. Рідна держава-член повинна вимагати, щоб надавач зведених даних використовував і підтримував дієві адміністративні механізми, призначені для запобігання конфліктам інтересів. Зокрема, оператор ринку або затверджений механізм публікації, який також керує роботою консолідованої стрічки новин, повинен опрацьовувати всю зібрану інформацію в недискримінаційний спосіб і повинен використовувати та підтримувати належні механізми для відокремлення різних напрямів діяльності.

5. Рідна держава-член повинна вимагати, щоб надавач зведених даних мав надійні механізми захисту, призначені для гарантування безпеки й автентифікації засобів передачі інформації та мінімізації ризику пошкодження даних і несанкціонованого доступу. Рідна держава-член повинна вимагати, щоб надавач зведених даних підтримував належні ресурси та мав резервні засоби, щоб пропонувати свої послуги та підтримувати їх надання на постійній основі.

6. ESMA розробляє проекти регуляторних технічних стандартів, щоб визначити стандарти даних і формати публікації інформації згідно зі статтями 6, 10, 20 і 21 Регламенту (ЄС) № 600/2014, включно з ідентифікатором фінансового інструмента, ціною, кількістю, часом, валютою, ідентифікатором майданчика та зазначенням особливих умов, які застосовувалися до операції, а також технічні механізми, які сприяють

ефективному та послідовному розповсюдженню інформації у спосіб, що забезпечує її легкодоступність і придатність для використання учасниками ринку, як зазначено в параграфах 1 і 2, включно із зазначенням додаткових послуг, які може надавати надавач зведених даних і які підвищують ефективність ринку.

ESMA повинен подати Комісії проекти регуляторних технічних стандартів, зазначені у першому підпараграфі, до 03 липня 2015 року стосовно інформації, опублікованої відповідно до статей 6 і 20 Регламенту (ЄС) № 600/2014, і до 03 липня 2015 року стосовно інформації, опублікованої відповідно до статей 10 і 21 Регламенту (ЄС) № 600/2014.

Комісії делеговані повноваження ухвалювати регуляторні технічні стандарти, зазначені у першому підпараграфі, відповідно до статей 10–14 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

7. Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 89, які уточнюють, що є розумною комерційною основою для надання доступу до потоків даних, як зазначено в параграфах 1 і 2 цієї статті.

8. ESMA розробляє проекти регуляторних технічних стандартів, у яких визначені:

- (a) засоби, за допомогою яких надавач зведених даних може виконати обов'язок щодо публікації інформації, зазначений у параграфах 1 і 2;
- (b) зміст інформації, опублікованої відповідно до параграфів 1 і 2;
- (c) фінансові інструменти, дані про які повинні бути надані в потоці даних, а для непайових фінансових інструментів — торговельні майданчики та затверджені механізми публікації, що їх необхідно включити;
- (d) інші засоби, які забезпечують, щоб дані, опубліковані різними надавачами зведених даних, були узгодженими, уможлилювали комплексне відображення та перехресні посилання з подібними даними з інших джерел та могли бути агреговані на рівні Союзу;
- (e) конкретні організаційні вимоги, встановлені в параграфах 4 і 5.

ESMA повинен подати Комісії зазначені проекти регуляторних технічних стандартів до 03 липня 2015 року.

Комісії делеговані повноваження ухвалювати регуляторні технічні стандарти, зазначені у першому підпараграфі, відповідно до статей 10–14 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

Секція 4

Умови для затверджених механізмів звітування

Стаття 66

Організаційні вимоги

1. Рідна держава-член повинна вимагати, щоб затверджений механізм звітування мав належні політики та механізми повідомлення інформації, що вимагається згідно зі статтею 26 Регламенту (ЄС) № 600/2014, якомога швидше, але не пізніше ніж до кінця робочого дня, наступного за днем здійснення операції. Така інформація повинна бути повідомлена відповідно до вимог, встановлених у статті 26 Регламенту (ЄС) № 600/2014.

2. Рідна держава-член повинна вимагати, щоб затверджений механізм звітування використовував і підтримував дієві адміністративні механізми, призначені для запобігання конфліктам інтересів з його клієнтами. Зокрема, затверджений механізм звітування, який також є оператором ринку або інвестиційною фірмою, повинен опрацьовувати всю зібрану інформацію в недискримінаційний спосіб і повинен використовувати та підтримувати належні механізми для відокремлення різних напрямів діяльності.

3. Рідна держава-член повинна вимагати, щоб затверджений механізм звітування мав надійні механізми захисту, призначені для гарантування безпеки й автентифікації засобів передачі інформації, мінімізації ризику пошкодження даних і несанкціонованого доступу, а також для запобігання витоку інформації та забезпечення конфіденційності даних на постійній основі. Рідна держава-член повинна вимагати, щоб

затверджений механізм звітування підтримував належні ресурси та мав резервні засоби, щоб пропонувати свої послуги та підтримувати їх безперервне надання.

4. Рідна держава-член повинна вимагати, щоб затверджений механізм звітування мав системи, які можуть ефективно перевіряти повноту звітів про операції, виявляти пропущену інформацію та явні помилки з вини інвестиційної фірми і в разі наявності такої помилки або пропущеної інформації повідомляти дані про помилку або пропущену інформацію та вимагати повторної передачі будь-яких таких помилкових звітів.

Рідна держава-член також повинна вимагати, щоб затверджений механізм звітування мав системи, які дають змогу затвердженому механізму звітування виявляти помилки або пропущену інформацію з вини затвердженого механізму звітування, а також виправляти та передавати або повторно передавати, у відповідних випадках, точні та повні звіти про операції компетентному органу.

5. ESMA розробляє проекти регуляторних технічних стандартів, у яких визначені:

- (a) засоби, за допомогою яких затверджений механізм звітування може виконати обов'язок щодо надання інформації, зазначений у параграфі 1; та
- (b) конкретні організаційні вимоги, встановлені в параграфах 2, 3 і 4.

ESMA повинен подати Комісії зазначені проекти регуляторних технічних стандартів до 03 липня 2015 року.

Комісії делеговані повноваження ухвалювати регуляторні технічні стандарти, зазначені у першому підпараграфі, відповідно до статей 10–14 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

РОЗДІЛ VI

КОМПЕТЕНТНІ ОРГАНИ

ГЛАВА I

Процедури призначення, повноваження та процедури відшкодування шкоди

Стаття 67

Призначення компетентних органів

1. Кожна держава-член повинна призначити компетентні органи для виконання кожного з обов'язків, передбачених різними положеннями Регламенту (ЄС) № 600/2014 та цієї Директиви. Держави-члени повинні повідомити Комісії, ESMA та компетентним органам інших держав-членів інформацію про компетентні органи, відповідальні за забезпечення виконання кожного із зазначених обов'язків, а також про будь-який розподіл таких обов'язків.

2. Компетентні органи, зазначені в параграфі 1, повинні бути органами публічної влади, без обмеження можливості делегування завдань іншим суб'єктам у випадках, коли це прямо передбачено у статті 29(4).

Будь-яке делегування завдань суб'єктам, іншим ніж органи, зазначені в параграфі 1, не повинне передбачати здійснення публічної влади або використання дискреційних повноважень при ухваленні рішень. Держави-члени повинні вимагати, щоб перед делегуванням компетентні органи вжили всіх можливих заходів, щоб забезпечити, що суб'єкт, якому делегують завдання, має спроможність і ресурси для ефективного виконання всіх завдань і що делегування здійснюється тільки в разі встановлення чітко визначених і задокументованих рамок виконання будь-яких делегованих завдань із зазначенням завдань, які підлягають виконанню, а також умов їх виконання. Такі умови повинні містити положення, згідно з яким відповідний суб'єкт зобов'язаний діяти і бути організованим у спосіб, що дає змогу уникнути конфлікту інтересів, і таким чином, щоб інформація, отримана при виконанні делегованих завдань, не використовувалася недобросовісно або для обмеження конкуренції. Кінцеву відповідальність за нагляд за дотриманням цієї Директиви та її імплементаційних інструментів несе компетентний орган або органи, призначені згідно з параграфом 1.

Держави-члени повинні повідомити Комісію, ESMA та компетентні органи інших держав-членів про будь-які укладені домовленості щодо делегування завдань, включно з точними умовами, які регулюють таке делегування.

3. Комісія публікує та підтримує в актуальному стані на своєму вебсайті перелік компетентних органів, зазначених у параграфах 1 та 2.

Стаття 68

Співпраця між органами однієї держави-члена

Якщо держава-член призначає більш ніж один компетентний орган для забезпечення дотримання положень цієї Директиви або Регламенту (ЄС) № 600/2014, їхні відповідні ролі повинні бути чітко визначені і вони повинні тісно співпрацювати між собою.

Кожна держава-член повинна вимагати, щоб така співпраця також існувала між компетентними органами для цілей цієї Директиви або Регламенту (ЄС) № 600/2014 і компетентними органами, відповідальними в такій державі-члені за нагляд та кредитними та іншими фінансовими установами, пенсійними фондами, UCITS, страховими та перестраховими посередниками і страховими компаніями.

Держави-члени повинні вимагати, щоб компетентні органи обмінювалися будь-якою інформацією, що є важливою або має значення для виконання їхніх функцій і обов'язків.

Стаття 69

Наглядові повноваження

1. Компетентним органам повинні бути надані всі наглядові повноваження, у тому числі повноваження проводити розслідування та повноваження застосовувати коригувальні заходи, які необхідні для виконання їхніх обов'язків відповідно до цієї Директиви та Регламенту (ЄС) № 600/2014.

2. Повноваження, зазначені в параграфі 1, повинні включати принаймні повноваження:

- (a) мати доступ до будь-яких документів або інших даних у будь-якій формі, які, на думку компетентного органу, можуть мати значення для виконання його обов'язків, і отримувати їх або робити копії з них;
- (b) запитувати або вимагати надання інформації від будь-якої особи та, за необхідності, викликати та опитувати особу з метою отримання інформації;
- (c) проводити виїзні інспекції або розслідування;
- (d) вимагати наявні записи телефонних розмов, електронних комунікацій або інших записів трафіку даних, які перебувають у розпорядженні інвестиційної фірми, кредитної установи або будь-якої іншої особи, діяльність якої регулюється цією Директивою або Регламентом (ЄС) № 600/2014;
- (e) вимагати заморожування та/або арешту активів;
- (f) вимагати тимчасової заборони на здійснення професійної діяльності;
- (g) вимагати надання інформації від аудиторів авторизованих інвестиційних фірм, регульованих ринків і надавачів послуг з повідомлення даних;
- (h) передавати справи для проведення кримінального розслідування;
- (i) дозволяти аудиторам або експертам проводити перевірки або розслідування;
- (j) запитувати або вимагати надання інформації, у тому числі всієї відповідної документації, від будь-якої особи щодо розміру та мети позиції або експозиції в рамках товарних деривативів, а також щодо будь-яких пов'язаних активів чи зобов'язань на базисному ринку;
- (k) вимагати тимчасового або постійного припинення будь-якої практики або поведінки, яка, на думку компетентного органу, суперечить положенням Регламенту (ЄС) № 600/2014 і положенням, ухваленим з метою імплементації цієї Директиви, а також запобігати повторним випадкам такої практики або поведінки;

- (l) ухвалювати заходи будь-якого типу, щоб забезпечити подальше дотримання правових вимог інвестиційними фірмами, регульованими ринками та іншими особами, до яких застосовується ця Директива або Регламент (ЄС) № 600/2014;
- (m) вимагати тимчасового зупинення торгів фінансовим інструментом;
- (n) вимагати зняття фінансового інструмента з торгів, як на регульованому ринку, так і в інших торгових системах;
- (o) вимагати від будь-якої особи вжиття заходів для зменшення розміру позиції або експозиції;
- (p) обмежувати здатність будь-якої особи укласти товарний дериватив, у тому числі шляхом впровадження лімітів на розмір позиції, яку може тримати будь-яка особа в будь-який момент часу, згідно зі статтею 57 цієї Директиви;
- (q) видавати публічні повідомлення;
- (r) вимагати, наскільки це дозволено національним правом, надання наявних записів трафіку даних, які перебувають у розпорядженні оператора телекомунікацій, коли існують обґрунтовані підозри щодо порушення і коли такі записи можуть бути релевантними для розслідування порушень цієї Директиви або Регламенту (ЄС) № 600/2014;
- (s) тимчасово зупинити реалізацію або продаж фінансових інструментів або структурованих депозитів у разі виконання умов статей 40, 41 або 42 Регламенту (ЄС) № 600/2014;
- (t) тимчасово зупинити реалізацію або продаж фінансових інструментів або структурованих депозитів, якщо інвестиційна фірма не розробила або не застосувала ефективний процес затвердження продукту чи іншим чином порушила статтю 16(3) цієї Директиви;
- (u) вимагати звільнення фізичної особи з органу управління інвестиційної фірми або оператора ринку.

До ►МЗ 03 липня 2017 року ◀ держави-члени повинні повідомити Комісію та ESMA про закони, підзаконні нормативно-правові акти та адміністративні положення, у яких транспоновані параграфи 1 і 2. Вони повинні без невиправданої затримки повідомляти Комісію та ESMA про внесення до них будь-яких подальших змін.

Держави-члени повинні забезпечити наявність механізмів для забезпечення можливої виплати компенсації або вжиття інших коригувальних заходів згідно з національним правом у випадку завдання будь-якої фінансової шкоди або збитків внаслідок порушення цієї Директиви або Регламенту (ЄС) № 600/2014.

Стаття 70

Санкції у випадку порушень

1. Без обмеження наглядових повноважень компетентних органів, у тому числі повноважень проводити розслідування та застосовувати коригувальні заходи, згідно зі статтею 69 та права держав-членів встановлювати та застосовувати кримінальні санкції, держави-члени повинні встановити правила та забезпечити, щоб їхні компетентні органи могли накладати адміністративні санкції та вживати заходів стосовно всіх порушень цієї Директиви або Регламенту (ЄС) № 600/2014 та національних положень, ухвалених з метою імплементації цієї Директиви та Регламенту (ЄС) № 600/2014, а також повинні вжити всіх необхідних заходів для забезпечення їх виконання. Такі санкції та заходи повинні бути дієвими, пропорційними і стримувальними та повинні застосуватися до порушень, навіть якщо вони конкретно не вказані в параграфах 3, 4 і 5.

Держави-члени можуть вирішити не встановлювати правила щодо адміністративних санкцій за порушення, що підпадають під кримінальні санкції відповідно до їхнього національного права. У зазначеному випадку держави-члени повинні повідомити Комісії відповідні норми кримінального права.

До ►МЗ 03 липня 2017 року ◀ держави-члени повинні повідомити Комісію та ESMA про закони, підзаконні нормативно-правові акти та адміністративні положення, що транспонують цю статтю, у тому числі про будь-які відповідні положення кримінального права. Держави-члени повинні, без невиправданої затримки, повідомляти Комісію та ESMA про внесення до них будь-яких подальших змін.

2. Держави-члени повинні гарантувати, що у випадках, коли обов'язки застосовуються до інвестиційних фірм, операторів ринку, надавачів послуг з повідомлення даних, кредитних установ щодо інвестиційних послуг або інвестиційної діяльності та додаткових послуг, а також до філій фірм третіх країн у разі порушення, можуть застосовуватися санкції та заходи згідно з умовами, встановленими в національному праві у сферах, які не гармонізовані із цією Директивою, до членів органів управління інвестиційних фірм та учасників ринку, а також до будь-яких фізичних або юридичних осіб, які, згідно з національним правом, несуть відповідальність за порушення.

3. Держави-члени повинні забезпечити, щоб принаймні порушення вказаних нижче положень цієї Директиви або Регламенту (ЄС) № 600/2014 вважалися порушенням цієї Директиви або Регламенту (ЄС) № 600/2014:

(a) щодо цієї Директиви:

- (i) пункт (b) статті 8;
- (ii) стаття 9(1)–(6);
- (iii) стаття 11(1) і (3);
- (iv) стаття 16(1)–(11)
- (v) стаття 17(1)–(6);
- (vi) стаття 18(1)–(9) і перше речення статті 18(10);
- (vii) статті 19 та 20;
- (viii) стаття 21(1);
- (ix) стаття 23(1), (2) та (3)
- (x) стаття 24(1)–(5) і (7)–(10) та перший і другий підпараграфи статті 24(11);
- (xi) стаття 25(1)–(6)
- (xii) друге речення статті 26(1) та стаття 26(2) і (3);
- (xiii) стаття 27(1)–(8)
- (xiv) стаття 28(1) та (2)
- (xv) перший підпараграф статті 29(2), третій підпараграф статті 29(2), перше речення статті 29(3), перший підпараграф статті 29(4) та стаття 29(5);
- (xvi) другий підпараграф статті 30(1), перше речення другого підпараграфа статті 30(3);
- (xvii) стаття 31(1), перший підпараграф статті 31(2) і стаття 31(3);
- (xviii) стаття 32(1), перший, другий і четвертий підпараграфи статті 32(2);
- (xix) стаття 33(3);
- (xx) стаття 34(2), перше речення статті 34(4), перше речення статті 34(5), перше речення статті 34(7);
- (xxi) стаття 35(2), перший підпараграф статті 35(7), перше речення статті 35(10);
- (xxii) стаття 36(1);
- (xxiii) перший підпараграф та перше речення другого підпараграфа статті 37(1), а також перший підпараграф статті 37(2);
- (xxiv) четвертий підпараграф статті 44(1), перше речення статті 44(2), перший підпараграф статті 44(3) та пункт (b) статті 44(5);
- (xxv) стаття 45(1)–(6) та (8);
- (xxvi) стаття 46(1), пункти (a) і (b) статті 46(2);
- (xxvii) стаття 47;

(xxviii) стаття 48(1)–(11);
(xxix) стаття 49(1);
(xxx) стаття 50(1);
(xxxi) стаття 51(1)–(4) та друге речення статті 51(5);
(xxxii) стаття 52(1), перший, другий та п'ятий підпараграфи статті 52(2);
(xxxiii) стаття 53(1), (2) та (3) і перше речення другого підпараграфа статті 53(6), стаття 53(7);
(xxxiv) стаття 54(1), перший підпараграф статті 54(2) та стаття 54(3);
(xxxv) стаття 57(1) та (2), стаття 57(8) та перший підпараграф статті 57(10);
(xxxvi) стаття 58(1)–(4);
(xxxvii) стаття 63(1), (3) та (4);
(xxxviii) стаття 64(1)–(5);
(xxxix) стаття 65(1)–(5);
(xxxx) стаття 66(1)–(4); та

(b) щодо Регламенту (ЄС) № 600/2014:

- (i) стаття 3(1) та (3);
- (ii) перший підпараграф статті 4(3);
- (iii) стаття 6;
- (iv) перше речення третього підпараграфа статті 7(1);
- (v) стаття 8(1), (3) та (4);
- (vi) стаття 10;
- (vii) перше речення третього підпараграфа статті 11(1) та третій підпараграф статті 11(3);
- (viii) стаття 12(1);
- (ix) стаття 13(1);
- (x) стаття 14(1), перше речення статті 14(2) та друге, третє і четверте речення статті 14(3);
- (xi) перший підпараграф і перше та третє речення другого підпараграфа статті 15(1), стаття 15(2) та друге речення статті 15(4);
- (xii) друге речення статті 17(1);
- (xiii) стаття 18(1) та (2), перше речення статті 18(4), перше речення статті 18(5), перший підпараграф статті 18(6), стаття 18(8) та (9);
- (xiv) стаття 20(1) і перше речення статті 20(2);
- (xv) стаття 21(1), (2) і (3);
- (xvi) стаття 22(2);
- (xvii) стаття 23(1) та (2);
- (xviii) стаття 25(1) і (2);
- (xix) перший підпараграф статті 26(1), стаття 26(2)–(5), перший підпараграф статті 26(6), перший–п'ятий та восьмий підпараграфи статті 26(7);
- (xx) стаття 27(1);
- (xxi) стаття 28(1) та перший підпараграф статті 28(2);
- (xxii) стаття 29(1) та (2);

- (xxiii) стаття 30(1);
- (xxiv) стаття 31(2) та (3);
- (xxv) стаття 35(1), (2) та (3);
- (xxvi) стаття 36(1), (2) та (3);
- (xxvii) стаття 37(1) і (3);
- (xxviii) статті 40, 41 і 42.

4. Надання інвестиційних послуг або здійснення інвестиційної діяльності без необхідної авторизації або схвалення згідно з указаними нижче положеннями цієї Директиви або Регламенту (ЄС) № 600/2014 також вважаються порушенням цієї Директиви або Регламенту (ЄС) № 600/2014:

- (a) стаття 5, стаття 6(2) або статті 34, 35, 39, 44 чи 59 цієї Директиви; або
- (b) третє речення статті 7(1) або стаття 11(1) Регламенту (ЄС) № 600/2014.

5. Відмова співпрацювати або виконувати вимоги в рамках розслідування, інспекції або запиту, охоплених статтею 69, також вважається порушенням цієї Директиви.

6. У разі виникнення порушень, зазначених у параграфах 3, 4 та 5, держави-члени повинні, відповідно до національного права, забезпечити наявність у компетентних органів повноваження застосовувати щонайменше такі адміністративні санкції та заходи:

- (a) публічна заява, у якій зазначаються відповідальна фізична або юридична особа та характер порушення згідно зі статтею 71;
- (b) наказ, що зобов'язує фізичну або юридичну особу припинити відповідну поведінку та утримуватися від повторення такої поведінки;
- (c) у випадку інвестиційної фірми, оператора ринку, які авторизовані керувати роботою БТМ чи ОТМ, регульованого ринку, затвердженого механізму публікації, надавача зведених даних і затвердженого механізму звітування, відкликання або тимчасове зупинення авторизації установи відповідно до статей 8, 43 та 65;
- (d) тимчасова або, у випадку вчинення повторних серйозних порушень, постійна заборона здійснювати управлінські функції в інвестиційних фірмах для будь-якого члена органу управління інвестиційної фірми або будь-якої іншої фізичної особи, яку визнано відповідальною;
- (e) тимчасова заборона для будь-якої інвестиційної фірми бути членом або учасником регульованих ринків чи БТМ або будь-яким клієнтом ОТМ;
- (f) у випадку юридичної особи, максимальні адміністративні штрафи в розмірі принаймні 5 000 000 євро або, у державах-членах, валютою яких не є євро, у відповідному розмірі в національній валюті станом на 02 липня 2014 року, або в розмір до 10% сукупного річного обігу юридичної особи відповідно до останньої наявної звітності, затвердженої органом управління; якщо юридична особа є материнською компанією або дочірньою компанією материнської компанії, що зобов'язана готувати консолідовану фінансову звітність згідно з Директивою 2013/34/ЄС; зазначений сукупний річний обіг означає сукупний річний обіг або відповідний вид доходу згідно з відповідними законодавчими актами про бухгалтерський облік, відповідно до останньої наявної консолідованої фінансової звітності, затвердженої органом управління кінцевої материнської компанії;
- (g) у випадку фізичної особи, максимальні адміністративні штрафи в розмірі принаймні 5 000 000 євро або, у державах-членах, валютою яких не є євро, у відповідному розмірі в національній валюті станом на 02 липня 2014 року.
- (h) максимальні адміністративні штрафи, принаймні удвічі вищі за суму вигоди, отриманої від порушення, якщо можна визначити розмір такої вигоди, навіть якщо така сума перевищує максимальні суми в пунктах (f) та (g).

7. Держави-члени можуть надати компетентним органам повноваження застосовувати додаткові типи адміністративних санкцій, окрім тих, які зазначені в параграфі 6, або накладати штрафи, які перевищують суми, зазначені у пунктах (f), (g) та (h) параграфа 6.

Стаття 71

Публікація рішень

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб компетентні органи публікували будь-яке рішення про застосування адміністративної санкції або заходу у випадку порушень Регламенту (ЄС) № 600/2014 або національних положень, ухвалених з метою імплементації цієї Директиви, на їхніх офіційних вебсайтах без невинуватої затримки після повідомлення такого рішення особі, до якої застосована санкція. Публікація повинна містити принаймні інформацію про тип і характер порушення та про осіб, яких було визнано відповідальними. Цей обов'язок не застосовується до рішень, які передбачають заходи слідчого характеру.

Якщо публікація даних про юридичних осіб або персональних даних фізичних осіб вважається компетентним органом диспропорційною після індивідуального оцінювання на предмет пропорційності публікації таких даних або якщо публікація загрожує стабільності фінансових ринків або поточному розслідуванню, держави-члени повинні забезпечити, щоб компетентні органи:

- (a) відтермінували публікацію рішення про застосування санкції або заходу до моменту зникнення причин, що унеможливають його публікацію;
- (b) опублікували рішення про застосування санкції або заходу на умовах анонімності у спосіб, що відповідає національному праву, якщо така анонімна публікація забезпечить дієвий захист відповідних персональних даних;
- (c) не публікували рішення про застосування санкції або заходу взагалі у випадку, коли опції, визначені в пунктах (a) і (b), вважаються недостатніми для забезпечення:
  - (i) відсутності загрози для стабільності фінансових ринків;
  - (ii) пропорційності публікації такого рішення відносно заходів, що їх вважають незначними.

У випадку ухвалення рішення про оприлюднення санкції або заходу на анонімній основі публікація релевантних даних може бути відтермінована на розумний період часу, якщо протягом зазначеного періоду передбачається зникнення причин для анонімно публікації.

2. Якщо рішення про застосування санкції або заходу є предметом оскарження в національних судових або інших органах, компетентні органи також повинні невідкладно опублікувати на своєму офіційному вебсайті інформацію про це та будь-яку подальшу інформацію про результати такого оскарження. Більше того, будь-яке рішення про скасування попереднього рішення про застосування санкції або заходу також підлягає публікації.

3. Компетентні органи повинні забезпечити, щоб публікація згідно із цією статтею зберігалася на їхньому офіційному вебсайті протягом щонайменше п'яти років після її опублікування. Персональні дані, що їх містить публікація, необхідно зберігати на офіційному вебсайті компетентного органу лише протягом строку, що є необхідним відповідно до застосованих правил захисту даних.

Компетентні органи повинні інформувати ESMA про всі застосовані адміністративні санкції, які не були опубліковані відповідно до пункту (c) параграфа 1, у тому числі про будь-яке їх оскарження та його результат. Держави-члени повинні забезпечити, щоб компетентні органи отримували інформацію та остаточне рішення щодо будь-якої застосованої кримінальної санкції та подавали їх ESMA. ESMA повинен вести центральну базу даних щодо санкцій, про які йому було повідомлено, виключно для цілей обміну інформацією між компетентними органами. До бази даних повинні мати доступ тільки компетентні органи, і вона повинна оновлюватися на підставі інформації, наданої компетентними органами.

4. Держави-члени повинні щорічно надавати ESMA зведену інформацію щодо всіх санкцій і заходів, застосованих згідно з параграфами 1 і 2. Такий обов'язок не застосовується до заходів слідчого характеру. ESMA публікує таку інформацію у своєму річному звіті.

Якщо держави-члени вирішили, відповідно до статті 70, встановити кримінальні санкції за порушення положень, зазначених у вказаній статті, їхні компетентні органи повинні щорічно надавати ESMA знеособлені агреговані дані щодо всіх проведених кримінальних розслідувань і застосованих кримінальних санкцій. ESMA публікує дані про застосовані кримінальні санкції у річному звіті.

5. Якщо компетентний орган публічно розкрив інформацію про адміністративний захід, адміністративну санкцію або кримінальну санкцію, він повинен одночасно повідомити про це ESMA.

6. Якщо оприлюднена кримінальна або адміністративна санкція стосується інвестиційної фірми, оператора ринку, надавача послуг з повідомлення даних, кредитної установи у зв'язку з інвестиційними послугами та інвестиційною діяльністю або додатковими послугами чи філії фірм третіх країн, авторизованої відповідно до цієї Директиви, ESMA повинен вказати покликання на оприлюднену санкцію у відповідному реєстрі.

7. ESMA розробляє проекти імплементаційних технічних стандартів для визначення процедур і форм подання інформації, як зазначено у цій статті.

ESMA повинен подати Комісії зазначені проекти імплементаційних технічних стандартів до 03 січня 2016 року.

Комісії надані повноваження ухвалювати імплементаційні технічні стандарти, зазначені у першому підпараграфі, згідно зі статтею 15 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

Стаття 72

Здійснення наглядових повноваження та повноважень застосовувати санкції

1. Компетентні органи здійснюють наглядові повноваження, включно з повноваженнями проводити розслідування та повноваженнями застосовувати коригувальні заходи, зазначені у статті 69, а також повноваження застосовувати санкції, зазначені у статті 70, відповідно до національних правових рамок:

- (a) безпосередньо;
- (b) у співпраці з іншими органами;
- (c) під свою відповідальність шляхом делегування їх суб'єктам, яким були делеговані завдання відповідно до статті 67(2); або
- (d) шляхом звернення до компетентних судових органів.

2. Держави-члени повинні забезпечити, щоб при визначенні типу та рівня адміністративних санкцій або заходів, які застосовуються в рамках здійснення повноважень застосовувати санкції, зазначених у статті 70, компетентні органи враховували всі релевантні обставини, у тому числі, у відповідних випадках:

- (a) тяжкість і тривалість порушення;
- (b) ступінь відповідальності фізичної або юридичної особи, відповідальної за порушення;
- (c) фінансову стійкість відповідальної фізичної або юридичної особи, що визначається розміром загального обороту відповідальної юридичної особи або розміром річного доходу і чистих активів відповідальної фізичної особи;
- (d) значущість прибутків, які отримала відповідальна фізична або юридична особа, або збитків, яких вона уникнула, тією мірою, якою їх можна визначити;
- (e) втрати, що їх зазнали треті сторони внаслідок порушення, тією мірою, якою їх можна визначити;
- (f) рівень співпраці відповідальної фізичної або юридичної особи з компетентним органом, без обмеження необхідності забезпечити вилучення прибутків, отриманих такою особою, або суми збитків, яких така особа уникнула;
- (g) попередні порушення, вчинені відповідальною фізичною або юридичною особою.

Компетентні органи можуть враховувати додаткові фактори, крім тих, які зазначені в першому підпараграфі, при визначенні типу та рівня адміністративним санкцій і заходів.

Повідомлення про порушення

1. Держави-члени повинні забезпечити створення компетентними органами дієвих механізмів для сприяння надання компетентним органам інформації стосовно потенційних або наявних порушень положень Регламенту (ЄС) № 600/2014 та національних положень, ухвалених з метою імплементації цієї Директиви.

Механізми, зазначені в першому підпараграфі, повинні передбачати щонайменше:

- (a) спеціальні процедури для отримання повідомлень про потенційні або наявні порушення та подальші дії, у тому числі створення безпечних каналів зв'язку для передачі таких повідомлень;
- (b) належний захист працівників фінансових установ, які повідомляють про порушення, вчинені в межах фінансової установи, принаймні від помсти, дискримінації та інших видів несправедливого ставлення; та
- (c) захист ідентифікаційних даних як особи, яка повідомляє про порушення, так і фізичної особи, яка, ймовірно, є відповідальною за порушення, на всіх етапах процедур, крім випадків, коли таке розкриття інформації вимагається національним правом у контексті подальшого розслідування чи подальших адміністративних або судових проваджень.

2. Держави-члени повинні вимагати, щоб інвестиційні фірми, оператори ринку, надавачі послуг з повідомлення даних, кредитні установи стосовно інвестиційних послуг або інвестиційної діяльності та додаткових послуг, а також філії фірм третіх країн мали належні процедури, що дають можливість їхнім працівникам надавати внутрішні повідомлення про потенційні або наявні порушення через спеціальний, незалежний і автономний канал.

Право на оскарження

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб будь-яке рішення, ухвалене відповідно до положень Регламенту (ЄС) № 600/2014 або відповідно до законів, підзаконних нормативно-правових актів або адміністративних положень, ухвалених згідно із цією Директивою, було належним чином обґрунтоване та охоплене правом оскарження і суді. Право на оскарження у суді також застосовується у випадках, коли щодо заяви про надання авторизації, у якій вказана вся необхідна інформація, не ухвалюють рішення протягом шести місяців із моменту її подання.

2. Держави-члени повинні передбачити, щоб один або більше вказаних нижче органів, як визначено національним правом, також могли, в інтересах споживачів та згідно з національним правом, звертатися до судів або компетентних адміністративних органів для забезпечення застосування Регламенту (ЄС) № 600/2014 і національних положень, ухвалених з метою імплементації цієї Директиви:

- (a) публічні органи або їх представники;
- (b) організації споживачів, що мають законні інтереси у сфері захисту споживачів;
- (c) професійні організації, що мають законні інтереси діяти з метою захисту їхніх членів.

Позасудовий механізм врегулювання скарг споживачів

1. Держави-члени повинні забезпечити встановлення ефективних і дієвих процедур врегулювання скарг і відшкодування шкоди для позасудового врегулювання спорів споживачів щодо надання інвестиційних і додаткових послуг, що їх надають інвестиційні фірми, залучаючи у відповідних випадках наявні органи. Держави-члени повинні також забезпечити, щоб всі інвестиційні фірми дотримувалися вимог одного або кількох таких органів, які реалізують такі процедури врегулювання скарг і відшкодування шкоди.

2. Держави-члени повинні забезпечити, щоб такі органи активно співпрацювали зі своїми колегами в інших державах-членах під час врегулювання транскордонних спорів.

3. Компетентні органи повинні повідомити ESMA про процедури врегулювання скарг і відшкодування шкоди, зазначені в параграфі 1, які доступні в його юрисдикції.

ESMA повинен опублікувати та оновлювати перелік всіх позасудових механізмів на своєму вебсайті.

Стаття 76

Професійна таємниця

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб компетентні органи, усі особи, які працюють або працювали на компетентні органи або суб'єктів, яким делеговані завдання відповідно до статті 67(2), а також аудитори і експерти, які виконують розпорядження компетентних органів, були зобов'язані зберігати професійну таємницю. Вони не повинні розкривати будь-яку конфіденційну інформацію, яку вони можуть отримати в ході виконання своїх обов'язків, крім випадків, коли це здійснюється в узагальненому або агрегованому вигляді, що унеможливорює ідентифікацію інвестиційних фірм, операторів ринку, регульованих ринків або будь-якої іншої особи, без обмеження вимог національного кримінального або податкового права чи інших положень цієї Директиви або Регламенту (ЄС) № 600/2014.

2. У випадках, коли інвестиційна фірма, оператор ринку або регульований ринок були оголошені банкрутами або перебувають на стадії примусової ліквідації, конфіденційну інформацію, яка не стосується третіх осіб, можна розкривати в цивільних чи комерційних провадженнях, якщо це необхідно для здійснення провадження.

3. Без обмеження вимог національного кримінального або податкового права, компетентні органи, органи або фізичні чи юридичні особи, інші ніж компетентні органи, які отримують конфіденційну інформацію згідно із цією Директивою або Регламентом (ЄС) № 600/2014, можуть використовувати її тільки для виконання своїх обов'язків або функцій, у випадку компетентних органів — у межах сфери дії цієї Директиви або Регламенту (ЄС) № 600/2014 або у випадку інших органів чи фізичних або юридичних осіб — для цілей, для яких їм була надана така інформація та/або в контексті адміністративних або судових проваджень, що безпосередньо пов'язані з виконанням таких функцій. Однак у разі отримання згоди від компетентного органу або іншого органу чи особи, які повідомляють інформацію, орган, який отримує інформацію, може використовувати її для інших цілей.

4. Будь-яка конфіденційна інформація, яку отримують, передають або якою обмінюються відповідно до цієї Директиви або Регламенту (ЄС) № 600/2014, підпадає під дію умов збереження професійної таємниці, встановлених у цій статті. Однак ця стаття не повинна перешкоджати компетентним органам обмінюватися конфіденційною інформацією або передавати її згідно із цією Директивою або Регламентом (ЄС) № 600/2014, а також згідно з іншими директивами чи регламентами, які застосовуються до інвестиційних фірм, кредитних установ, пенсійних фондів, UCITS, АІФ, страхових і перестрахових посередників, страхових компаній, регульованих ринків або операторів ринку, центральних контрагентів, центральних депозитаріїв цінних паперів, або в інших випадках за наявності згоди компетентного органу, іншого органу або фізичної чи юридичної особи, яка передала інформацію.

5. Ця стаття не повинна перешкоджати компетентним органам обмінюватися конфіденційною інформацією або передавати її згідно з національним правом, якщо така інформація не була отримана від компетентного органу іншої держави-члена.

Стаття 77

Відносини з аудиторами

1. Держави-члени повинні принаймні забезпечити, щоб будь-яка особа, авторизована у розумінні Директиви Європейського Парламенту і Ради 2006/43/ЄС ⁽⁹⁾, яка виконує, у рамках інвестиційної фірми, регульованого ринку або надавача послуг з повідомлення даних, завдання, описане у статті 34 Директиви 2013/34/ЄС або статті 73 Директиви 2009/65/ЄС, або будь-яке інше завдання, передбачене законом, була зобов'язана оперативним повідомляти компетентні органи про будь-який факт або рішення, що стосується такого суб'єкта господарювання, які стали відомі такій особі в ході виконання завдання і які можуть:

(а)

становити істотне порушення законів, підзаконних нормативних актів або адміністративних положень, які встановлюють умови, що регулюють авторизацію, або які безпосередньо регулюють здійснення діяльності інвестиційних фірм;

- (b) впливати на безперервне функціонування інвестиційної фірми;
- (c) призвести до відмови засвідчувати звітність або до оформлення звіту із застереженнями.

Така особа також повинна бути зобов'язана повідомляти про будь-які факти та рішення, які стали відомі такій особі в ході виконання одного із завдань, зазначених у першому підпараграфі, у рамках суб'єкта господарювання, який має тісні зв'язки з інвестиційною фірмою, у якій він/вона виконує таке завдання.

2. Добросовісне повідомлення компетентних органів особами, уповноваженими у розумінні Директиви 2006/43/ЄС, про будь-який факт або рішення, зазначені в параграфі 1, не є порушенням будь-якого договірного або правового обмеження розкриття інформації і не тягне за собою будь-якої відповідальності таких осіб.

Стаття 78

Захист даних

Опрацювання персональних даних, зібраних у ході або з метою здійснення наглядових повноважень, у тому числі повноважень проводити розслідування, згідно із цією Директивою, повинне здійснюватися згідно з національним правом, що імплементує Директиву 95/46/ЄС, і згідно з Регламентом (ЄС) № 45/2001, якщо застосовно.

ГЛАВА II

Співпраця між компетентними органами держав-членів та з ESMA

Стаття 79

Обов'язок співпрацювати

1. Компетентні органи держав-членів повинні співпрацювати один з одним, коли це необхідно для виконання їхніх обов'язків відповідно до цієї Директиви чи Регламенту (ЄС) № 600/2014, використовуючи свої повноваження, незалежно від того, чи вони визначені в цій Директиві, чи в національному праві.

Якщо держави-члени вирішують, згідно зі статтею 70, встановити кримінальні санкції за порушення положень, згаданих у зазначеній статті, вони повинні забезпечити наявність належних заходів для надання компетентним органам усіх необхідних повноважень для взаємодії із судовими органами в межах їхньої юрисдикції з метою отримання конкретної інформації, яка стосується кримінальних розслідувань чи проваджень, розпочатих у зв'язку з можливими порушеннями цієї Директиви та Регламенту (ЄС) № 600/2014, і надання такої інформації іншим компетентним органам та ESMA для виконання їхнього обов'язку співпрацювати один з одним та з ESMA для цілей цієї Директиви та Регламенту (ЄС) № 600/2014.

Компетентні органи повинні надавати допомогу компетентним органам інших держав-членів. Зокрема, вони повинні обмінюватися інформацією та співпрацювати в рамках будь-якого розслідування або діяльності з нагляду.

Компетентні органи можуть також співпрацювати з компетентними органами інших держав-членів з питань сприяння стягненню штрафів.

Для полегшення і прискорення співпраці, зокрема обміну інформацією, держави-члени повинні призначити єдиний компетентний орган у якості контактної точки для цілей цієї Директиви та Регламенту (ЄС) № 600/2014. Держави-члени повинні надати Комісії, ESMA та іншим державам-членам найменування органів, призначених для прийому запитів про обмін інформацією або співпрацю відповідно до цього параграфа. ESMA повинен опублікувати та оновлювати перелік таких органів на своєму вебсайті.

2. Якщо з урахуванням ситуації на фондових ринках у державі-члені ведення діяльності операційна діяльність торговельного майданчика, який встановив механізми в державі-члені ведення діяльності, стала мати істотне значення для функціонування фондових ринків і захисту інвесторів у такій державі-члені ведення діяльності, компетентні органи рідної держави-члена та держави-члена ведення діяльності торговельного майданчика повинні встановити пропорційні механізми співпраці.

3. Держави-члени повинні вживати необхідних адміністративних та організаційних заходів для полегшення надання допомоги, передбаченої в параграфі 1.

Компетентні органи можуть використовувати свої повноваження з метою співпраці навіть у випадках, коли розслідувана поведінка не є порушенням будь-якого чинного підзаконного нормативно-правового акта у відповідній державі-члені.

4. Якщо компетентний орган має обґрунтовані підстави вважати, що на території іншої держави-члена здійснюються або були здійснені дії суб'єктів, що не перебувають під його наглядом, які суперечать положенням цієї Директиви або Регламенту (ЄС) № 600/2014, він повинен повідомити про це компетентний орган іншої держави-члена та ESMA у якомога конкретнішій формі. Повідомлений компетентний орган повинен вжити належних заходів. Він повинен поінформувати компетентний орган, що повідомляє, і ESMA про результати заходів та, наскільки це можливо, про значні проміжні результати. Цей параграф не обмежує компетенцію компетентного органу, що повідомляє.

5. Без обмеження параграфів 1 і 4, компетентні органи повинні повідомляти ESMA та іншим компетентним органам інформацію про:

- (а) будь-які вимоги щодо зменшення розміру позиції або експозиції відповідно до пункту (о) статті 69(2);
- (б) будь-які обмеження здатності осіб здійснювати операції з товарними деривативами відповідно до пункту (р) статті 69(2).

Повідомлення повинне містити, у відповідних випадках, інформацію про запит або вимогу відповідно до пункту (j) статті 69(2), у тому числі про особу чи осіб, яким вони адресовані, і їх причини, а також про сферу дії обмежень, впроваджених відповідно до пункту (р) статті 69(2), включно з даними про відповідну особу, застосовні фінансові інструменти, будь-які ліміти на розмір позицій, які може тримати особа в будь-який момент часу, будь-які звільнення, надані такій особі відповідно до статті 57, а також підстави для таких звільнень.

Повідомлення повинні бути надані не пізніше ніж за 24 години до набрання чинності відповідними діями або заходами. У виняткових випадках компетентний орган може надати повідомлення менше ніж за 24 години до набрання чинності заходом, якщо неможливо надати повідомлення за 24 години.

Компетентний орган держави-члена, який отримує повідомлення відповідно до цього параграфа, може вжити заходів відповідно до пункту (о) або (р) статті 69(2), якщо він переконаний, що такий захід є необхідним для досягнення мети іншого компетентного органу. Компетентний орган також повинен надавати повідомлення відповідно до цього параграфа, якщо він пропонує вжити заходів.

Якщо захід відповідно до пунктів (а) чи (б) першого підпараграфу цього параграфа стосується оптових енергетичних продуктів, компетентний орган також повинен повідомити Агентство з питань співпраці регуляторних органів у сфері енергетики (ACER), створене відповідно до Регламенту (ЄС) № 713/2009.

6. Що стосується квот на викиди, компетентні органи повинні співпрацювати з публічними органами, які компетентні здійснювати нагляд за спотовими й аукціонними ринками, а також з компетентними органами, адміністраторами реєстрів та іншими публічними органами, які відповідають за здійснення нагляду за дотриманням Директиви 2003/87/ЄС, щоб забезпечити їм можливість отримання консолідованого огляду ринків квот на викиди.

7. Що стосується деривативів на сільськогосподарську продукцію, компетентні органи повинні звітувати перед і співпрацювати з публічними органами, які компетентні здійснювати нагляд, адміністрування та регулювання фізичних сільськогосподарських ринків згідно з Регламентом (ЄС) № 1308/2013.

8. Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 89, щоб встановити критерії, згідно з якими операційна діяльність торгового майданчика в державі-члені ведення діяльності може

вважатися такою, що має істотне значення для функціонування фондових ринків і захисту інвесторів у такій державі-члені ведення діяльності.

9. ESMA розробляє проекти імплементаційних технічних стандартів, щоб встановити стандартні форми, шаблони та процедури для механізмів співпраці, зазначених у параграфі 2.

ESMA повинен подати Комісії зазначені проекти імплементаційних технічних стандартів до 03 січня 2016 року.

Комісії надані повноваження ухвалювати імплементаційні технічні стандарти, зазначені у першому підпараграфі, згідно зі статтею 15 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

Стаття 80

Співпраця між компетентними органами під час здійснення діяльності з нагляду, проведення виїзних перевірок або розслідувань

1. Компетентний орган однієї держави-члена може подати запит про співпрацю з компетентним органом іншої держави-члена під час здійснення діяльності з нагляду або для проведення виїзної перевірки або розслідування. У випадку інвестиційних фірм, які є віддаленими членами або учасниками регульованого ринку, компетентний орган регульованого ринку може вирішити звернутися до них прямо, у разі чого він повинен повідомити про це компетентний орган держави-члена розташування головного офісу віддаленого члена або учасника, відповідно.

Якщо компетентний орган отримує запит щодо проведення виїзної перевірки або розслідування, він повинен у межах своєї компетенції:

- (a) самостійно провести відповідні перевірки або розслідування;
- (b) дозволити органу, який подав запит, провести відповідну перевірку або розслідування;
- (c) дозволити аудиторам або експертам провести відповідну перевірку або розслідування.

2. З метою об'єднання практик нагляду ESMA може брати участь у діяльності колегій органів нагляду, у тому числі у виїзних перевірках або розслідуваннях, які проводяться двома або більше компетентними органами відповідно до статті 21 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

3. ESMA розробляє проекти регуляторних технічних стандартів, щоб визначити інформацію, якою повинні обмінюватися компетентні органи в рамках співпраці під час здійснення діяльності з нагляду та проведення виїзних перевірок і розслідувань.

ESMA повинен подати Комісії зазначені проекти регуляторних технічних стандартів до 03 липня 2015 року.

Комісії делеговані повноваження ухвалювати регуляторні технічні стандарти, зазначені у першому підпараграфі, відповідно до статей 10–14 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

4. ESMA розробляє проекти імплементаційних технічних стандартів, щоб встановити стандартні форми, шаблони та процедури для співпраці компетентних органів під час здійснення діяльності з нагляду та проведення виїзних перевірок і розслідувань.

ESMA повинен подати Комісії зазначені проекти імплементаційних технічних стандартів до 03 січня 2016 року.

Комісії надані повноваження ухвалювати імплементаційні технічні стандарти, зазначені у першому підпараграфі, згідно зі статтею 15 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

Стаття 81

Обмін інформацією

1. Компетентні органи держав-членів, призначені в якості контактних пунктів для цілей цієї Директиви або Регламенту (ЄС) № 600/2014 згідно зі статтею 79(1) цієї Директиви, повинні невідкладно надавати один одному інформацію, яка вимагається для цілей виконання обов'язків компетентних органів, призначених

відповідно до статті 67(1) цієї Директиви, що їх визначено у положеннях, ухвалених згідно із цією Директивою або Регламентом (ЄС) № 600/2014.

Компетентні органи, які обмінюються інформацією з іншими компетентними органами відповідно до цієї Директиви або Регламенту (ЄС) № 600/2014, можуть вказувати в момент комунікації, що відповідну інформацію не можна розголошувати без їхньої явної згоди, у разі чого такою інформацією можна обмінюватися виключно для цілей, на які такі органи дали свою згоду.

2. Компетентний орган, призначений у якості контактної пункту відповідно до статті 79(1), може передавати інформацію, отриману відповідно до параграфу 1 цієї статті та відповідно до статей 77 і 88, органам, зазначеним у статті 67(1). Вони не повинні передавати її іншим органам або фізичним чи юридичним особам без явної згоди компетентних органів, які розкрили таку інформацію, і виключно для цілей, на які такі органи дали свою згоду, за винятком належним чином обґрунтованих обставин. В останньому випадку контактний пункт повинен невідкладно повідомити контактний пункт, що надіслав інформацію.

3. Органи, як зазначено у статті 71, а також інші органи або фізичні чи юридичні особи, які отримують конфіденційну інформацію згідно з параграфом 1 цієї статті або згідно зі статтями 77 і 88, можуть використовувати її тільки в ході виконання своїх обов'язків, зокрема:

- (a) для перевірки дотримання умов, які регулюють здійснення діяльності інвестиційних фірм, і сприяння моніторингу здійснення такої діяльності на неконсолідованій або консолідованій основі, особливо стосовно вимог щодо достатності капіталу, встановлених у Директиві 2013/36/ЄС, адміністративних процедур і процедур бухгалтерського обліку, механізмів внутрішнього контролю;
- (b) для моніторингу належного функціонування торговельних майданчиків;
- (c) для застосування санкцій;
- (d) у ході оскарження рішень компетентних органів в адміністративному порядку;
- (e) у судових провадженнях, ініційованих відповідно до статті 74;
- (f) у ході застосування позасудового механізму врегулювання скарг інвесторів, передбаченого у статті 75.

4. ESMA розробляє проекти імплементаційних технічних стандартів, щоб встановити стандартні форми, шаблони та процедури обміну інформацією.

ESMA повинен подати Комісії зазначені проекти імплементаційних технічних стандартів до 03 січня 2016 року.

Комісії надані повноваження ухвалювати імплементаційні технічні стандарти, зазначені у першому підпараграфі, згідно зі статтею 15 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

5. Ні ця стаття, ні стаття 76 або 88 не перешкоджає компетентному органу передавати до ESMA, Європейської ради із системних ризиків, центральних банків, ЄСЦБ і ЄЦБ, що виступають у якості органів кредитно-грошового регулювання, і, у відповідних випадках, до інших органів публічної влади, відповідальних за оверсайт платіжних систем і систем розрахунків, конфіденційну інформацію, призначену для виконання їхніх завдань. Аналогічно таким органам не перешкоджають повідомляти компетентним органам інформацію, яка може їм знадобитися для цілей виконання їхніх функцій, передбачених у цій Директиві або в Регламенті (ЄС) № 600/2014.

Стаття 82

Зобов'язальна медіація

1. Компетентні органи можуть передавати на розгляд ESMA ситуації, коли запит, пов'язаний з одним із пунктів нижче, був відхилений або за таким запитом не здійснювалися жодні дії протягом розумного строку:

- (a) здійснення діяльності з нагляду, проведення виїзної перевірки або розслідування, як передбачено у статті 80; або
- (b) обмін інформацією, як передбачено у статті 81.

2. У ситуаціях, зазначених у параграфі 1, ESMA може діяти відповідно до статті 19 Регламенту (ЄС) № 1095/2010, без обмеження можливостей відмовитися здійснювати дії за запитом про надання інформації, як передбачено у статті 83 цієї Директиви, а також можливості ESMA діяти згідно зі статтею 17 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

Стаття 83

Відмова співпрацювати

Компетентний орган може відмовитися здійснювати дії за запитом про співпрацю у рамках проведення розслідування, виїзної перевірки або здійснення діяльності з нагляду, як передбачено у статті 84, або обміну інформацією, як передбачено к статті 81, тільки якщо:

- (a) щодо тих самих дій та тих самих осіб вже ініційоване судове провадження в органах держави-члена, до якої було подано запит;
- (b) щодо тих самих дій та тих самих осіб вже ухвалене остаточне судове рішення у державі-члені, до якої було подано запит.

У разі такої відмови компетентний орган повинен повідомити про це компетентний орган, що подав запит, і ESMA, надавши якомога детальнішу інформацію.

Стаття 84

Консультації перед авторизацією

1. З компетентними органами інших відповідних держав-членів повинні бути проведені консультації до надання авторизації інвестиційній фірмі, яка відповідає одному з таких критеріїв:

- (a) є дочірньою компанією інвестиційної фірми, оператора ринку або кредитної установи, авторизованих в іншій державі-члені;
- (b) є дочірньою компанією материнської компанії інвестиційної фірми або кредитної установи, авторизованої в іншій державі-члені;
- (c) контролюється тими самими фізичними або юридичними особами, які контролюють інвестиційну фірму або кредитну установу, авторизовану в іншій державі-члені.

2. З компетентними органами держави-члена, що відповідає за нагляд за кредитними установами або страховими компаніями, повинні бути проведені консультації до надання авторизації інвестиційній фірмі, або оператору ринку, що відповідає одному з таких критеріїв:

- (a) є дочірньою компанією кредитної установи або страхової компанії, авторизованої в Союзі;
- (b) є дочірньою компанією материнської компанії кредитної установи або страхової компанії, авторизованої в Союзі;
- (c) контролюється тією самою фізичною або юридичною особою, що контролює кредитну установу або страхову компанію, авторизовану в Союзі.

3. Відповідні компетентні органи, зазначені у параграфах 1 і 2, повинні, зокрема, проводити консультації один з одним під час оцінювання придатності акціонерів або учасників, а також репутації та досвіду осіб, які фактично керують діяльністю компанії, що бере участь в управлінні іншим суб'єктом, що входить до тієї самої групи. Вони повинні обмінюватися будь-якою інформацією стосовно придатності акціонерів або учасників, а також репутації і досвіду осіб, які фактично керують діяльністю, що має значення для інших відповідних компетентних органів при наданні авторизації, а також при здійсненні регулярного оцінювання дотримання умов роботи.

4. ESMA розробляє проекти імплементаційних технічних стандартів, щоб встановити стандартні форми, шаблони та процедури для консультацій з іншими компетентними органами до надання авторизації.

ESMA повинен подати Комісії зазначені проекти імплементаційних технічних стандартів до 03 січня 2016 року.

Комісії надані повноваження ухвалювати імплементаційні технічні стандарти, зазначені у першому підпараграфі, згідно зі статтею 15 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

Стаття 85

Повноваження держав-членів ведення діяльності

1. Держави-члени ведення діяльності повинні забезпечити, щоб компетентний орган міг, для статистичних цілей, вимагати від усіх інвестиційних фірм, що мають філії на їхній території, періодично звітувати перед ним про діяльність таких філій.

2. У ході виконання своїх обов'язків згідно із цією Директивою держави-члени ведення діяльності повинні забезпечити, щоб компетентний орган міг вимагати від філій інвестиційних фірм надання інформації, необхідної для моніторингу їх відповідності стандартам, встановленим державою-членом ведення діяльності, які застосовуються до них у випадках, передбачених у статті 35(8). Такі вимоги не повинні бути суворішими, ніж вимоги, які та сама держава-член ведення діяльності встановлює для заснованих у ній фірм для цілей моніторингу їх відповідності тим самим стандартам.

Стаття 86

Запобіжні заходи, що їх повинні вжити держави-члени ведення діяльності

1. Якщо компетентний орган держави-члена ведення діяльності має чіткі та явні підстави вважати, що інвестиційна фірма, яка діє на її території відповідно до принципу свободи надання послуг, порушує обов'язки, які випливають із положень, ухвалених відповідно до цієї Директиви, або що інвестиційна фірма, яка має філію на її території, порушує обов'язки, які випливають із положень, ухвалених відповідно до цієї Директиви, які не надають повноважень компетентному органу держави-члена ведення діяльності, він повинен повідомити про такі факти компетентний орган держави-члена розташування головного офісу.

Якщо, незважаючи на заходи, вжиті компетентним органом держави-члена розташування головного офісу, або внаслідок того, що такі заходи виявилися недостатніми, інвестиційна фірма продовжує діяти у спосіб, що явно завдає шкоди інтересам інвесторів держави-члена ведення діяльності або належному функціонуванню ринків, застосовуються такі положення:

- (а) після повідомлення компетентного органу держави-члена розташування головного офісу компетентний орган держави-члена ведення діяльності повинен вжити всіх належних заходів, які є необхідними для захисту інвесторів і належного функціонування ринків і які повинні передбачати можливість попередження ініціювання інвестиційними фірмами, які порушують вимоги, подальших операцій на їхній території. Комісію та ESMA необхідно інформувати про такі заходи без невинуватої затримки; та
- (б) компетентний орган держави-члена ведення діяльності може направити справу на розгляд ESMA, що може діяти згідно з повноваженнями, наданими йому відповідно до статті 19 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

2. Якщо компетентні органи держави-члена ведення діяльності встановлюють, що інвестиційна фірма, яка має філію на її території, порушує правові або регуляторні положення, ухвалені в такій державі-члені відповідно до положень цієї Директиви, які надають повноваження компетентним органам держави-члена ведення діяльності, такі органи повинні вимагати від інвестиційної фірми припинити таку незаконну ситуацію.

Якщо відповідна інвестиційна фірма не вживає необхідних заходів, компетентні органи держави-члена ведення діяльності повинні вжити всіх належних заходів, щоб забезпечити, що відповідна інвестиційна фірма припинила таку незаконну ситуацію. Характер таких заходів повинен бути доведений до відома компетентних органів держави-члена розташування головного офісу.

Якщо, незважаючи на заходи, вжиті державою-членом ведення діяльності, інвестиційна фірма продовжує порушувати правові або регуляторні положення, зазначені в першому підпараграфі, які є чинними в державі-члені ведення діяльності, компетентний орган держави-члена ведення діяльності повинен, після

повідомлення про це компетентного органу держави-члена розташування головного офісу, вжити всіх належних заходів, які є необхідними для захисту інвесторів і належного функціонування ринків. Комісію та ESMA необхідно інформувати про такі заходи без невиправданої затримки.

Крім того, компетентний орган держави-члена ведення діяльності може направити справу на розгляд ESMA, що може діяти згідно з повноваженнями, наданими йому відповідно до статті 19 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

3. Якщо компетентний орган держави-члена ведення діяльності регульованого ринку, БТМ чи ОТМ має чіткі та явні підстави вважати, що такий регульований ринок, БТМ чи ОТМ порушує обов'язки, які випливають із положень, ухвалених відповідно до цієї Директиви, він повинен повідомити про такі факти компетентний орган рідної держави-члена регульованого ринку, БТМ чи ОТМ.

Якщо, незважаючи на заходи, вжиті рідною державою-членом, або внаслідок того, що такі заходи виявилися недостатніми, такий регульований ринок, БТМ чи ОТМ продовжує діяти у спосіб, що явно завдає шкоди інтересам інвесторів держави-члена ведення діяльності або належному функціонуванню ринків, компетентний орган держави-члена ведення діяльності повинен, після повідомлення про це компетентного органу рідної держави-члена, вжити всіх належних заходів, які є необхідними для захисту інвесторів і належного функціонування ринків і які повинні передбачати можливість недопущення надання таким регульованим ринком, БТМ чи ОТМ своїх механізмів віддаленим членам або учасникам, заснованим у державі-члені ведення діяльності. Комісію та ESMA необхідно інформувати про такі заходи без невиправданої затримки.

Крім того, компетентний орган держави-члена ведення діяльності може направити справу на розгляд ESMA, що може діяти згідно з повноваженнями, наданими йому відповідно до статті 19 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

4. Будь-який захід, ухвалений відповідно до параграфів 1, 2 або 3, що передбачає санкції або обмеження діяльності інвестиційної фірми або регульованого ринку, повинен бути належним чином обґрунтований і повідомлений відповідній інвестиційній фірмі або регульованому ринку.

Стаття 87

Співпраця та обмін інформацією з ESMA

1. Компетентні органи повинні співпрацювати з ESMA для цілей цієї Директиви згідно з Регламентом (ЄС) № 1095/2010.

2. Компетентні органи повинні, без невиправданої затримки, надавати ESMA всю інформацію, необхідну для виконання його обов'язків згідно із цією Директивою та Регламентом (ЄС) № 600/2014 і згідно зі статтями 35 та 36 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

ГЛАВА III

Співпраця з третіми країнами

Стаття 88

Обмін інформацією з третіми країнами

1. Держави-члени та, згідно зі статтею 33 Регламенту (ЄС) № 1095/2010, ESMA, можуть укласти угоди про співпрацю, у яких передбачений обмін інформацією з компетентними органами третіх країн, тільки якщо на розкриття інформацію поширюються гарантії збереження професійної таємниці, які є принаймні еквівалентними гарантіям, що вимагаються згідно зі статтею 76. Відповідний обмін інформацією повинен бути призначений для виконання завдань таких компетентних органів.

Передачу персональних даних від держави-члена третій країні необхідно здійснювати згідно з главою IV Директиви 95/46/ЄС.

Передачу персональних даних від ESMA третій країні необхідно здійснювати згідно зі статтею 9 Регламенту (ЄС) № 45/2001.

Держави-члени та ESMA також можуть укладати угоди про співпрацю, у яких передбачений обмін інформацією з органами третіх країн і фізичними або юридичними особами, які відповідають за виконання однієї або більше таких функцій:

- (a) нагляд за кредитними установами, іншими фінансовими установами, страховими компаніями та нагляд за фінансовими ринками;
- (b) ліквідація та банкрутство інвестиційних фірм, а також інші подібні процедури;
- (c) проведення обов'язкових аудитів звітності інвестиційних фірм та інших фінансових установ, кредитних установ і страхових компаній при виконанні їхніх наглядових функцій або, у випадку суб'єктів, які здійснюють управління схемами компенсації, при виконанні їхніх функцій;
- (d) нагляд за органами, які займаються ліквідацією та банкрутством інвестиційних фірм, а також іншими подібними процедурами;
- (e) нагляд за особами, які відповідають за проведення обов'язкових аудитів звітності страхових компаній, кредитних установ, інвестиційних фірм та інших фінансових установ;
- (f) нагляд за особами, які працюють на ринках квот на викиди, з метою забезпечення консолідованого огляду фінансових і спотових ринків;
- (g) нагляд за особами, які працюють на ринках деривативів на сільськогосподарську продукцію, з метою забезпечення консолідованого огляду фінансових і спотових ринків.

Угоди про співпрацю, зазначені у третьому підпараграфі, можуть бути укладені, тільки якщо на розкриття інформацію поширюються гарантії збереження професійної таємниці, які є принаймні еквівалентними гарантіям, що вимагаються згідно зі статтею 76. Відповідний обмін інформацією повинен бути призначений для виконання завдань таких органів, фізичних або юридичних осіб. Якщо в угоді про співпрацю передбачена передача персональних даних державою-членом, вона повинна відповідати главі IV Директиви 95/46/ЄС і Регламенту (ЄС) № 45/2001 у випадку, коли в передачі бере участь ESMA.

2. Якщо інформація походить з іншої держави-члена, вона не може бути розкрита без явної згоди компетентних органів, які її передали, та, у відповідних випадках, виключно для цілей, для яких такі органи надали свою згоду. Це саме положення застосовується до інформації, наданої компетентними органами третіх країн.

РОЗДІЛ VII

ДЕЛЕГОВАНІ АКТИ

Стаття 89

Здійснення делегованих повноважень

1. Комісії надані повноваження ухвалювати делеговані акти відповідно до умов, встановлених у цій статті.
2. Делеговані повноваження, зазначені у статті 2(3), другому підпараграфі статті 4(1)(2), статті 4(2), статті 13(1), статті 16(12), статті 23(4), статті 24(13), статті 25(8), статті 27(9), статті 28(3), статті 30(5), статті 31(4), статті 32(4), статті 33(8), статті 52(4), статті 54(4), статті 58(6), статті 64(7), статті 65(7) та статті 79(8), надано Комісії на невизначений період часу починаючи з 02 липня 2014 року.
3. Делеговані повноваження, зазначені у статті 2(3), другому підпараграфі статті 4(1)(2), статті 4(2), статті 13(1), статті 16(12), статті 23(4), статті 24(13), статті 25(8), статті 27(9), статті 28(3), статті 30(5), статті 31(4), статті 32(4), статті 33(8), статті 52(4), статті 54(4), статті 58(6), статті 64(7), статті 65(7) та статті 79(8), можуть бути в будь-який час відкликани Європейським Парламентом або Радою. Рішення про відкликання припиняє делеговані повноваження, визначені в такому рішенні. Воно набуває чинності на

наступний день після публікації такого рішення в *Офіційному віснику Європейського Союзу* або в пізнішу дату, визначену в такому рішенні. Воно не впливає на чинність будь-яких уже введених у дію делегованих актів.

4. Після ухвалення делегованого акта Комісія повинна одночасно повідомити про це Європейський Парламент і Раду.

5. Делегований акт, ухвалений згідно зі статтею 2(3), другим підпараграфом статті 4(1)(2), статтею 4(2), статтею 13(1), статтею 16(12), статтею 23(4), статтею 24(13), статтею 25(8), статтею 27(9), статтею 28(3), статтею 30(5), статтею 31(4), статтею 32(4), статтею 33(8), статтею 52(4), статтею 54(4), статтею 58(6), статтею 64(7), статтею 65(7) та статтею 79(8), набуває чинності тільки в тому випадку, якщо ні Європейський Парламент, ні Рада не висловили жодних заперечень протягом тримісячного періоду з дати надання зазначеного акта Європейському Парламенту і Раді, або якщо до завершення цього періоду і Європейський Парламент, і Рада повідомили Комісії, що вони не матимуть заперечень. Такий строк продовжують іще на три місяці за ініціативою Європейського Парламенту або Ради.

▼ M3

Стаття 89a

Процедура Комітету

1. Комісії допомагає Європейський комітет із цінних паперів, створений на підставі Рішення Комісії 2001/528/ЄС (¹⁰). Такий комітет є комітетом у розумінні Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) №182/2011 (¹¹).

2. У разі покликання на цей параграф застосовують статтю 5 Регламенту (ЄС) № 182/2011.

▼ B

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 90

Звіти та перегляд

1. До ► M3 03 березня 2020 року ◀ Комісія повинна, після консультацій з ESMA, подати до Європейського Парламенту та Ради звіт про:

- (a) функціонування ОТМ, включно зі специфічним використанням ними торгівлі зі зведенням принципалів, з урахуванням досвіду здійснення нагляду, набутого компетентними органами, кількості ОТМ, авторизованих у Союзі, і їхньої ринкової частки та, зокрема, з визначенням того, чи необхідне будь-яке коригування означення ОТМ і чи асортимент фінансових інструментів, охоплених категорією ОТМ, залишається належним;
- (b) функціонування режиму ринків зростання МСП з урахуванням кількості БТМ, зареєстрованих як ринки зростання МСП, кількості присутніх на них емітентів і відповідних обсягів торгівлі.
Зокрема, у звіті має бути оцінено, чи порогове значення в пункті (a) статті 33(3) залишається належним мінімумом для досягнення цілей ринків зростання МСП, як визначено в цій Директиві;
- (c) вплив вимог щодо алгоритмічної торгівлі, включно з високочастотною алгоритмічною торгівлею;
- (d) досвід використання механізму заборони деяких продуктів або практик з урахуванням кількості спрацювань таких механізмів і їх результатів;
- (e) застосування адміністративних і кримінальних санкцій та, зокрема, необхідність подальшої гармонізації адміністративних санкцій, визначених за порушення вимог, визначених у цій Директиві та в Регламенті (ЄС) № 600/2014;
- (f)

вплив застосування лімітів на розмір позицій та управління позиціями на ліквідність, зловживання на ринку, належне ціноутворення та умови розрахунків на ринках товарних деривативів;

- (g) зміни цін для формування набору даних регульованих ринків, БТМ, ОТМ і затверджених механізмів публікації з метою забезпечення прозорості до торгів та після них;
- (h) вплив вимоги щодо розкриття будь-якої плати, комісій та негрошових винагород у зв'язку з наданням інвестиційної або додаткової послуги клієнту згідно зі статтею 24(9), у тому числі її вплив на належне функціонування внутрішнього ринку на основі транскордонних інвестиційних порад.

2. Комісія повинна, після консультацій з ESMA, подавати до Європейського Парламенту та Ради звіти про функціонування консолідованої стрічки новин, створеної відповідно до розділу V. Звіт стосовно статті 65(1) повинен бути поданий до ►МЗ 03 вересня 2019 року ◀ . Звіт стосовно статті 65(2) повинен бути поданий до ►МЗ 03 вересня 2021 року ◀ .

У звітах, зазначених у першому підпараграфі, має бути оцінене функціонування консолідованої стрічки новин згідно з такими критеріями:

- (a) доступність і своєчасність інформації після торгів у консолідованому форматі з охопленням усіх операцій, незалежно від того, чи вони здійснювалися на торгових майданчиках;
- (b) доступність і своєчасність повної та часткової інформації після торгів високої якості у форматах, які є легкодоступними та придатними для використання учасниками ринку, на розумній комерційній основі.

Якщо Комісія вважає, що надавачі зведених даних не надали інформацію у спосіб, що відповідає критеріям, визначеним у другому підпараграфі, Комісія повинна додати до свого звіту запит до ESMA про ініціювання переговорної процедури для призначення, за результатами процесу публічних закупівель під керівництвом ESMA, комерційного суб'єкта, що керуватиме роботою консолідованої стрічки новин. ESMA повинен ініціювати процедуру після отримання запиту від Комісії на умовах, визначених у запиті Комісії, та згідно з Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС, Євратом) № 966/2012 (¹²).

3. У разі ініціювання процедури, описаної в параграфі 2, Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 89 для внесення змін до статей 59–65 та секції D додатка I до цієї Директиви і пункту (19) статті 2(1) Регламенту (ЄС) № 600/2014 шляхом визначення заходів, щоб:

- (a) передбачити строк дії контракту з комерційним суб'єктом, що керує роботою консолідованої стрічки новин, а також процес і умови продовження строку дії контракту та ініціювання нових публічних закупівель;
- (b) передбачити, що комерційний суб'єкт, який керує роботою консолідованої стрічки новин, повинен здійснювати цю діяльність на виключній основі і що жоден інший суб'єкт не повинен бути авторизований як надавач зведених даних згідно зі статтею 59;
- (c) надати повноваження ESMA забезпечувати дотримання умов тендеру комерційним суб'єктом, який керує роботою консолідованої стрічки новин і який був призначений за результатами публічних закупівель;
- (d) забезпечити, щоб інформація після торгів, надана комерційним суб'єктом, що керує роботою консолідованої стрічки новин, була високої якості, у форматах, які є легкодоступними та придатними для використання учасниками ринку, і в консолідованому форматі з охопленням всього ринку;
- (e) забезпечити, щоб інформацію після торгів надавали на розумній комерційній основі, на консолідованій і неконсолідованій основі та щоб вона відповідала потребам користувачів такої інформації на території Союзу;
- (f) забезпечити надання за розумною ціною торговельними майданчиками та затвердженими механізмами публікації даних про торговельні операції комерційному суб'єкту, який керує роботою консолідованої стрічки новин і який був призначений за результатами публічних закупівель, проведених ESMA;
- (g) визначити заходи, які застосовуються в разі недотримання умов тендеру комерційним суб'єктом, який керує роботою консолідованої стрічки новин і який був призначений за результатами публічних

закупівель;

- (h) визначити умови, на яких надавачі зведених даних, авторизовані згідно зі статтею 59, можуть продовжувати керувати роботою консолідованої стрічки новин, якщо повноваження, передбачене у пункті (b) цього параграфу, не використовується або якщо за результатами публічних закупівель не був призначений жодний суб'єкт, доки не буде завершена процедура публічних закупівель і призначений комерційний суб'єкт для керування роботою консолідованої стрічки новин.

4. До ►M3 01 січня 2019 року ◀ Комісія повинна підготувати звіт, після консультацій з ESMA і ACER, з оцінкою потенційного впливу на ціни на енергоресурси та на функціонування енергетичного ринку, а також доцільності і вигід у розрізі зниження ризику контрагента, системного ризику і прямих витрат, пов'язаних зі встановленням для енергетичних деривативних контрактів за секцією С6 обов'язку щодо клірингу, визначеного у статті 4 Регламенту (ЄС) № 648/2012, методів пом'якшення ризиків, визначених у статті 11(3) зазначеного Регламенту, та їх врахуванням при розрахунку порогового значення для клірингу відповідно до статті 10 зазначеного Регламенту.

Якщо, на думку Комісії, недоцільно та некорисно враховувати такі контракти, вона повинна подати, у відповідних випадках, законодавчу пропозицію до Європейського Парламенту та Ради. Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти згідно зі статтею 89 цієї Директиви для продовження 42-місячного періоду, зазначеного у статті 95(1) цієї Директиви, один раз на два роки і ще раз — на один рік.

▼M2

Стаття 92

Зміни до Директиви 2011/61/ЄС

До Директиви 2011/61/ЄС внести такі зміни:

- (1) у пункті (г) статті 4(1) додати пункт такого змісту:
- «(vii) держава-член, інша ніж держава-член розташування головного офісу, у якій управитель АІФ з ЄС надає послуги, зазначені у статті 6(4);»;
- (2) до статті 33 внести такі зміни:
- (a) назву викласти у такій редакції:
- «Умови управління АІФ з ЄС, заснованими в інших державах-членах, та надання послуг в інших державах-членах»;
- (b) параграфи 1 і 2 викласти у такій редакції:
- «1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб авторизований управитель АІФ з ЄС міг прямо або шляхом заснування філії:
- (a) управляти АІФ з ЄС, заснованими в іншій державі-члені, за умови, що управитель альтернативного інвестиційного фонду авторизований на управління таким типом АІФ;
- (b) надавати в іншій державі-члені послуги, зазначені у статті 6(4), на надання яких він був авторизований.
2. управитель АІФ, який має намір здійснювати діяльність та надавати послуги, зазначені в параграфі 1, у перший раз повинен повідомити компетентним органам держави-члена розташування головного офісу таку інформацію:
- (a) інформацію про державу-члена, у якій він має намір прямо управляти АІФ або заснувати філію та/або надавати послуги, зазначені у статті 6(4);
- (b) програму діяльності, у якій зазначені, зокрема, послуги, які він має намір надавати, та/або у якій визначені АІФ, якими він має намір управляти.».

Стаття 93

Транспозиція

1. Держави-члени повинні ухвалити та опублікувати до ►МЗ 03 липня 2017 року ◀, закони, підзаконні нормативно-правові акти та адміністративні положення, необхідні для виконання вимог цієї Директиви. Вони повинні невідкладно надіслати Комісії текст таких положень.

Держави-члени застосовують такі інструменти з ►МЗ </a 03 січня 2018 року ◀, за винятком положень, що транспонують статтю 65(2), які застосовуються з ►МЗ 03 вересня 2019 року ◀.

Якщо держави-члени ухвалюють такі інструменти, вони повинні містити покликання на цю Директиву або супроводжуватися таким покликанням у разі їх офіційної публікації. Держави-члени визначають, яким чином таке покликання має бути зроблено. Вони також повинні містити твердження про те, що покликання у наявних законах, підзаконних нормативно-правових актах та адміністративних положеннях на директиви, скасовані цією Директивою, повинні тлумачитись як покликання на цю Директиву. Держави-члени визначають, яким чином таке покликання має бути зроблено, а також яким чином вказане твердження має бути сформульовано.

2. Держави-члени застосовують інструменти, зазначені у статті 92, з 03 липня 2015 року.

3. Держави-члени передають Комісії та ESMA текст основних положень національного права, ухвалених ними у сфері регулювання цієї Директиви.

Стаття 94

Скасування

Директиву 2004/39/ЄС, зі змінами, внесеними актами, переліченими в частині А додатка III до цієї Директиви, з ►МЗ 03 січня 2018 року ◀ скасовано, без обмеження зобов'язань держав-членів щодо кінцевих термінів транспозиції до національного права директив, визначених у частині В додатка III до цієї Директиви.

Покликання на Директиву 2004/39/ЄС або на Директиву 93/22/ЄЕС необхідно тлумачити як покликання на цю Директиву або на Регламент (ЄС) № 600/2014 та читати згідно з кореляційною таблицею, визначеною в додатку IV до цієї Директиви.

Покликання та терміни, означені в Директиві 2004/39/ЄС або Директиві 93/22/ЄЕС чи у їх статтях, необхідно тлумачити як покликання на еквівалентний термін, означений у цій Директиві або її статті.

Стаття 95

Перехідні положення

1. До ►МЗ 03 січня 2021 року ◀ :

- (a) обов'язок щодо клірингу, визначений у статті 4 Регламенту (ЄС) № 648/2012, і методи пом'якшення ризиків, визначені у статті 11(3) зазначеного Регламенту, не застосовуються до енергетичних деривативних контрактів за секцією С6, укладених нефінансовими контрагентами, які відповідають умовам у статті 10(1) Регламенту (ЄС) № 648/2012, або нефінансовими контрагентами, які повинні бути авторизовані вперше як інвестиційні фірми, починаючи з ►МЗ 03 січня 2018 року ◀ ; та
- (b) такі енергетичні деривативні контракти за секцією С6 не повинні вважатися позабіржовими деривативними контрактами для цілей визначення порогового значення для клірингу, визначеного у статті 10 Регламенту (ЄС) № 648/2012.

На енергетичні деривативні контракти за секцією С6, які підпадають під дію перехідного режиму, визначеного в першому підпараграфі, поширюються всі інші вимоги, встановлені в Регламенті (ЄС) № 648/2012.

2. Звільнення, зазначене в параграфі 1, надає відповідний компетентний орган. Компетентний орган повинен повідомити ESMA про енергетичні деривативні контракти за секцією С6, яким було надане звільнення згідно з параграфом 1, і ESMA повинен опублікувати на своєму вебсайті перелік енергетичних деривативних контрактів за секцією С6.

Стаття 96

Набуття чинності

Ця Директива набуває чинності на двадцятий день після дня її опублікування в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Стаття 97

Адресати

Цю Директиву адресовано державам-членам.

ДОДАТОК I

ПЕРЕЛІК ПОСЛУГ, ВИДІВ ДІЯЛЬНОСТІ ТА ФІНАНСОВИХ ІНСТРУМЕНТІВ

СЕКЦІЯ А

Інвестиційні послуги та інвестиційна діяльність

- (1) Прийом і передача розпоряджень щодо одного або більше фінансових інструментів;
- (2) Виконання розпоряджень від імені клієнтів;
- (3) Здійснення операцій за власний рахунок;
- (4) Управління портфелем;
- (5) Надання інвестиційних порад;
- (6) Андеррайтинг фінансових інструментів та/або розміщення фінансових інструментів на підставі твердого зобов'язання;
- (7) Розміщення фінансових інструментів без твердого зобов'язання;
- (8) Управління БТМ;
- (9) Управління ОТМ.

СЕКЦІЯ В

Додаткові послуги

▼ М1

- (1) Зберігання і адміністрування фінансових інструментів за рахунок клієнтів, у тому числі депозитарне зберігання та пов'язані послуги, як-от управління коштами/ забезпеченням, за винятком надання та ведення рахунків у цінних паперах на найвищому рівні (далі — послуга із центрального ведення рахунків), як зазначено в пункті (2) секції А додатка до Регламенту (ЄС) № 909/2014;

▼ В

- (2) Надання кредитів або позик інвестору, щоб надати йому можливість здійснити операцію з одним або більше фінансових інструментів, у випадках, коли фірма, яка надає кредит або позику, бере участь в операції;
- (3) Надання порад суб'єктам господарювання щодо структури капіталу, промислової стратегії та пов'язаних питань, а також порад і послуг, пов'язаних зі злиттям і придбанням суб'єктів господарювання;
- (4) Послуги зі здійснення валютних операцій, якщо вони пов'язані з наданням інвестиційних послуг;
- (5) Інвестиційне дослідження та фінансовий аналіз або інші форми загальних рекомендацій, що

стосуються операцій з фінансовими інструментами;

- (6) Послуги, пов'язані з андеррайтингом;
- (7) Інвестиційні послуги та інвестиційна діяльність, а також додаткові послуги того самого типу, що включений до розділу А чи В додатка 1, пов'язані з інструментами, які є базисними для деривативів, зазначених у пунктах (5), (6), (7) і (10) секції С, якщо вони пов'язані з наданням інвестиційних або додаткових послуг.

СЕКЦІЯ С

Фінансові інструменти

- (1) Обігові цінні папери;
- (2) Інструменти грошового ринку;
- (3) Паї в компаніях колективного інвестування;
- (4) Опціони, ф'ючерси, свопи, контракти на майбутню відсоткову ставку та будь-які інші деривативні контракти щодо цінних паперів, валюти, відсоткових ставок або доходів, квот на викиди або інших деривативних інструментів, фінансових індексів або фінансових показників, які можуть бути виконані у вигляді фізичного постачення або грошових розрахунків;
- (5) Опціони, ф'ючерси, свопи, форварди та будь-які інші деривативні контракти, що стосуються товарів, які повинні або можуть бути виконані у вигляді грошових розрахунків за вибором однієї зі сторін з іншої причини, ніж дефолт або інша подія, що припиняє зобов'язання;
- (6) Опціони, ф'ючерси, свопи та будь-які інші деривативні контракти, що стосуються товарів, які можуть бути виконані у вигляді фізичного постачення, за умови, що ними торгують на регульованому ринку, БТМ чи ОТМ, за винятком оптових енергетичних продуктів, якими торгують на ОТМ і які повинні бути виконані у вигляді фізичного постачення;
- (7) Опціони, ф'ючерси, свопи, форварди та будь-які інші деривативні контракти, що стосуються товарів, які можуть бути виконані у вигляді фізичного постачення, не були згадані в пункті 6 цієї секції, не призначені для комерційних цілей і мають характеристики інших деривативних фінансових інструментів;
- (8) Деривативні інструменти для передачі кредитного ризику;
- (9) Фінансові контракти на різницю цін;
- (10) Опціони, ф'ючерси, свопи, контракти на майбутню відсоткову ставку та будь-які інші деривативні контракти, що стосуються кліматичних параметрів, ставок фрахту, показників інфляції або інших офіційних економічних статистичних даних, які повинні або можуть бути виконані у вигляді грошових розрахунків за вибором однієї зі сторін з іншої причини, ніж дефолт або інша подія, що припиняє зобов'язання, а також будь-які інші деривативні контракти, що стосуються активів, прав, обов'язків, індексів і показників, які раніше не згадувалися у цій секції і які мають характеристики інших деривативних фінансових інструментів, з урахуванням того, чи, між іншим, ними торгують на регульованому ринку, ОТМ або БТМ;
- (11) Квоти на викиди, що складаються з будь-яких одиниць, які визнані для ціле відповідності вимогам Директиви 2003/87/ЄС (схема торгівлі квотами на викиди).

СЕКЦІЯ D

Послуги з повідомлення даних

- (1) Управління затвердженим механізмом публікації;
- (2) Управління надавачем зведених даних;
- (3) Управління затвердженим механізмом звітування.

ДОДАТОК II

ПРОФЕСІЙНІ КЛІЄНТИ ДЛЯ ЦІЛЕЙ ЦІЄЇ ДИРЕКТИВИ

Професійний клієнт — це клієнт, який володіє досвідом, уміннями та експертними знаннями для ухвалення власних інвестиційних рішень та належного оцінювання взятих на себе ризиків. Щоб вважатися професійним клієнтом, клієнт повинен відповідати таким критеріям:

I. КАТЕГОРІЇ КЛІЄНТІВ, ЯКІ ВВАЖАЮТЬСЯ ПРОФЕСІЙНИМИ

Указані нижче суб'єкти вважаються професійними клієнтами для всіх інвестиційних послуг і видів інвестиційної діяльності, а також фінансових інструментів для цілей цієї Директиви:

- (1) Суб'єкти, які для здійснення діяльності на фінансових ринках підлягають авторизації або регулюванню. Наведений нижче перелік повинен вважатися таким, що включає всіх авторизованих суб'єктів, які здійснюють діяльність, характерну для перерахованих суб'єктів: суб'єкти, авторизовані державою-членом згідно з директивою, суб'єкти, які авторизовані або є об'єктом регулювання державою-членом без покликання на директиву, і суб'єкти, які авторизовані або є об'єктом регулювання третьою країною:
  - (a) Кредитні установи;
  - (b) Інвестиційні фірми;
  - (c) Інші фінансові установи, які авторизовані або є об'єктом регулювання;
  - (d) Страхіві компанії;
  - (e) Схеми колективного інвестування та управлінські компанії таких схем;
  - (f) Пенсійні фонди та управлінські компанії таких фондів;
  - (g) Дилери товарів і товарних деривативів;
  - (h) Брокери, що здійснюють операції за власний рахунок;
  - (i) Інші інституційні інвестори;
- (2) Великі суб'єкти господарювання, які відповідають двом із таких вимог щодо розміру на рівні компанії:
  - загальний баланс: 20 000 000 євро
  - чистий оборот: 40 000 000 євро
  - власні кошти: 2 000 000 євро
- (3) Національні та регіональні уряди, у тому числі публічні органи, які здійснюють управління публічним боргом на національному або регіональному рівні, центральні банки, міжнародні та наднаціональні установи, як-от Світовий банк, МВФ, ЄЦБ, ЄІБ та інші подібні міжнародні організації;
- (4) Інші інституційні інвестори, основною діяльністю яких є інвестування у фінансові інструменти, у тому числі суб'єкти, створені для цілей сек'юритизації активів або інших операцій з фінансування.

Указані вище суб'єкти вважаються професійними клієнтами. Однак їм дозволяється вимагати надання статусу непрофесійного клієнта, і інвестиційні фірми можуть погодитися надавати їм вищий рівень захисту. Якщо клієнт інвестиційної фірми є зазначеним вище суб'єктом господарювання, інвестиційна фірма повинна йому повідомити перед будь-яким наданням послуг, що, згідно з інформацією, яка перебуває в розпорядженні інвестиційної фірми, такий клієнт вважається професійним клієнтом і вважатиметься таким, якщо інвестиційна фірма та клієнт не домовляться про інше. Інвестиційна фірма також повинна повідомити клієнту, що він може вимагати внесення змін до умов договору, щоб забезпечити вищий рівень захисту.

Клієнт, якого вважають професійним клієнтом, повинен сам вимагати надання вищого рівня захисту, якщо він вважає, що він не в змозі належним чином оцінити відповідні ризики або управляти ними.

Такий вищий рівень захисту надається, якщо клієнт, який вважається професійним клієнтом, укладає письмову угоду з інвестиційною фірмою про те, що він не вважатиметься професійним клієнтом для цілей застосовного режиму ведення бізнесу. У такій угоді має бути вказано, чи вона застосовується до однієї чи більше певних послуг чи операцій або до одного чи більше типів продукту або операції.

II. КЛІЄНТИ, ЯКІ МОЖУТЬ ВВАЖАТИСЯ ПРОФЕСІЙНИМИ КЛІЄНТАМИ ЗА ЗАПИТОМ

II.1. Ідентифікаційні критерії

Клієнтам, іншим, ніж ті, що зазначені в секції I, включно з органами публічного сектора, місцевими органами публічної влади, муніципалітетами та приватними індивідуальними інвесторами, також може бути дозволено відмовлятися від деяких засобів захисту, які передбачені правилами ведення бізнесу.

Відповідно, інвестиційним фірмам дозволено вважати будь-яких із таких клієнтів професійними клієнтами за умови дотримання вказаних нижче критеріїв і процедур. Однак такі клієнти не повинні вважатися такими, що володіють знанням ринку та досвідом, які порівнянні зі знаннями та досвідом суб'єктів, які належать до категорій, наведених у секції I.

Будь-яка така відмова від засобів захисту, передбачених стандартним режимом ведення бізнесу, вважається дійсною, тільки якщо належне оцінювання експертних знань, досвіду та умінь клієнта, проведене інвестиційною фірмою, дає обґрунтовані підстави вважати, що, з урахуванням характеру передбачених операцій або послуг, клієнт здатний ухвалювати інвестиційні рішення та розуміти пов'язані з ними ризики.

Тест на придатність, що застосовується до керівників і директорів суб'єктів, ліцензованих згідно з директивами у фінансовій сфері, може вважатися прикладом оцінювання експертних знань і умінь. У випадку малих суб'єктів, особа, яка підлягає такому оцінюванню, повинна бути особою, уповноваженою здійснювати операції від імені суб'єкта.

У ході такого оцінювання, як мінімум, повинні бути виконані два з таких критеріїв:

- клієнт здійснював операції у значних розмірах на відповідному ринку із середньою частотою 10 разів на квартал протягом попередніх чотирьох кварталів;
- розмір портфеля фінансових інструментів клієнта, визначений з урахуванням грошових депозитів і фінансових інструментів, перевищує 500 000 євро,
- клієнт працює або працював у фінансовому секторі принаймні протягом одного року у професійній якості, що вимагає знання передбачених операцій або послуг.

Держави-члени можуть ухвалити конкретні критерії для оцінювання експертних знань і умінь муніципалітетів і місцевих органів публічної влади, які подали запит на присвоєння статусу професійного клієнта. Такі критерії можуть бути альтернативними або додатковими до критеріїв, наведених у п'ятому параграфі.

II.2. Процедура

Такі клієнти можуть відмовитися від переваги застосування детальних правил ведення бізнесу тільки в разі дотримання такої процедури:

- вони повинні подати письмову заяву до інвестиційної фірми про те, що вони бажають, щоб їх вважали професійним клієнтом у цілому або стосовно конкретної інвестиційної послуги чи операції або типу операції чи продукту,
- інвестиційна фірма повинна надати їм чітке письмове попередження про засоби захисту та права на компенсацію інвесторам, які вони можуть втратити,
- вони повинні підтвердити в письмовій формі в окремому від контракту документі, що їм відомо про наслідки втрати таких засобів захисту.

Перш ніж ухвалити рішення про прийом будь-якої заяви про відмову, інвестиційні фірми зобов'язані вжити всіх можливих заходів, щоб забезпечити відповідність клієнта, який подав заяву на присвоєння статусу

професійного клієнта, відповідним вимогам, зазначеним у секції П.1.

Однак, якщо клієнти вже були класифіковані як професійні клієнти згідно з параметрами та процедурами, подібними до вказаних вище параметрів і процедур, на їх відносини з інвестиційними фірмами не повинні впливати будь-які нові правила, ухвалені відповідно до цього додатка.

Фірми повинні впровадити в письмовому вигляді належні внутрішні політики та процедури класифікації клієнтів. Професійні клієнти несуть відповідальність за повідомлення інвестиційної фірми про будь-яку зміну, що може вплинути на їх поточну класифікацію. Однак, якщо інвестиційній фірмі стане відомо про невідповідність клієнта початковим умовам, що давали йому право вважатися професійним клієнтом, інвестиційна фірма повинна вжити належних заходів.

ДОДАТОК III

ЧАСТИНА А

Скасована Директива з переліком подальших змін до неї

(зазначено у статті 94)

Директива Європейського Парламенту і Ради 2004/39/ЄС (ОВ L 145, 30.04.2004, с. 1).

Директива Європейського Парламенту і Ради 2006/31/ЄС (ОВ L 114, 27.04.2006, с. 60).

Директива Європейського Парламенту і Ради 2007/44/ЄС (ОВ L 247, 21.09.2007, с. 1).

Директива Європейського Парламенту і Ради 2008/10/ЄС (ОВ L 76, 19.03.2008, с. 33).

Директива Європейського Парламенту і Ради 2010/78/ЄС (ОВ L 331, 15.12.2010, с. 120).

ЧАСТИНА В

Перелік граничних строків транспозиції в національне право

(зазначено у статті 94)

Директива 2004/39/ЄС

Строк транспозиції	31 січня 2007 року
Строк імплементації	1 листопада 2007 року

Директива 2006/31/ЄС

Строк транспозиції	31 січня 2007 року
Строк імплементації	1 листопада 2007 року

Директива 2007/44/ЄС

Строк транспозиції	21 березня 2009 року
--------------------	----------------------

Директива 2010/78/ЄС

Строк транспозиції	31 грудня 2011 року
--------------------	---------------------

ДОДАТОК IV

Кореляційна таблиця, зазначена в статті 94

Директива 2004/39/ЄС	Директива 2014/65/ЄС	Регламент (ЄС) № 600/2014
Стаття 1(1)	Стаття 1(1)	
Стаття 1(2)	Стаття 1(3)	
Стаття 2(1)(a)	Стаття 2(1)(a)	
Стаття 2(1)(b)	Стаття 2(1)(b)	
Стаття 2(1)(c)	Стаття 2(1)(c)	
Стаття 2(1)(d)	Стаття 2(1)(d)	
Стаття 2(1)(e)	Стаття 2(1)(f)	
Стаття 2(1)(f)	Стаття 2(1)(g)	
Стаття 2(1)(g)	Стаття 2(1)(h)	
Стаття 2(1)(h)	Стаття 2(1)(i)	
Стаття 2(1)(i)	Стаття 2(1)(j)	
Стаття 2(1)(j)	Стаття 2(1)(k)	
Стаття 2(1)(k)	Стаття 2(1)(i)	
Стаття 2(1)(l)	—	
Стаття 2(1)(m)	Стаття 2(1)(l)	
Стаття 2(1)(n)	Стаття 2(1)(m)	
Стаття 2(2)	Стаття 2(2)	
Стаття 2(3)	Стаття 2(4)	
Стаття 3(1)	Стаття 3(1)	
Стаття 3(2)	Стаття 3(3)	
Стаття 4(1)(1)	Стаття 4(1)(1)	
Стаття 4(1)(2)	Стаття 4(1)(2)	
Стаття 4(1)(3)	Стаття 4(1)(3)	
Стаття 4(1)(4)	Стаття 4(1)(4)	
Стаття 4(1)(5)	Стаття 4(1)(5)	

Стаття 4(1)(6)	Стаття 4(1)(6)	
Стаття 4(1)(7)	Стаття 4(1)(20)	
Стаття 4(1)(8)	Стаття 4(1)(7)	
Стаття 4(1)(9)	Стаття 4(1)(8)	
Стаття 4(1)(10)	Стаття 4(1)(9)	
Стаття 4(1)(11)	Стаття 4(1)(10)	
Стаття 4(1)(12)	Стаття 4(1)(11)	
Стаття 4(1)(13)	Стаття 4(1)(18)	
Стаття 4(1)(14)	Стаття 4(1)(21)	
Стаття 4(1)(15)	Стаття 4(1)(22)	
Стаття 4(1)(16)	Стаття 4(1)(14)	
Стаття 4(1)(17)	Стаття 4(1)(15)	
Стаття 4(1)(18)	Стаття 4(1)(44)	
Стаття 4(1)(19)	Стаття 4(1)(17)	
Стаття 4(1)(20)	Стаття 4(1)(55)	
Стаття 4(1)(21)	Стаття 4(1)(56)	
Стаття 4(1)(22)	Стаття 4(1)(26)	
Стаття 4(1)(23)	Стаття 4(1)(27)	
Стаття 4(1)(24)	Стаття 4(1)(28)	
Стаття 4(1)(25)	Стаття 4(1)(29)	
Стаття 4(1)(26)	Стаття 4(1)(30)	
Стаття 4(1)(27)	Стаття 4(1)(31)	
Стаття 4(1)(28)	Стаття 4(1)(32)	
Стаття 4(1)(29)	Стаття 4(1)(33)	
Стаття 4(1)(30)	Стаття 4(1)(35)(b)	
Стаття 4(1)(31)	Стаття 4(1)(35)	
Стаття 4(2)	Стаття 4(2)	
Стаття 5(1)	Стаття 5(1)	
Стаття 5(2)	Стаття 5(2)	
Стаття 5(3)	Стаття 5(3)	
Стаття 5(4)	Стаття 5(4)	
Стаття 5(5)	—	
Стаття 6(1)	Стаття 6(1)	
Стаття 6(2)	Стаття 6(2)	
Стаття 6(3)	Стаття 6(3)	
Стаття 7(1)	Стаття 7(1)	
Стаття 7(2)	Стаття 7(2)	

Стаття 7(3)	Стаття 7(3)	
Стаття 7(4)	Стаття 7(4) та (5)	
Стаття 8(a)	Стаття 8(a)	
Стаття 8(b)	Стаття 8(b)	
Стаття 8(с)	Стаття 8(с)	
Стаття 8(d)	Стаття 8(d)	
Стаття 8(е)	Стаття 8(е)	
Стаття 9(1)	Стаття 9(1) та (3)	
Стаття 9(2)	Стаття 9(5)	
Стаття 9(3)	Стаття 9(4)	
Стаття 9(4)	Стаття 9(6)	
Стаття 10(1)	Стаття 10(1)	
Стаття 10(2)	Стаття 10(2)	
Стаття 10(3)	Стаття 11(1)	
Стаття 10(4)	Стаття 11(2)	
Стаття 10(5)	Стаття 11(3)	
Стаття 10(6)	Стаття 10(3), 11(4)	
Стаття 10a(1)	Стаття 12(1)	
Стаття 10a(2)	Стаття 12(2)	
Стаття 10a(3)	Стаття 12(3)	
Стаття 10a(4)	Стаття 12(4)	
Стаття 10a(5)	Стаття 12(5)	
Стаття 10a(6)	Стаття 12(6)	
Стаття 10a(7)	Стаття 12(7)	
Стаття 10a(8)	Стаття 12(8) та (9)	
Стаття 10b(1)	Стаття 13(1)	
Стаття 10b(2)	Стаття 13(2)	
Стаття 10b(3)	Стаття 13(3)	
Стаття 10b(4)	Стаття 13(4)	
Стаття 10b(5)	Стаття 13(5)	
Стаття 11	Стаття 14	
Стаття 12	Стаття 15	
Стаття 13(1)	Стаття 16(1)	
Стаття 13(2)	Стаття 16(2)	
Стаття 13(3)	Стаття 16(3)	
Стаття 13(4)	Стаття 16(4)	
Стаття 13(5)	Стаття 16(5)	

Стаття 13(6)	Стаття 16(6)	
Стаття 13(7)	Стаття 16(8)	
Стаття 13(8)	Стаття 16(9)	
Стаття 13(9)	Стаття 16(11)	
Стаття 13(10)	Стаття 16(12)	
Стаття 14(1)	Стаття 18(1), стаття 19(1)	
Стаття 14(2)	Стаття 18(2)	
Стаття 14(3)	Стаття 19(4)	
Стаття 14(4)	Стаття 18(3), стаття 19(2)	
Стаття 14(5)	Стаття 18(6), стаття 19(3)	
Стаття 14(6)	Стаття 18(8)	
Стаття 14(7)	Стаття 18(9)	
Стаття 15	—	
Стаття 16(1)	Стаття 21(1)	
Стаття 16(2)	Стаття 21(2)	
Стаття 16(3)	—	
Стаття 17(1)	Стаття 22	
Стаття 17(2)	—	
Стаття 18(1)	Стаття 23(1)	
Стаття 18(2)	Стаття 23(2)	
Стаття 18(3)	Стаття 23(4)	
Стаття 19(1)	Стаття 24(1)	
Стаття 19(2)	Стаття 24(3)	
Стаття 19(3)	Стаття 24(4)	
Стаття 19(4)	Стаття 25(2)	
Стаття 19(5)	Стаття 25(3)	
Стаття 19(6)	Стаття 25(4)	
Стаття 19(7)	Стаття 25(5)	
Стаття 19(8)	Стаття 25(6)	
Стаття 19(9)	Стаття 24(6), стаття 25(7)	
Стаття 19(10)	Стаття 24(13), стаття 24(14), стаття 25(8)	
Стаття 20	Стаття 26	
Стаття 21(1)	Стаття 27(1)	
Стаття 21(2)	Стаття 27(4)	
Стаття 21(3)	Стаття 27(5)	
Стаття 21(4)	Стаття 27(7)	
Стаття 21(5)	Стаття 27(8)	

Статя 21(6)	Статя 27(9)	
Статя 22(1)	Статя 28(1)	
Статя 22(2)	Статя 28(2)	
Статя 22(3)	Статя 28(3)	
Статя 23(1)	Статя 29(1)	
Статя 23(2)	Статя 29(2)	
Статя 23(3)	Статя 29(3)	
Статя 23(4)	Статя 29(4)	
Статя 23(5)	Статя 29(5)	
Статя 23(6)	Статя 29(6)	
Статя 24(1)	Статя 30(1)	
Статя 24(2)	Статя 30(2)	
Статя 24(3)	Статя 30(3)	
Статя 24(4)	Статя 30(4)	
Статя 24(5)	Статя 30(5)	
Статя 25(1)		Статя 24
Статя 25(2)		Статя 25(1)
Статя 25(3)		Статя 26(1) та (2)
Статя 25(4)		Статя 26(3)
Статя 25(5)		Статя 26(7)
Статя 25(6)		Статя 26(8)
Статя 25(7)		Статя 26(9)
Статя 26(1)	Статя 31(1)	
Статя 26(2)	Статя 31(2) та (3)	
Статя 27(1)		Статя 14(1)– (5)
Статя 27(2)		Статя 14(6)
Статя 27(3)		Статя 15(1)– (4)
Статя 27(4)		Статя 16
Статя 27(5)		Статя 17(1)
Статя 27(6)		Статя 17(2)
Статя 27(7)		Статя 17(3)
Статя 28(1)		Статя 20(1)
Статя 28(2)		Статя 20(2)
Статя 28(3)		Статя 20(3)
Статя 29(1)		Статя 3(1),

		(2) та (3)
Статя 29(2)		Статя 4(1), (2) та (3)
Статя 29(3)		Статя 4(6)
Статя 30(1)		Статя 6(1) та (2)
Статя 30(2)		Статя 7(1)
Статя 30(3)		Статя 7(2)
Статя 31(1)	Статя 34(1)	
Статя 31(2)	Статя 34(2)	
Статя 31(3)	Статя 34(3)	
Статя 31(4)	Статя 34(4)	
Статя 31(5)	Статя 34(6)	
Статя 31(6)	Статя 34(7)	
Статя 31(7)	Статя 34(8) та (9)	
Статя 32(1)	Статя 35(1)	
Статя 32(2)	Статя 35(2)	
Статя 32(3)	Статя 35(3)	
Статя 32(4)	Статя 35(4)	
Статя 32(5)	Статя 35(5)	
Статя 32(6)	Статя 35(6)	
Статя 32(7)	Статя 35(8)	
Статя 32(8)	Статя 35(9)	
Статя 32(9)	Статя 35(10)	
Статя 32(10)	Статя 35(11) та (12)	
Статя 33(1)	Статя 36(1)	
Статя 33(2)	Статя 36(2)	
Статя 34(1)	Статя 37(1)	
Статя 34(2)	Статя 37(2)	
Статя 34(3)	—	
Статя 35(1)	Статя 38(1)	
Статя 35(2)	Статя 38(2)	
Статя 36(1)	Статя 44(1)	
Статя 36(2)	Статя 44(2)	
Статя 36(3)	Статя 44(3)	
Статя 36(4)	Статя 44(4)	
Статя 36(5)	Статя 44(5)	
Статя 36(6)	Статя 44(6)	

Стаття 37(1)	Стаття 45(1) та (8)	
Стаття 37(2)	Стаття 45(7), другий підпараграф	
Стаття 38(1)	Стаття 46(1)	
Стаття 38(2)	Стаття 46(2)	
Стаття 38(3)	Стаття 46(3)	
Стаття 39	Стаття 47(1)	
Стаття 40(1)	Стаття 51(1)	
Стаття 40(2)	Стаття 51(2)	
Стаття 40(3)	Стаття 51(3)	
Стаття 40(4)	Стаття 51(4)	
Стаття 40(5)	Стаття 51(5)	
Стаття 40(6)	Стаття 51(6)	
Стаття 41(1)	Стаття 52(1)	
Стаття 41(2)	Стаття 52(2)	
Стаття 42(1)	Стаття 53(1)	
Стаття 42(2)	Стаття 53(2)	
Стаття 42(3)	Стаття 53(3)	
Стаття 42(4)	Стаття 53(4)	
Стаття 42(5)	Стаття 53(5)	
Стаття 42(6)	Стаття 53(6)	
Стаття 42(7)	Стаття 53(7)	
Стаття 43(1)	Стаття 54(1)	
Стаття 43(2)	Стаття 54(2) та (3)	
Стаття 44(1)		Стаття 3(1), (2) та (3)
Стаття 44(2)		Стаття 4(1), (2) та (3)
Стаття 44(3)		Стаття 4(6)
Стаття 45(1)		Стаття 6(1) та (2)
Стаття 45(2)		Стаття 7(1)
Стаття 45(3)		Стаття 7(2)
Стаття 46(1)	Стаття 55(1)	
Стаття 46(2)	Стаття 55(2)	
Стаття 47	Стаття 56	
Стаття 48(1)	Стаття 67(1)	
Стаття 48(2)	Стаття 67(2)	
Стаття 48(3)	Стаття 67(3)	

Стаття 49	Стаття 68	
Стаття 50(1)	Стаття 69(1), 72(1)	
Стаття 50(2)	Стаття 69(2)	
Стаття 51(1)	Стаття 70(1) та (2)	
Стаття 51(2)	Стаття 70(5)	
Стаття 51(3)	Стаття 71(1)	
Стаття 51(4)	Стаття 71(4)	
Стаття 51(5)	Стаття 71(5)	
Стаття 51(6)	Стаття 71(6)	
Стаття 52(1)	Стаття 74(1)	
Стаття 52(2)	Стаття 74(2)	
Стаття 53(1)	Стаття 75(1)	
Стаття 53(2)	Стаття 75(2)	
Стаття 53(3)	Стаття 75(3)	
Стаття 54(1)	Стаття 76(1)	
Стаття 54(2)	Стаття 76(2)	
Стаття 54(3)	Стаття 76(3)	
Стаття 54(4)	Стаття 76(4)	
Стаття 54(5)	Стаття 76(5)	
Стаття 55(1)	Стаття 77(1)	
Стаття 55(2)	Стаття 77(2)	
Стаття 56(1)	Стаття 79(1)	
Стаття 56(2)	Стаття 79(2)	
Стаття 56(3)	Стаття 79(3)	
Стаття 56(4)	Стаття 79(4)	
Стаття 56(5)	Стаття 79(8)	
Стаття 56(6)	Стаття 79(9)	
Стаття 57(1)	Стаття 80(1)	
Стаття 57(2)	Стаття 80(2)	
Стаття 57(3)	Стаття 80(3) та (4)	
Стаття 58(1)	Стаття 81(1)	
Стаття 58(2)	Стаття 81(2)	
Стаття 58(3)	Стаття 81(3)	
Стаття 58(4)	Стаття 81(4)	
Стаття 58(5)	Стаття 81(5)	
Стаття 58а	Стаття 82	
Стаття 59	Стаття 83	

Стаття 60(1)	Стаття 84(1)	
Стаття 60(2)	Стаття 84(2)	
Стаття 60(3)	Стаття 84(3)	
Стаття 60(4)	Стаття 84(4)	
Стаття 61(1)	Стаття 85(1)	
Стаття 61(2)	Стаття 85(2)	
Стаття 62(1)	Стаття 86(1)	
Стаття 62(2)	Стаття 86(2)	
Стаття 62(3)	Стаття 86(3)	
Стаття 62(4)	Стаття 86(4)	
Стаття 62a(1)	Стаття 87(1)	
Стаття 62a(2)	Стаття 87(2)	
Стаття 63(1)	Стаття 88(1)	
Стаття 63(2)	Стаття 88(2)	
Стаття 64	—	—
Стаття 64a	—	—
Стаття 65	—	—
Стаття 66	—	—
Стаття 67	—	—
Стаття 68	—	—
Стаття 69	—	—
Стаття 70	—	—
Стаття 71	—	—
Стаття 72	—	—
Стаття 73	—	—
Додаток I	Додаток I	
Додаток II	Додаток II	

(¹) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 909/2014 від 23 липня 2014 року про вдосконалення розрахунків за цінними паперами в Європейському Союзі та про центральні депозитарії цінних паперів, а також про внесення змін і доповнень до директив 98/26/ЄС і 2014/65/ЄС та Регламенту (ЄС) № 236/2012 (ОБ L 257, 28.08.2014, с. 1).

(²) Директива Європейського Парламенту і Ради 2012/30/ЄС від 25 жовтня 2012 року про узгодження гарантій, що їх для захисту інтересів учасників і третіх осіб вимагають держави-члени від компаній у розумінні другого параграфу статті 54 Договору про функціонування Європейського Союзу, стосовно заснування публічних товариств із обмеженою відповідальністю та збереження і зміни їхнього капіталу, для забезпечення рівнозначності таких гарантій (ОБ L 315, 14.11.2012, с. 74).

(³) Директива Європейського Парламенту і Ради 2009/65/ЄС від 13 липня 2009 року про узгодження законів, підзаконних нормативно-правових актів та адміністративних положень щодо інститутів колективного інвестування в обігові цінні папери (UCITS) (ОБ L 302, 17.11.2009, с. 32).

- (⁴) Директива Європейського Парламенту і Ради 2004/109/ЄС від 15 грудня 2004 року про гармонізацію вимог щодо прозорості інформації про емітентів, цінні папери яких допущено до торгівлі на регульованому ринку, та про внесення змін до Директиви 2001/34/ЄС (ОВ L 390, 31.12.2004, с. 38).
- (⁵) Директива Європейського Парламенту і Ради 2013/34/ЄС від 26 червня 2013 року про річну фінансову звітність, консолідовану фінансову звітність і пов'язані звіти певних видів суб'єктів господарювання, про внесення змін до Директиви Європейського Парламенту і Ради 2006/43/ЄС та про скасування директив Ради 78/660/ЄЕС та 83/349/ЄЕС (ОВ L 182, 29.06.2013, с. 19).
- (⁶) Директива Європейського Парламенту і Ради 2014/49/ЄС від 16 квітня 2014 року про схеми гарантування депозитів (див. с. 149 цього Офіційного вісника).
- (⁷) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1308/2013 від 17 грудня 2013 року про спільну організацію ринків сільськогосподарських продуктів та скасування регламентів Ради (ЄЕС) № 922/72, (ЄЕС) № 234/79, (ЄС) № 1037/2001 та (ЄС) № 1234/2007 (ОВ L 347, 20.12.2013, с. 671).
- (⁸) Директива Європейського Парламенту і Ради 2014/17/ЄС від 04 лютого 2014 року стосовно договорів про споживчі кредити щодо житлового нерухомого майна та внесення змін до директив 2008/48/ЄС та 2013/36/ЄС та до Регламенту (ЄС) № 1093/2010 (ОВ L 60, 28.02.2014, с. 34).
- (⁹) Директива Європейського Парламенту і Ради 2006/43/ЄС від 17 травня 2006 року про обов'язковий аудит річної та консолідованої звітності та про внесення змін до директив Ради 78/660/ЄЕС і 83/349/ЄЕС та скасування Директиви Ради 84/253/ЄЕС (ОВ L 157, 09.06.2006, с. 87).
- (¹⁰) Рішення Комісії 2001/528/ЄС від 06 червня 2001 року про утворення Європейського комітету з цінних паперів (ОВ L 191, 13.07.2001, с. 45).
- (¹¹) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 182/2011 від 16 лютого 2011 року про встановлення правил та загальних принципів стосовно механізмів контролю державами-членами здійснення Комісією виконавчих повноважень (ОВ L 55, 28.02.2011, с. 13).
- (¹²) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС, Євратом) № 966/2012 від 25 жовтня 2012 року про фінансові правила, застосовні до загального бюджету Союзу, та про скасування Регламенту Ради (ЄС, Євратом) № 1605/2002 (ОВ L 298, 26.10.2012, с. 1).